

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 0.80 ΕΥΡΩ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 316 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ 2003

LUX

Orientalis

■ Ξανά στις 10 Γενάρη η «Κ»

Όπως κάθε χρόνο, η «Κ» δεν θα κυκλοφορήσει τις επόμενες δυο εβδομάδες. Θα μας ξαναβρείτε στα περίπτερα το Σάββατο 10 Γενάρη. Με την καινούργια χρονιά που ευχόμαστε να είναι για όλες και όλους καλή και αγωνιστική και για το αντικαπιταλιστικό κίνημα χρονιά αναζωογόνησης.

■ Βοήθειά μας

ΕΓΕΝΝΗΘΗ ημίν «Δημοκρατική Αναγέννηση». Σαν καλά να τα μέτρησε τα πράγματα ο «κοντός». Σου λέει, βουλευτής έτσι κι αλλιώς δεν βγαίνω με τα χάλια που έχει το ΠΑΣΟΚ, να παίξω ρόλο μετεκλογικά αποκλείεται, οπότε θα με φάει η μαρμάγκα. Γιατί να μη φτιάξω κι εγώ ένα κόμμα, να μαζέψω δίπλα μου τον Κοινούση, τον Ζουράρι και άλλες ορθόδοξες δυνάμεις και να δοκιμάσω να πάρω μερικές δεκάδες χιλιάδες ψήφους, οπότε μπορώ στη συνέχεια να παζαρέψω με άλλους όρους με το ΠΑΣΟΚ; Καλύτερος δηλαδή είναι ο Καρατζαφέρης που την έκανε από τη ΝΔ και τα γκάλοπ τον δίνουν σταθερά πάνω από 2%;

Από τη σκοπιά του καλά τα λογάριασε, αλλά εμείς τί φταίμε για να φάμε στη μάπα τον Κοινούση ως υποψήφιο βουλευτή; Αν το καλοσκεφτείς, όμως, υπάρχουν μεγαλύτερη ξεφτίλα για τον κοινοβουλευτισμό από το να είναι στέλεχος κόμματος ο Κοινούσης; Γιωργάρα γερά...

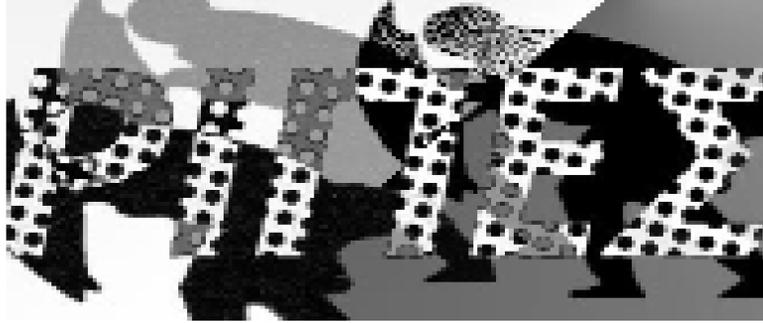
■ Επανόκαμψη

ΚΑΙ Ο ΠΑΝΝΗΣ Ο Δημαράς καλά το σκέφτηκε από τη μεριά του. Τί να καθίσω να κάνω με τον Τσοβόλα; Βουλευτής με το ΔΗΚΚΙ δεν ξαναβγαίνω. Ας γυρίσω στο ΠΑΣΟΚ να έχω ελπίδες. Στο κάτω-κάτω, εγώ θα είμαι το αριστερό του άλλοθι στη Β' Αθήνας, θα είμαι ο μόνος που γύρισα όταν οι πολλοί έφευγαν, πρόσβαση στα ΜΜΕ θα έχω όση θέλω, το συγκρότημα Λαμπράκη θα με βοηθήσει όπως πάντα, γιατί να μη βγω βουλευτής; Κι άπαξ και βγω τώρα στα δύσκολα, αύριο που θα ξαναπάρει το ΠΑΣΟΚ τα πάνω του την έχω σίγουρα και κατοχυρωμένη την εδρούλα.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Ο Α.Ε. 34 ευρώ

● Ο Μπους είχε κάθε λόγο να πανηγυρίζει για τη σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν ●●● Κάποια παπαγαλάκια στα μικρόφωνα των ελληνικών ραδιοσταθμών το πρωί της περασμένης Κυριακής γιατί πανηγύριζαν; ●●● Εξετάσεις στα αφεντικά έδιναν ή μοίραζε λεφτά η ηρεσβεία κυριακάτικα ●●● Μερικά παπαγαλάκια, μάλιστα, βιάστηκαν να προεξοφλήσουν το τέλος της ιρακινής αντίστασης ●●● Αλλά τα προσγείωσε ανώμαλα ο ίδιος ο κατοχικός διοικητής του Ιράκ ●●● Κάποια άλλα παπαγαλάκια μετέδιδαν ότι ο λαός ξεχύθηκε στους δρόμους και πανηγυρίζει ●●● Μόνο που δεν είδαμε ψυχή στους δρόμους, εκτός από κάποιους Κούρδους στο Βορρά ●●● Α, να μην το ξεχάσουμε, είδαμε πολλούς να ξεσπούν σε χειροκροτήματα στο κέντρο τύπου της Βαγδάτης ●●● Είναι οι λεγόμενοι «εσωματωμένοι δημοσιογράφοι» ●●● Ονομα και πράμα ●●● Παίζουν το ρόλο που έπαιζαν οι γελωτοποιοί στις βασιλικές

αυλές του φεουδαρχικού μεσαιώνα ●●● Θα βγει άραγε το σενάριο για διαδοχή του Σημίτη από τον Γιωργάκη πριν τις εκλογές; ●●● Κομματάκι δύσκολο το βλέπουμε ●●● Γιατί εξαρτάται από τη θέληση Σρέντερ, Σιράκ και Μπλερ ●●● Πρέπει να βρεθεί μια ευρωπαϊκή δεσούλα για τον Σημίτη, για να λειτουργήσει το σενάριο ●●● Αλλιώς θα το πει μέχρι τον πάτο το πικρό ποτήρι ο Κινέζος ●●● Μόνο αυτός και ο Καραμανλής ο Α' δε μπορούν ν' αντέξουν μια εκλογική ήττα ●●● Κατά τα άλλα, έχουν με-

γάλο σεβασμό στις αρχές της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας ●●● Μας φάνηκε κομματάκι σκασμένος ο Βενιζέλος από τις εξελίξεις ●●● Ξέρεις τί είναι να σου ρίχνει πάνω από 40% ο Γιωργάκης στην κούρσα της διαδοχής; ●●● Αντίθετα, Λαλιώτης και Πάγκαλος δεν έχουν κανένα λόγο να σκάνε ●●● Για αρχηγούς δεν πάνε, αλλά η δέση τους θα είναι ισχυρή σε κάθε περίπτωση ●●● Θόλωσε η εικόνα της «δίκαιης δίκης» του Κορυδαλλού ●●● Ακόμα και εφημερίδες που στηρίζαν την τρομοϋστε-

ρία άρχισαν να βάζουν κάποια ερωτηματικά ●●● Τα πιο πολλά, βέβαια, τα βάζει ο απλός λαός ●●● Δεν κολάνε, βλέπετε, πολλά πράγματα ●●● Υπάρχει σύγκρουση με την κοινή λογική, πέρα από τους νομικούς κανόνες ●●● Θα προσπαθήσουν να ρίξουν την υπόθεση στη λήθη, γιατί δεν τους συμφέρει ●●● Να μην τους αφήσουμε ●●● Να την κρατήσουμε σενέχεια στην επικαιρότητα ●●● Ο ελληνικός λαός πρέπει να καταλάβει ●●● Και βέβαια, να μην αφήσουμε μόνους τους τους πολιτικούς κρατούμενους ●●● Πρέπει να αισθάνονται συνεχώς την αλληλεγγύη μας ●●● Αυτή πρέπει να είναι το οξυγόνο τους ●●● Η ελπίδα τους για ζωή και ελευθερία ●●● Εχετε ξαναδεί ένα ολόκληρο γήπεδο να φωνάζει εν χορώ «μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι»; ●●● Εχετε ξαναδεί αντίπαλους οπαδούς να κρατούν από κοινού ενός λεπτού σιγή; ●●● Συνέβη στο Ηράκλειο

◆ Λευκή πετσέτα πέταξε ο Βενιζέλος, πριν καν ακόμα αρχίσει το ματς για τη διαδοχή Σημίτη στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Αναγνώρισε πως η αρχηγία πάει αυτοδικαίως στον Γιωργάκη, αφού αυτόν δείχνουν τα γκάλοπ. Τα γκάλοπ, λοιπόν, βγάζουν ηγεσία στο ΠΑΣΟΚ. Οχι η κομματική του βάση. Και κατά τα άλλα, επιμένουν ότι το ΠΑΣΟΚ είναι κόμμα με βαθιές λαϊκές ρίζες!

ΥΓ: Δεν είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι ο Βενιζέλος πέταξε τη λευκή πετσέτα στη διάρκεια μιας τηλεοπτικής εκπομπής και όχι κάποιας κομματικής διαδικασίας.

◆ Το πρωί ο αρμόδιος υφυπουργός Φωτιάδης δήλωνε «κατηγορηματικά» ότι δεν θα δοθεί ούτε μια μέρα παράταση στους ταξιτζήδες για να εγκαταστήσουν ταμειακές μηχανές. Το βράδυ ο Χρυσόχοϊδης συναντήθηκε με τον Μπαντουράκη και ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση τετράμηνη παράταση. Όπως βλέπετε, οι εκσυγχρονιστές επιμένουν να μη ενδίδουν στο λαϊκισμό. Ούτε στις προε-

κλογικές περιόδους.

ΥΓ: Εννοείται πως αν στη θέση των ταξιτζήδων βρισκόταν κάποια ομάδα μισθωτών εργατών ή εργαζόμενων και ζητούσε μια μικρή αύξηση στο μισθό, η κυβέρνηση δεν θα υποχωρούσε. Γιατί μόνο η υποχώρηση σε τέτοια αιτήματα συνιστά... λαϊκισμό.

◆ Πνιχτά γέλια ακούστηκαν από τα έδρανα των δημοσιογράφων, όταν ο εισαγγελέας της έδρας του έκτακτου στρατοδικείου του Κορυδαλλού, ο γνωστός Χ. Λάμπρου, κορδωθήκε και είπε: «Είναι γνωστό πως εγώ είμαι επηρεασμένος γενικώς». Τα γέλια τα αντιλήφθηκε και ο πρόεδρος του στρατοδικείου και ζήτησε να σταματήσουν. Το κα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

λύτερο, πάντως, το είπε στο διάλειμμα ένας από τους αστυνομικούς που έχουν παρακολουθήσει τη δίκη από την αρχή: «Στην ελληνική ιστορία θα μείνουν τα ονόματα δύο ανθρώπων. Ο ένας είναι ο Αριστείδης ο δίκαιος και ο άλλος ο Λάμπρου ο επηρεασμένος!»

◆ Ο Κ. Τέλιος καταδικάστηκε σε κάθειρξη 25 ετών για συμμετοχή στη 17N και σε ενέργειές της. Η έφεσή του είχε ανασταλτικό αποτέλεσμα και αποφυλακίστηκε με περιοριστικούς όρους απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, υποχρέωση παρουσίας μία φορά το μήνα στο αστυνομικό τμήμα και εγγύηση 700 ευρώ. Ο Γ. Ξύδας κατηγορείται (με

ψεύτικα στοιχεία, όπως γράφουμε στη διπλανή σελίδα) για ρίψη μολότοφ. Δεν προφυλακίστηκε αλλά του επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι: απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, υποχρέωση παρουσίας τρεις φορές το μήνα στο τμήμα και εγγύηση 3.000 ευρώ. Ο Γιάννης Σερίφης ήταν απλώς κατηγορούμενος (τώρα έχει αθωωθεί) και όταν είχε αποφυλακιστεί του επιβλήθηκαν οι εξής περιοριστικοί όροι: απαγόρευση

ση εξόδου από το νομό Αττικής, υποχρέωση παρουσίας στο τμήμα δυο φορές το μήνα και εγγύηση 30.000 ευρώ. Τα συμπεράσματα δικά σας (σε σχέση με την... τύφλα της δικαιοσύνης που όλα τα βλέπει αμερόληπτα, απροκατάληπτα και ανεξάρτητα).

◆ Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά - Τιμή και δόξα στους αγωνιστές - Κάτω η χούντα - Αυτή είναι η δημοκρατία σας - Όσο θα συνεχίζεται η κατοχή στο Ιράκ κανένας Εγγλέζος δεν θα κοιμάται ήσυχος. Συνθήματα και κραυγές που ακούστηκαν στη δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού, με έστωκ μόλις ο πρόεδρος του έκτακτου στρατοδικείου κήρυξε τη λήξη της συνεδρίασης. Ήταν το καλύτερο μήνυμα ελπίδας για τους πολιτικούς κρατούμενους.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η φάση που περνάμε μοιάζει με ποτάμι που μας πάει ορμητικά προς το μέλλον κι εμείς θέλουμε να τρέξουμε στο παρελθόν.
Νίκος Πορτοκάλογλου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑ

Το σύστημα λειτούργησε με τις ποινές που επέβαλε το δικαστήριο στα μέλη της 17N. Μόνο αυτό θέλαμε.

Τόμας Μίλερ

Χαιρετίζω τις ποινές που επιβλήθηκαν. Η δικαιοσύνη αποδόθηκε.

Τζακ Στρο

Όταν η οικονομία πηγαίνει τόσο άσχημα, όταν η Ελλάδα ουσιαστικά έχει χρεωκοπήσει, η Νέα Δημοκρατία ή όποιο κόμμα κερδίσει θα πρέπει να μαζέψει τα ασυμάζετα και να ασκήσει περιοριστι-

κή πολιτική. Δεν γίνονται θαύματα, χωρίς τομές, χωρίς να δυσασταθεί κανένας, χωρίς να απολύσεις κανέναν, χωρίς να αλλάξεις πουθενά τους όρους εργασίας.

Κ. Μητσοτάκης

Η εποχή τυραννίας του Σαντάμ Χουσεΐν τερματίστηκε και ο ίδιος δεν πρόκειται να επιστρέψει. Όμως οι επιθέσεις των τρομοκρατών και των παρτιζάνων του Σαντάμ θα συνεχιστούν εναντίον των συμμαχικών δυνάμεων.

Τόνι Μπλερ

Την εποχή που ο υφυπουργός

Ανάπτυξης Κίμων Κουλούρης ανακοίνωσε θριαμβευτικά το "πάγωμα" των τιμών στα προϊόντα των σουπερ μάρκετ και στα είδη διατροφής και τα αναψυκτικά είχαν αναπηθεί 5,2% (σε ετήσια βάση), τα αλκοολούχα ποτά κατά 7,4% και οι τιμές στα καφέ και στα εστιατόρια κατά 4,5%. Και στις τρεις αυτές κατηγορίες, αλλά και στα φρούτα και στα κηπευτικά και στις πατάτες, που είναι ακριβότερες από πέρυσι κατά 30,8% και που αποτελούν το "καλάθι της νοικοκυράς", οι ανατιμήσεις είναι πολλαπλάσιες από την άνοδο του δεί-

κτη τιμών καταναλωτή, ο οποίος μετρήθηκε στο 3,3% τον Σεπτέμβριο.

Το Βήμα

Σε κόμα βρίσκονται οι υπηρεσίες υγείας σε αρκετά νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης. Από τις παλιές χειρουργικές αίθουσες, τα ράντσα στις κλινικές και στους στοιβαγμένους ασθενείς στους οκτάκλινους θαλάμους, μέχρι τα ιατρεία με ξεπερασμένο εξοπλισμό και τις τετρασπίτες λίστες αναμονής, τα νοσοκομεία μαρτυρούν ότι "στενάζουν".

Αγγελιοφόρος

Στοιχεία για τη συμφωνία στην

οποία κατέληξε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τις αμερικανικές αρχές στο θέμα της ανταλλαγής προσωπικών δεδομένων επιβατικών αεροπορικών εταιρειών, που ταξιδεύουν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες, έδωσε σήμερα στις Βρυξέλλες ο εκπρόσωπος του αρμόδιου για την εσωτερική αγορά επιτρόπου Φριτς Μπλοκνεστάν. Τα στοιχεία θα συλλέγονται μέσα από το σύστημα κράτησης θέσεων των αεροπορικών εταιρειών. Βάσει της συμφωνίας, οι ΗΠΑ δέχθηκαν να διατηρούν τα στοιχεία αυτά για διάστημα τριετήσιας ετών από τα 50 έτη που ζητούσαν αρχικά.

■ Θέλουν να μας βουλώσουν το στόμα

ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ της περιούβρισης αρχής για τα δικαστήρια ζήτησε ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δ. Λινός, μιλώντας στη συνέντευξη-φρέστα της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων. Πρόκειται για κάτι που συζητιέται εδώ και πολύ καιρό στους δικαστικούς κύκλους και ο Λινός το επανέφερε απ' αφορμή την απόφαση του έκτακτου στρατοδικείου για τη δίκη της 17N και την κριτική που αυτή δέχτηκε, όπως και όλη η διαδικασία που ακολουθήθηκε στο δικαστήριο.

Ο Λινός τόνισε με έμφραση, ότι μετά την κατάργηση της διάταξης για την περιούβριση αρχής θα πρέπει να θεσπιστεί νέα νομοθετική διάταξη για την εξύβριση δικαστηρίου, αδικήματα που θα δικάζονται αυτεπάγγελτα όταν η πράξη θα θεωρείται κακόβουλη.

Φυσικά δεν αναφέρονται στις εντός δικαστηρίου διαδικασίες, γιατί εκεί έτσι κι αλλιώς το δικαστήριο μπορεί να αρπάξει οποιονδήποτε και να τον καθίσει στο σκαμνί για εξύβριση. Για τις εκτός δικαστηρίου κριτικές πρόκειται και ειδικά γι' αυτές που γίνονται διά του τύπου. Κάπως έτσι άλλωστε εφαρμόζονταν και η φασιστικής έμπνευσης διάταξη για την περιούβριση αρχής. Κόσμος και κοσμάκης δικάστηκε και καταδικάστηκε επειδή σε μια προκήρυξη ή σε μια εφημερίδα ασκούσε κριτική και πολεμική στην εξουσία και τους θεσμούς της.

Οι δικαστές απευθύνονται τώρα στην πολιτική ηγεσία και της λένε: «Εμείς είμαστε πρόθυμοι να εκτελέσουμε όποια διαταγή μας δώσετε. Να ριζούμε ακόμα και ισόβια σε ανθρώπους αθώους που θα μας τους υποδείξετε. Όμως, παίρνουμε τόσο προκλητικές αποφάσεις εκπιθέμεθα σε κινδύνους. Όχι μόνο οι δικαστές που παίρνουν τις αποφάσεις, όχι μόνο η Δικαιοσύνη σαν θεσμός, αλλά το σύστημα συνολικά. Θωρακίστε μας, λοιπόν, με μια τέτοια διάταξη που να μας επιτρέπει να βουλώνουμε τα στόματα όλων αμφισβητούν και καταγγέλλουν τις στημένες δίκες». Αν ο Μαργαρίτης και οι άλλοι δικαστές που στελέχωσαν το πρώτο έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού αισθάνονται θηγμένοι, δεν έχουν παρά να κάνουν οι ίδιοι μηνύσεις. Όχι να προσπαθούν να κρυφτούν πίσω από φασιστικές διατάξεις, που θα τις εφαρμόζον κάποι απίθανοι εισαγγελείς ποινικής δίωξης. Την επαναφορά τέτοιων διατάξεων δεν πρέπει να την επιτρέψουμε, αν θέλουμε να μπορούμε τουλάχιστον να μιλάμε.

■ Ο Γιάννης Ξύδας κατηγορείται για εμπρησμό και «τρομοκρατία» με πλαστά αποτυπώματα

Νέα γενιά συνήθων υπόπτων;

Μια καραμπινάτη υπόθεση σκευωρίας ήρθε στο φως τις τελευταίες μέρες και μας βάζει σε ευρύτερες σκέψεις για τη νέα στρατηγική που κυοφορείται στα σκοτεινά άντρα της Ασφάλειας. Ο **Γιάννης Ξύδας**, γνωστός εδώ και χρόνια για τη δράση του στους κοινωνικούς αγώνες, κατηγορείται για εμπρησμό και συγκρότηση και ένταξη σε εγκληματική οργάνωση («τρομοκρατία»), με εμφανώς κατασκευασμένα στοιχεία.

Το περιστατικό αφορά την επίθεση σε ένα βαν ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού στις 12 Ιούνη του 2002. Ο οδηγός και ο συνοδηγός το εγκατέλειψαν και οι επιτιθέμενοι το έκαψαν και στη συνέχεια διέφυγαν. Δύομιση χρόνια αργότερα, η Ασφάλεια στέλνει στον εισαγγελέα έγγραφα με τα οποία υποδεικνύει τον Γιάννη Ξύδα ως ένα από τους δράστες. Υποστηρίζουν ότι ταυτοποιήθηκε από δακτυλικά αποτυπώματα που βρέθηκαν σε δυο μπουκάλια τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή μολότοφ.

Όπως μας επισήμανε ο συνηγορός του Γ. Ξύδα **Κώστας**

Παπαδάκης, ούτε μπουκάλια υπάρχουν στη δικογραφία, ούτε έκθεση πραγματογνωμοσύνης, ούτε φωτογραφίες των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Υπάρχει μόνο ένα έγγραφο της Ασφάλειας που αναφέρει ότι ταυτοποιήθηκαν τα αποτυπώματα του Ξύδα. Από τα έγγραφα της δικογραφίας φαίνεται καθαρά ότι η Πυροσβεστική που επιλήφθηκε του συμβάντος ουδέποτε συνέλεξε και κατέσχεσε μπουκάλια ή τμήματα μπουκαλιών!

Νομικά η υπόθεση είναι διάτρητη. Έχουμε μόνο έναν ισχυρισμό της Ασφάλειας και τίποτ' άλλο. Ο κατηγορούμενος ουδέποτε ενημερώθηκε ότι γίνεται πραγματογνωμοσύνη, για να μπορεί να ορίσει τεχνικό σύμβουλο, ενώ τα ίδια τα αντικείμενα της έρευνας, τα πειστήρια όπως λέγονται, δεν απέκτησαν νομική υπόσταση. Θα μπορούσαν να είναι δυο μπουκάλια μπύρας πάνω στα οποία η Ασφάλεια έβαλε τα αποτυπώματα του Ξύδα ή δυο μπουκάλια που ο Ξύδας έπιεσε, χωρίς να είναι και αυτός που τα μετέτρεψε σε μολότοφ και τα πέταξε.

Για μας είναι φανερό ότι ισχύει το πρώτο. Πρόκειται για μπουκάλια που η Ασφάλεια έφτιαξε (ή θα φτιάξει, γιατί ακόμα δεν τα έχει δει κανένας). Γι' αυτό και χρειάστηκαν να περάσουν δυόμισι ολόκληρα χρόνια μέχρι να ανακοινώσουν το εύρημά τους. Τόσο χρόνο χρειάζονταν για να ταυτοποιήσουν αποτυπώματα ενός «σταμπαρισμένου» -λόγω της συμμετοχής του στον αναρχικό και αντιεξουσιαστικό χώρο- ανθρώπου; Αν όντως υπήρχε ταυτοποίηση, αυτή θα είχε γίνει το πολύ σε μια βδομάδα από το περιστατικό.

Γιατί τον Ξύδα δεν τον επέλεξαν τυχαία. Ήταν σταμπαρισμένος, είχε συλληφθεί, είχε ανακριθεί, είχε δικαστεί για παρόμοια υπόθεση. Επομένως, ήταν η ιδανική επιλογή για να παίξει το ρόλο του θύματος σε μια ακόμα αστυνομική σκευωρία. (Για το αν η Ασφάλεια στήνει ή όχι σκευωρίες δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα πλέον. Μιλάει η ενοχοποίηση του Σάιμον Τσάιμμαν για τα γεγονότα του περασμένου Ιούνη στη Θεσσαλονίκη). Σημειώνουμε μόνο, για την πληρότητα της πα-

ρουσίασης, ότι εκείνος που χειρίζεται την υπόθεση Ξύδα είναι ο αστυνομικός διευθυντής Μπουλούτας, ο άνθρωπος που στήνει όλα τα κατηγορητήρια συλληφθέντων σε διάφορες εκδηλώσεις, ο άνθρωπος που είχε ανακρίνει τον Ξύδα στο παρελθόν, όταν είχε κατηγορηθεί για παρόμοια υπόθεση. Ας σημειωθεί ακόμα, ότι οι περιγραφές που είχαν δώσει οι αυτόπτες μάρτυρες δεν ταιριάζουν καθόλου στην εμφάνιση του Ξύδα (τα πρόσωπα των επιτιθέμενων δεν τα είδε κανείς, γιατί φερόσαν κράνη ή μαντήλια).

Κι ενώ έχουμε ανύπαρκτες αποδείξεις (αμφισβητούμενα δακτυλικά αποτυπώματα σε κινητά σημεία και τίποτ' άλλο), ο Γιάννης Ξύδας μετατρέπεται σε κατηγορούμενο, του αποδίδεται ακόμα και η κατηγορία της συμμετοχής σε «τρομοκρατική» οργάνωση (ποιας; με ποιους άλλους την έφτιαξε;) και καλείται σε ανάκριση. Κι αντί η ανακρίτρια να τον αφήσει ελεύθερο, όπως έχει γίνει με άλλους κατηγορούμενους για πολύ σοβαρότερες υποθέσεις (Αυγουστίνος Ξηρός, Κ. Αβραμίδης),

αφήνεται ελεύθερος με τους εκπληκτικές σκληρότητας περιοριστικούς όρους της εγγύησης (300 ευρώ), της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της υποχρέωσης εμφάνισης στο αστυνομικό τμήμα **τρεις** φορές το μήνα. Αν δεν υπήρχε το εξοντλητικό 18σελιδο υπόμνημα που ο Ξύδας συνέταξε με τον συνήγορό του και οι καταθέσεις μαρτύρων υπεράσπισης, το πιο πιθανό είναι ότι ο Ξύδας θα ήταν τώρα προφυλακισμένος, γιατί σε βάρος του θα λειτουργούσε το **τεκμήριο ενοχής**.

Η ιστορία αυτή δεν πρέπει να θεωρηθεί λεπτομέρεια, ούτε τυχαίο περιστατικό. Πιστεύουμε ότι εγκαινιάζεται μια καινούργια τακτική (ενόψει και των ολυμπιακών αγώνων) και πως ο Γιάννης Ξύδας είναι ο **πρώτος μιας νέας γενιάς συνήθων υπόπτων**. Οι παλιοί... γέμισαν και δεν προσφέρονται για χρήση. Αντίθετα, οι νέοι προσφέρονται, καθώς ζούμε στον αστερισμό της τρομοκρατίας και η Ασφάλεια δοκιμάζει τα ανακλαστικά του κινηματος για να δει πόσο οξυμμένα είναι. Ας της αποδείξουμε πως κάνει λάθος υπολογισμό.

Προεκλογικά κουλουβάχατα

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι **Δο** Γιωργάκης Παπανδρέου έδειξε στον Κ. Σημίτη την πόρτα της εξόδου. Την πόρτα της τιμητικής αποστρατείας, με την αναζήτηση μιας θέσης στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης («υπουργός Εξωτερικών» ίσως;). Το ερώτημα που τίθεται και αξίζει τον κόπο να διερευνηθεί είναι αν ο Γιωργάκης ενήργησε μόνος του ή σε συνεννόηση με τον ίδιο τον Σημίτη. Γιατί το ενδεχόμενο της πολιτικής γκάφας θα πρέπει να αποκλειστεί. Όχι μόνο γιατί μια τέτοια γκάφα θα ήταν πολύ χοντρή ακόμα και για έναν αρχάριο της αστικής πολιτικής -πόσο μάλλον για τον έμπειρο Γιωργάκη με τους τόσους συμβούλους-, αλλά και γιατί την είδηση δεν την έβγαλαν οι δημοσιογράφοι, αλλά την έδωσε ο Γιωργάκης. Σε πλήρη ηρεμία είπε αυτά που ήθελε να πει, χωρίς να πιεστεί καθόλου (άλλωστε, αν πιεζόταν, μπορούσε να απαντήσει όπως απαντούσε μέχρι τώρα) και χωρίς να ζητήσει την τήρηση του off the record (ούτε εκ των υστέρων το επικαλέστηκε).

Αν ο Γιωργάκης ενήργησε μό-

νος του, τότε τα πράγματα θα ήταν για το ΠΑΣΟΚ πολύ πιο σοβαρά από όσο δείχνουν. Γιατί θα είχαμε την πρώτη ευθεία αμφισβήτηση του Σημίτη σε ηγετικό επίπεδο και μάλιστα από το στέλεχος εκείνο που προαλείφεται για διάδοχός του. Αυτή τη στιγμή θα γινόταν σάβλος και θα αντιδρούσαν πρώτα οι σημιτοφύλακες. Όμως, από το περιβάλλον του Σημίτη έγινε σαφές ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος διατάχθηκε να κάνει μια δήλωση η οποία όχι μόνο δεν έκλεινε το θέμα, αλλά το άφηνε ανοιχτό.

Ολα δείχνουν, λοιπόν, πως η κίνηση Γιωργάκη έγινε σε συνεννόηση με τον Σημίτη (άλλωστε, είχε προηγηθεί συνάντηση των δυο τους, χωρίς την παρουσία τρίτου, στις Βρυξέλλες). Γι' αυτό και δεν ενοχλήθηκε ο Σημίτης, αλλά όλοι οι άλλοι και κυρίως εκείνοι που θέλουν να παίξουν ρόλο στην κούρσα της διαδοχής (Βενιζέλος, Ακης, Γιάννος). Το μήνυμα ήταν προς αυτούς: το παιχνίδι είναι μόνο για δύο. Σημίτης και Γιωργάκης θα καθορίσουν τα της διαδοχής,

χωρίς να ρωτήσουν κανέναν.

Η κίνηση Γιωργάκη βόλεψε και τους δύο. Τον Σημίτη, γιατί για πρώτη φορά τέθηκε -έστω και διά της τεθλασμένης- ζήτημα υποψηφιότητάς του για ευρωπαϊκό πόστο. Ο Γιωργάκης προεξόφλησε ότι υπάρχει θέση για τον Σημίτη, φτάνει να το θέλει ο ίδιος. Το ερώτημα είναι αν έχουν γίνει παζάρια με τους ευρωπαϊκούς ηγέτες ή αν απλά η δήλωση Γιωργάκη ήταν το σήμα για ν' αρχίσουν τα παζάρια. Μάλλον το πρώτο πρέπει να ισχύει. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Σημίτης σέρνεται σαν ταπεινός δούλος πίσω από όλες τις κινήσεις και τις θέσεις του γαλλογερμανικού άξονα, ενώ και η επίσκεψή του στο Λονδίνο εντάχθηκε απ' όλους τους πολιτικούς αναζητήσης ευρωπαϊκού πόστου.

Ο Γιωργάκης από την άλλη έκανε την κίνηση την οποία πολλοί τον πίεζαν να κάνει. Εθεσε ευθέως υποψηφιότητα για τη διαδοχή στο ΠΑΣΟΚ, αφήνοντας βέβαια την ευχέρεια της πρώτης κίνησης στον Σημίτη. Ήταν μια δήλωση αρχηγική με

ύφος που ο Γιωργάκης δεν μας έχει συνηθίσει (εκείνο το «θέλω ένα κόμμα ζωντανό, με κριτική και αντιπαραθέσεις» ήταν το πιο χαρακτηριστικό αρχηγικό στοιχείο, μαζί με το «όταν πρέπει δεν θα αρνηθώ να αναλάβω τις ευθύνες μου»). Έκανε αυτές τις δηλώσεις και την άλλη μέρα έφυγε για περιοδεία στη Μαγνησία, κάνοντας την πρώτη δημόσια εμφάνισή του στον προεκλογικό αγώνα του ΠΑΣΟΚ. Έτσι, ουδείς μπορεί να τον κατηγορήσει ότι είναι απών από την εκλογική μάχη. Ταυτόχρονα, το επιτελείο του, που δρα μεθοδικά και είναι πολυπληθέστατο και πλήρες (συμμετέχουν σ' αυτό από τις παλιές караβάνες, τύπου Λιβάνη Παπούλια, μέχρι στελέχη προερχόμενα από την πάλαι ποτέ αριστερή πτέρυγα του Περιεσού, τύπου Κοτζιά και Παπαχρήστου), είχε φροντίσει να σκάσει μύτη το πρώτο γκάλοπ που μετρούσε την αποδοχή των δελφίνων του Σημίτη, που έδωσε το εκπληκτικό αποτέλεσμα: Γιωργάκης 58,8%, Βενιζέλος μόλις 4,9%!

Αν, λοιπόν, ο Σημίτης κάνει

την κίνηση να... την κάνει, ο Γιωργάκης θα είναι ο αδιαφιλονίκητος διάδοχος. Χωρίς καν τις αμφισβητήσεις που είχε ο Σημίτης στο δικό του ξεκίνημα το 1996. Φυσικά, δεν θα λειτουργήσει ερήμην των βαρόνων. Θα μοιράσει αξιώματα και αρμοδιότητες, για να αρχίσει να τους «κουρεύει» στη συνέχεια, όπως κάνουν όλοι οι φρέσκιοι ηγέτες των αστικών κομμάτων.

Ο καλύτερος χρόνος και για τον Σημίτη και για τον Γιωργάκη είναι πριν τις εκλογές. Ο πρώτος θα αποφυγει την ταπεινωτική ήττα που, όπως δείχνει η στάση του, δεν μπορεί να την αντέξει. Ο δεύτερος θα πάρει το κόμμα με σχετικά εύκολο τρόπο (σε προεκλογική περίοδο οι αμφισβητήσεις θα είναι λιγότερες και οι δελφίνοι θα γονατίσουν μπροστά στην κατηγορία ότι υπονομεύουν την εκλογική μάχη του κόμματος), ενώ ουδείς θα τον κατηγορήσει για την ήττα, αφού θα είναι ηγέτης ανάγκης, ηγέτης σωτηρίας και όχι ηγέτης νίκης. Θα μπορεί, μάλιστα, να επιδεικνύει τη μείωση της εκλογικής διαφοράς, **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12**

Τα κολαστήρια του Ειρηνικού

“Λύση του Ειρηνικού” (Pacific Solution) ονόμασε την πολιτική που έθεσε σε εφαρμογή πριν από δύο χρόνια η αυστραλιανή κυβέρνηση του Τζον Χάουαρντ, πιστός ακόλουθος της κυβέρνησης Μπους, απέναντι στους οικονομικούς μετανάστες και όσους ζητούν πολιτικό άσυλο, ύστερα από τη λεγόμενη κρίση του “Τάμπα”. “Τάμπα” ήταν το όνομα ενός νορβηγικού φορτηγού πλοίου, που είχε περισυλλέξει αφγανούς πρόσφυγες από ένα βυθι-

ζόμενο σαπιοκάραβο κοντά στις ακτές της Αυστραλίας. Η κυβέρνηση Χάουαρντ αρνιόταν επίμονα για μέρες να επιτρέψει την είσοδο του πλοίου σε λιμάνι της Αυστραλίας και την αποβίβαση των αφγανών προσφύγων, προκαλώντας έντονες αντιδράσεις από πολλές ανθρωπιστικές οργανώσεις. Η “Λύση του Ειρηνικού” σήμαινε τη δημιουργία το 2001 δύο στρατοπέδων συγκέντρωσης και κράτησης σε δύο μακρινά και απομονωμένα νησιά του

Ειρηνικού. Πρόκειται για τα νησιά Ναούρου και Παπούα Νέα Γουινέα. Εκτοτε ανατέθηκε στα πλοία του πολεμικού ναυτικού να αναγκάζουν όποιο καράβι επιχειρούσε να προσεγγίσει και να αποβιβάσει στις ακτές της Αυστραλίας μετανάστες ή πολιτικούς πρόσφυγες να κατευθύνεται και να τους αποβιβάζει στα δυο αυτά νησιά, όπου τους περιμένει η υποχρεωτική κράτηση στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ή η απέλαση στη χώρα τους.

Η κυβέρνηση της Αυστραλίας πληρώνει “ενοίκιο” στις αρχές των δύο νησιών και έχει επίσης αναλάβει τη συντήρηση των δύο στρατοπέδων, όμως τη διοίκησή τους την έχει αναθέσει στη “Διεθνή Οργάνωση για τη Μετανάστευση”, για να μην θεωρούνται τα στρατόπεδα αυτά αυστραλιανό έδαφος και συνεπώς να μην έχει καμιά τυπική ευθύνη η αυστραλιανή κυβέρνηση. Η “Λύση του Ειρηνικού” θεωρείται η πιο σκληρή και αυστηρή πολιτική διεθνώς απέναντι στους μετανάστες και οι απάνθρωπες συνθήκες κράτησης σε συνθήκες πλήρους απομόνωσης στα κολαστήρια αυτά έχουν καταγγεληθεί επανειλημμένα από αυστραλιανές και διεθνείς οργανώσεις για τους μετανάστες.

Από τις 10 του Δεκεμβρίου έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας 24 κρατούμενοι (23 Αφγανοί και 1 Πακιστανός) σε σύνολο 284 (μεταξύ των οποίων οι 93 είναι παιδιά) στο στρατόπεδο που βρίσκεται στο νησί Ναούρου, με αίτημα τη χορήγηση πολιτικού άσylum στην Αυστραλία. Οι απεργιοί απέχουν από τη λήψη τροφής και νερού και 8 απ’ αυτούς έχουν μετα-

φερθεί τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές στο νοσοκομείο σε σοβαρή κατάσταση. Τέσσερις απ’ αυτούς έχουν ράψει τα στόματά τους, ενώ η υγεία όλων επιδεινώνεται ραγδαία λόγω της υψηλής θερμοκρασίας που επικρατεί στο νησί και της αφυδάτωσης που προκαλεί στον αδύναμο οργανισμό τους.

Οι κρατούμενοι απεργιοί δηλώνουν ότι προτιμούν το θάνατο από την απέλαση και ότι είναι αποφασισμένοι να τραβήξουν την απεργία μέχρι το τέλος. Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση Χάουαρντ σφυριάζει αδιάφορα, γιατί, όπως δηλώνει με περισσό θράσος, τα στρατόπεδα δεν αποτελούν αυστραλιανό έδαφος, συνεπώς το πρόβλημα δεν την αφορά. Κατά τα άλλα, συμμετέχει σταθερά στο πλευρό της κυβέρνησης Μπους σε όλες τις “απελευθερωτικές” επιχειρήσεις της διεθνούς τρομοκρατικής συμμορίας, από το Αφγανιστάν μέχρι το Ιράκ. Ας μην διαμαρτύρεται λοιπόν όταν την επόμενη φορά οι βόμβες των απελασμένων χτυπήσουν αυστραλιανούς στόχους, όχι μόνο έξω (Ινδονησία) αλλά και μέσα στη χώρα.

Νέο δωράκι στη Halliburton

Ενα ακόμη συμβόλαιο, ύψους 222 εκατομμυρίων δολαρίων, τσίμπησε, χωρίς διαγωνισμό, η διαβόγη Halliburton, ευνοούμενη του αμερικανού αντιπροέδρου Ντικ Τσένι και της κυβέρνησης Μπους, όπως αποκάλυψε η αμερικανική εφημερίδα “Evening Standard” (16/12/03). Το συμβόλαιο παραχωρήθηκε την περασμένη βδομάδα στη θυγατρική της Halliburton, στην Kellogg Brown and Root, και αφορά στην αποκατάσταση της βασικής υποδομής της ιρακινής πετρελαιοβιομηχανίας. Προκειμένου μάλιστα να αποφευχθεί ο μειοδοτικός διαγωνισμός, το συμβόλαιο ανατέθηκε απευθείας και θα χρηματοδοτηθεί από το Τα-

μείο Ανάπτυξης (Development Fund), το οποίο έχουν κληθεί από την κυβέρνηση Μπους να ενισχύσουν όλες οι χώρες. Στην Kellogg Brown and Root έχουν μέχρι στιγμής ανατεθεί, χωρίς διαγωνισμό, συμβόλαια ύψους 2,3 δις δολαρίων.

Στην προκειμένη περίπτωση αποτελεί πρόκληση πρώτου μεγέθους όχι τόσο η σκανδαλώδης ευνοϊκή μεταχείριση της Halliburton, όσο το γεγονός ότι της παραχωρείται ένα ακόμη μεγάλο συμβόλαιο τη στιγμή που βρίσκεται σε εξέλιξη λογιστικός έλεγχος στις δραστηριότητες της από το Πεντάγωνο, ο οποίος επιβεβαίωσε τις καταγγελίες ότι η Halliburton κερδοσκοπεί υπερτιμολογώντας το πε-

τρέλαιο που εισάγει στο Ιράκ. Στη Halliburton έχει ανατεθεί η εισαγωγή πετρελαίου στο Ιράκ για την κάλυψη των αναγκών των δυνάμεων κατοχής και όχι μόνο, επειδή οι συνεχείς ανατινάξεις των αγωγών και γενικότερα οι συνθήκες πολέμου που επικρατούν δεν επιτρέπουν να καλυφθούν οι ανάγκες της χώρας σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο από την ιρακινή παραγωγή. Η Halliburton εισάγει λοιπόν πετρέλαιο από το Κουβέιτ και την Τουρκία και το διαθέτει στην τιμή των 2.64 δολαρίων το γαλόνι, τιμή κατά μέσο όρο διπλάσια της τιμής στην οποία διατίθεται στην αγορά το εισαγόμενο πετρέλαιο από άλλους ιρακινούς εισαγωγείς.

Αυτό σημαίνει ότι η Halliburton έχειβάλει στην τσέπη της μέχρι στιγμής περίπου 61 εκατομμύρια δολάρια μόνο από την υπερτιμολόγηση του πετρελαίου, τα οποία υποτίθεται ότι μετά το πέρας του λογιστικού ελέγχου θα κληθεί να επιστρέψει στο Ταμείο Ανάπτυξης, από το οποίο πληρώνεται.

Η απληστία και η αουδοσία του αμερικανικού κεφαλαίου, που συνδέεται με την κυβέρνηση Μπους, δεν έχει όρια. Το ίδιο και η αλαζονεία των κατακτητών, που καταληστεύουν τον ιρακινό πλούτο και μοιράζουν τη λεία στους εκλεκτούς τους λες και ο πόλεμος έχει τελειώσει.

Ενεργό ηφραίστειο παραμένει η Παλαιστίνη

Η Παλαιστίνη εξακολουθεί να είναι ένα ενεργό ηφραίστειο στη Μέση Ανατολή, άσχετα αν τα φώτα της παγκόσμιας δημοσιότητας έχουν εστιαστεί στις “ειρηνευτικές” προσπάθειες και τις ατέλειωτες συζητήσεις της Παλαιστινιακής Αρχής με τις οργανώσεις της Ιντιφάντα μέσω Αιγυπτίων διαμεσολαβητών. Συζητήσεις που δεν έχουν καρποφορήσει μέχρι τώρα κι είναι αβέβαιο αν θα δώσουν κάποια αποτελέσματα στο άμεσο μέλλον, διαρκούσης της σιωνιστικής βαρβαρότητας και της άρνησης του Ισραήλ να δεχτεί οποιαδήποτε εκχειρίρα προκύψει.

Τη διατήρηση της βίας για πολλά χρόνια ακόμα παραδέχεται σε έκθεσή της και η CIA. Σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα “Χααρέτς” (17/12), η CIA δεν προβλέπει το τέλος της ανά-

φλεξης πριν από το 2020! Κι ενώ οι συζητήσεις συνεχίζονται, ένας ακόμα 17χρονος Παλαιστίνιος δολοφονήθηκε στη Ραφάχ (κοντά στα σύνορα με την Αίγυπτο) την Τετάρτη, ενώ η Χαμάς πραγματοποίησε με επιτυχία ανατίναξη ισραηλινού στρατιωτικού παρατηρητήριου στην ίδια περιοχή. Οι Σιωνιστές χτύπησαν και στον

προσφυγικό καταυλισμό “Μπαλάτα” κοντά στη Ναμπλως στη Δυτική Οχθη, με τανκς και στρατιωτικά οχήματα υποστηριζόμενα από ελικόπτερα “Απάτσι”. Λίγες μέρες πριν, επίδρομη έκαναν και στη Χαν Γιουνίς (στο βόρειο τμήμα της Λωριδας της Γάζας) κατεδαφίζοντας 18 στίγια Παλαιστίνιων και σκοτώνοντας δύο άτομα.

Καταστάσεις που έχουν γίνει πλέον “συνθηματικές”, όμως συνιστούν πρόβλημα για τους Σιωνιστές που βλέπουν ότι όση βία κι αν χρησιμοποιήσουν, η αντίσταση δεν κάμπτεται, ενώ ακόμα κι η Παλαιστινιακή Αρχή δεν δέχεται να παίξει το ρόλο του χωροφύλακα. Γι’ αυτό και ζορίζονται. Ενδεικτικό του αδιεξόδου που βρίσκονται είναι οι δηλώσεις Σαρόν για σχέδιο εκκένωσης όλων των εβραϊκών εποίκισμών στη Λωρίδα της Γάζας και ορισμένων απομονωμένων στην Ιουδαία και τη Σαμάρεια, σε μια προσπάθεια να αναβιώσει ο “οδικός χάρτης”, καθώς και το εναλλακτικό μονομερές “ειρηνευτικό σχέδιο” των Σιωνιστών (σε περίπτωση που δεν περπατήσει ο “οδικός χάρτης”) λεπτομέρειες του οποίου θα παρουσιάσει σύντομα ο Σαρόν.

Ο δυτικός τύπος το παραδέχεται

Οι πανηγυρισμοί για τη σύλληψη του Σαντάμ δεν κράτησαν ούτε μια μέρα. Στη θέση τους ήρθε ο σκεπτικισμός για το μέλλον και οι φόβοι ότι η ιρακινή αντίσταση δεν πρόκειται να επηρεαστεί αρνητικά απ’ τη σύλληψη του ιρακινού πρώην προέδρου. Αν και αυτό καταγράφηκε και στον ελληνικό τύπο, αξίζει να προσθέσουμε μερικά απ’ τα πιο χτυπητά σχόλια του δυτικού τύπου για το μέλλον της ιρακινής αντίστασης. Έχουν αξία αυτές οι ομολογίες όταν γίνονται από πατενταρισμένους εχθρούς της ιρακινής αντίστασης, γιατί καταδεικνύουν με τον καλύτερο τρόπο το μέγεθος και τις προοπτικές της, που κάθε άλλο παρά ρόδινες είναι για τους κατακτητές.

Ετσι λοιπόν, ο βρετανικός Ιντιπέντεντ, σε άρθρο του με τίτλο “Έντω μεταξύ οι σφαγές στο Ιράκ συνεχίζονται”, δύο μέρες μετά τη σύλληψη του Σαντάμ (16/12), αναφέρει μεταξύ άλλων: «Πολλοί ήλπιζαν ότι η σύλληψη του Σαντάμ Χουσεϊν θα έδινε ένα τέλος στην ανταρσία που πραγματοποίησε φονικές επιθέσεις ενάντια στα αμερικανικά στρατεύματα και σε ιρακινούς στόχους. Όμως αυτή η ελπίδα γρήγορα γκρεμίστηκε όταν βομβιστές αυτοκτονίας σκότωσαν οχτώ ιρακινούς αστυνομικούς και τραυμάτισαν τουλάχιστον 30 πολίτες σε δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στη Βαγδάτη... Οι αμερικανικές δυνάμεις αντιμετώπισαν επίσης αντίσταση πολιτών στους δρόμους. Ο στρατός ανακοίνωσε ότι στρατιώτες στο Ραμάντι, δυτικά της Βα-

γδάτης, σκότωσαν τρεις διαδηλωτές και τραυμάτισαν δύο ακόμα, μετά από διαδήλωση 750 ατόμων σε επίδειξη υποστήριξης στο Σαντάμ... Διαδηλώσεις υπέρ του Σαντάμ έγιναν σε σειρά ιρακινών πόλεων, θέτοντας σε αμφιβολία τους ισχυρισμούς της αμερικανικής συμμαχίας ότι ο λαός του Ιράκ καλωσόρισε τη σύλληψή του... Στο Τγκρίτ, 10 μίλια απ’ τον τόπο που πιάστηκε ο Σαντάμ, γύρω στους 700 ανθρώπους διαδήλωσαν στο κέντρο της πόλης φωνάζοντας “Σαντάμ είσαι στις καρδιές μας. Σαντάμ είσαι στο αίμα μας”... Οι χθεσινές επιθέσεις φαίνεται να αποδυνάμωσαν τις απόψεις όσων ελεγαν ότι ο Σαντάμ και τα αποκαλούμενα “απομεινάρια του Μπάαθ” βρίσκονται πίσω απ’ το κύμα επιθέσεων ενάντια σε αμερικανικούς στόχους».

Οι “Λος Αντζελες Τάιμς”, σε άρθρο τους με τίτλο “Αμερικάνοι αξιωματούχοι και Ιρακίνοί συμφωνούν ότι η σύγκρουση θα επιδεινωθεί” (14/12/03), αναφέρουν: «Όσο το αντάρτικο γίνεται πιο έμπειρο, προβλέπονται αιματηρότερες επιθέσεις... Μια ανταρσία που ξεκίνησε με σποραδικές επιθέσεις και αδέσποτες βόμβες από φανομενικά ρακέτδωτους ανθρώπους έχει μετατραπεί σε ένα αποτελεσματικό, παρτιζάνικο τύπου πόλεμο φθοράς με καθημερινές επιθέσεις και σωρεία εντυπωσιακών χτυπημάτων... “Περιμένουμε να δούμε αύξηση της βίας όσο πλησιάζουμε στην ανεξαρτησία” δήλωσε ο αντιστράτηγος Ρικάρντο

Ιδού η δημοκρατία τους

Ο τύραννος" έπεσε! Κι οι δημοκράτες συνεχίζουν κανονικά τη δουλειά τους στο Ιράκ, στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, που θα συνεχιστεί για πολύ καιρό ακόμα μέχρι να λάμψει η δημοκρατία στη χώρα! Αυτή τη φορά όμως ήταν λιγότερο ενθουσιώδεις. Δεν είχαμε διθυραμβικά σχόλια για το "τέλος του πολέμου". Γιατί γνωρίζουν ότι ο πόλεμος όχι μόνο συνεχίζεται αλλά θα φουντώσει -και μάλιστα επικίνδυνα- όσο προχωράνε στην "αποκατάσταση της δημοκρατίας" (όπως αναλυτικότερα γράφουμε στις διπλανές στήλες). Γιατί ξέρουν επίσης ότι δεν ήταν ούτε ο Σαντάμ ούτε τα απομεινάρια της κυριαρχίας του, που αντιστέκονται, άσχετα με το τι παρουσιάζουν προς τα έξω.

Τα όσα διαδραματίστηκαν τις μέρες που επακολούθησαν της σύλληψης τα γνωρίζετε ήδη λίγο πολύ απ' τις ανταποκρίσεις των ΜΜΕ. Ο Ιρακινός λαός δεν πανηγύρισε για τη σύλληψη του Σαντάμ, άσχετα με το αν στέναζε υπό την κυριαρχία του. Αυτό που επικράτησε δεν ήταν το μίσος προς ένα δικτάτορα, όπως θα ήθελαν οι κατακτητές, αλλά η ορ-

γή για το μήνυμα της ταπείνωσης που έστειλαν στον Ιρακινό λαό οι "προστάτες" του. Πράγμα που καταγράφηκε ακόμα κι από αμερικανίδα δημοσιογράφο την ίδια μέρα της σύλληψης, που δήλωσε στη ΝΕΤ ότι τα πράγματα δεν ήταν όπως τα περιμένα κι ο λαός δε βγήκε να πανηγυρίσει στους δρόμους πέρα από μερικές εκατοντάδες. Το αντίθετο μάλιστα. Οι "πανηγυρισμοί" που έγιναν από πουλημένους -άποψη που υποστήριξαν όχι τίποτα υποστηρικτές του Σαντάμ, αλλά άνθρωποι που τους είχε ξεκληρίσει την οικογένεια, όπως ο Εζεντίν Αλ-Τακρίτι, σύζυγος της αδελφής των δύο γαμπρών του Σαντάμ- επισκιάστηκαν από αντικατοχικές διαδηλώσεις υπέρ του Σαντάμ στη Βαγδάτη, τη Σαμάρρα, το Ραμάντι, το Τηγκρίτ, τη Μοσούλη και τη Φαλούτζα.

Στην τελευταία μάλιστα, όπως αναφέρει ο Ρόμπερτ Φισκ του "Independent" στην ανταπόκρι-

σή του στις 17 Δεκέμβρη, οι διαδηλωτές εισέβαλαν στο γραφείο του Δημάρχου κι ανάγκασαν τους μπάτσους να την κοπνήσουν για να σώσουν τις ζωούλες τους. Σύμφωνα με την ίδια ανταπόκριση, οι Αμερικάνοι πυροβόλησαν στο ψαχνό σ' όλες τις διαδηλώσεις, σκοτώνοντας συνολικά 18 άτομα, 11 απ' τους οποίους σκότωσαν στην πόλη Σαμάρρα. Ταυτόχρονα άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους τα τάγματα ασφαλείας με κουκουλοφόρους Ιρακινούς. Αναφέρει ο Φισκ: «Ένα ενοχλητικό νέο φαινόμενο σ' αυ-

τό το περιβάλλον της αυξημένης στρατιωτικής βίας ήταν η εμφάνιση κουκουλοφόρων και μασκοφόρων ενόπλων -που συνεργάζονται με τους Αμερικάνους- σε σημεία οδικού ελέγχου βόρεια της Βαγδάτης... Φοράνε στρατιωτικές στολές και αν και λένε ότι αποτελούν τμήμα των νέων αμερικανοστράτηκτων "Σωμάτων Ιρακινής Πολιτικής Αμυνας", δε φέρουν ούτε διακριτικά

ούτε σήματα των μονάδων. Οι ίδιοι μασκοφόροι άντρες εμφανίζονται τώρα και στους δρόμους της Βαγδάτης» (Independent 17/12/03).

Ο Ιρακινός λαός βλέπει ότι η καταπίεση στα χρόνια του Σαντάμ φαντάζει η καλύτερη δημοκρατία απέναντι στην τυραννία που επικρατεί σήμερα στο Ιράκ. Κι αυτό είναι που τροφοδοτεί την αντίστασή του και χαλάει τα σχέδια των Αμερικάνων και των συνεργατών τους για τους οποίους τα χειρότερα δεν έχουν έρθει ακόμα.

Η αντίσταση θα συνεχιστεί και μετά τη σύλληψη του Σαντάμ

Σάντσε, ο επικεφαλής της αμερικανικής στρατιωτικής διοίκησης στο Ιράκ... Απ' το καλοκαίρι, οι αντάρτες έχουν επιτυχώς μεταφέρει τα μέτωπα πέρα απ' το αποκαλούμενο Σουνιτικό Τρίγωνο στο κεντρικό Ιράκ στις κάποτε σχετικώς ήρεμες πόλεις του βορρά όπως η Μοσούλη και το Κιρκούκ... Στο Τηγκρίτ, τη Σαμάρρα και άλλες οργισμένες πόλεις, νεαροί υπερασπιστές των ανταρτών που μαζεύονται για να μιλήσουν στους δυτικούς δημοσιογράφους, αναφέρουν τα ίδια προβλήματα: έλλειψη οικονομικών ευκαιριών, υποτιθέμενη κακομεταχείριση απ' τις ΗΠΑ και μια εθνική ταπείνωση απ' την ξένη κατοχή... Όπως άλλοι, αυτοί οι άντρες απρρίπτουν την εκτίμηση ότι, όπως ελπίζουν οι Αμερικάνοι, ο αγώνας θα σταματήσει με τη σύλληψη ή το θάνατο του Σαντάμ Χουσεΐν. "Δεν αγωνιζόμαστε για το Σαντάμ" δήλωσε ένας απ' αυτούς.

Η γαλλική Le Monde, σε άρθρο της που έχει τίτλο το ερώτημα "Η σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν θα βάλει

τέλος στη βία στο Ιράκ;" (15/12), αναφέρει: «Πλήθωρα Ιρακινών και ξένων ειδικών εκτιμούν ότι το αποτέλεσμα της σύλληψης του γηραιού δικτάτορα δεν θα πρέπει να μειώσει τη δύναμη των αντιπάλων του αμερικανικού στρατού κι ίσως να την αυξήσει... Η σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν θα μπορούσε παραδόξως λοιπόν να συνενώσει το αντιαμερικανικό αντάρτικο που ήταν διασπασμένο μέχρι τώρα..., εκτιμούσαν τη Δευτέρα πολλοί Ιρακίνοί και

ξένοι αναλυτές».

Ενώ η Ουάσιγκτον Ποστ (15/12) υποστηρίζει: «Όμως ο υπεύθυνος διοικητής της επιχείρησης σύλληψης του Χουσεΐν, υποστράτηγος Ρέιμοντ Ονπέρνο, της 4ης Μεραρχίας Πεζικού, δήλωσε ότι δε φαίνεται ο πρώην πρόεδρος να ήταν απευθείας οργανωτής των αντιστασιακών ενεργειών απ' την κρυψώνα του. Δε βρέθηκαν συσκευές επικοινωνίας ούτε στην τρύπα που βρέθηκε, ούτε στη διπλανή καλύβα... Ο Ονπέρνο και

ξάνεται. Μετά από τις δεκάδες νεκρούς μαχητές που σκοτώθηκαν απ' τις αμερικανικές δυνάμεις στη Σαμάρρα σε εκτενείς μάχες τον περασμένο μήνα, νεαροί που επισκέπτονταν τους τραυματισμένους πολίτες στο Γενικό Νοσοκομείο της Σαμάρρα επέμεναν ότι οι μαχητές είχαν κίνητρο αυτό που περιέγραψαν σαν εθνικισμό και θρησκεία. "Καθένας είναι με την αντίσταση" δήλωσε ο 22χρονος Σάφρα Χαμάντ Χασάν, που ο εξάδελφός του τραυματίστηκε

όταν μια βόμβα από τακ προσγειώθηκε κοντά στο σπίτι του κατά τη διάρκεια της μάχης. "Ο Σαντάμ Χουσεΐν είναι ξεφλημένος. Εμείς υπερασπιζόμαστε την τιμή και την πατρίδα μας».

Τέλος, θα δώσουμε το λόγο στον Τόμπι Ντοντζ, αναλυτή του βρετανικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών, τις δηλώσεις του οποίου αναδημοσίευσε το Αλ-Τζαζίρα (14/12). Ο Ντοντζ αναφορικά με τη σύλληψη του Σαντάμ, μεταξύ άλλων, δήλωσε: «Είναι ένα τεράστιο χτύπημα και οι περισσότεροι Ιρακίνοι θα γιορτάσουν τη σύλληψη αυτού του τυράννου. Όμως δεν είναι τόσο ξεκάθαρα τα πράγματα. Υπάρχουν 15 με 30 ομάδες που δεν έχουν καμία άμεση σύνδεση, ούτε οικονομική ούτε στρατηγική με το Σαντάμ Χουσεΐν...».

Τελικά, η σύλληψη του Σαντάμ ήταν χρήσιμη μόνο για εσωτερική κατανάλωση στο στρατόπεδο των κακτακτιών. Μπορεί όμως μια βιταμινούχα ένεση να σώσει έναν ετοιμοθάνατο;

Ποιός θα δικάσει τους δικαστές;

Η σύλληψη του Σαντάμ είναι πια γεγονός. Κι ολόκληρη η ανθρωπότητα παρακολουθεί ξανά αυτούς που ανέλαβαν εργολαβικά την "προστασία του πλανήτη", να "αποδίδουν δικαιοσύνη". Η απόφαση της "ανεξάρτητης" δικαιοσύνης έχει ήδη βγει δια στόματος Μπους: Θάνατος! Ετσι, οι δικαστές που θα κληθούν να "δικάσουν" τους επόμενους μήνες το Σαντάμ έχουν έτοιμη την ετυμηγορία. Το μόνο που χρειάζεται είναι ένας καλός χειρισμός, ώστε το όλο εγχείρημα να παρουσιαστεί στην παγκόσμια "κοινή γνώμη" με το σωστό περιβλήμα: τα δημοκρατικά κράτη δικάζουν με βάση το διεθνές δίκαιο και τους νόμους που ψηφίζονται από τους "αντιπροσώπους" του λαού.

Εδώ ίσως δυσκολευτούν λιγάκι, μια και οι "αντιπρόσωποι" του λαού στο Ιράκ είναι για την ώρα εκλεγμένοι μόνο απ' το... στρατό κατοχής. Όμως, σε τέτοιες... λεπτομέρειες θα κωλύσουμε τώρα; Κάποια φόρμουλα σίγουρα θα βρεθεί για να ντυθεί η όλη διαδικασία με την απαιτούμενη νομιμοφάνεια. Όπως και στην περίπτωση του Μιλόσεβιτς, οι Αμερικάνοι ξεκαθαρίζουν τους λογαριασμούς τους καταδικάζοντας επιλεκτικά παλιότερους συμμάχους τους. Ισχυρίζονται ότι αντλούν τη "νομιμότητα" της δράσης τους από τα εγκλήματα που διέπραξαν οι αντίπαλοί τους. Αρκεί όμως αυτό για να τους αναγνωρίσουμε αυτό το ρόλο; Ιδιαίτερα όταν κι ο τελευταίος άνθρωπος σ' αυτό τον πλανήτη ξέρει όχι μόνο πόσους δικτάτορες στήριξαν και εξακολουθούν να στηρίζουν οι ηγέτες της "αντιτρομοκρατίας" ξεκινώντας απ' τον Πινοσέτ στη Χιλή, το Σουχάρτο στην Ινδονησία, τον Εβρέν στην Τουρκία και τον Παπαδόπουλο (για να μην ξεχνάμε και τους "δικούς μας") και φτάνοντας μέχρι το Σαρόν στο Ισραήλ και το Μουσάραφ στο Πακιστάν, αλλά κι ότι τα εγκλήματα δεν είναι αποκλειστικότητα των αντιπάλων τους.

Το αίμα απ' τις βόμβες στη Γιουγκοσλαβία και το Ιράκ αλλά κι απ' τα κατακρεουργημένα πιτσιρίκια στο Αφγανιστάν (μόλις μια βδομάδα πριν συλλάβουν το Σαντάμ), είναι πολύ για να κρυφτεί. Ιδιαίτερα όταν συνεχίζει να ποτιζεται μ' αυτό των γαβριάδων της Παλαιστήνης και των διαδηλωτών στο Ιράκ στον καθημερινό πόλεμο "κατά της τρομοκρατίας". Θέλει πολλή υποκρισία λοιπόν να μιλάνε οι κατ' εξοχήν τρομοκράτες για τρομοκρατία και ν' αναγορεύονται σε στυλοβάτες της διεθνούς νομιμότητας εκεί που τους βολεύει. Το πρόβλημα όμως δεν είναι μόνο αυτό. Γιατί στους 100 Έλληνες οι 99 θα συμφωνήσουν ότι οι πλέον αναρμόδιοι να αποδώσουν δικαιοσύνη είναι οι Αμερικάνοι και τα τσιράκια τους. Το ζήτημα είναι τι κάνουμε για ν' αντισταθούμε σ' αυτή τη βαρβαρότητα; Οι ρακενδύτοι Ιρακίνοί μας πετάνε το μπαλάκι. Εχοντας αναγκάσει ολόκληρη "υπερδύναμη" να μεταθέσει το "τέλος του πολέμου" από χρόνο σε χρόνο, ανέτρεψαν το μύθο της παντοκρατορίας και των υπερόπλων της. Κι αυτό μέσα σε μόλις εννιά μήνες.

Εδώ όμως οι "πλανητάρχες" αναγορεύονται σε υπέρτατους δικαστές και οι δολοφονημένοι πράκτορές τους σε "φίλους της χώρας". Αν ένα πράγμα ανέδειξε περιλαμπρα το στρατοδικείο του Κορυδαλλού και οι βαριές καταδίκες για την υπόθεση της 17N είναι τούτο. Ας μην το ξεχνάμε ποτέ αυτό. Όσο θα ανεχόμαστε για συμμάχους αυτούς που μακελεύουν τον πλανήτη, θα είμαστε συνένοχοι των εγκλημάτων τους.

Με αισιοδοξία...

Σε λίγες μέρες θα πετάξουμε τα παλιά μας ημερολόγια και θ' ανοίξουμε τα καινούργια. Για την «κ» το σημερινό είναι το τελευταίο φύλλο του 2003, οπότε έστω και λίγο πρόωρα θέλουμε να στείλουμε τις πιο θερμές ευχές μας σε όλους τους αναγνώστες και τις αναγνώστριες της εφημερίδας μας. Ιδιαίτερα σ' αυτούς που βρίσκονται κλεισμένοι στους γκρίζους τάφους του Κορυδαλλού, όμηροι μιας αδίστακτης εξουσίας. Να τους διαβεβαιώσουμε πως είμαστε και θα είμαστε πάντα δίπλα τους κι αυτό δεν είναι εθιμοτυπική φράση, αλλά πολιτική δέσμευση.

Απολογισμός της χρονιάς που πέρασε δε μπορεί να γίνει στις λίγες αράδες ενός δημοσιογραφικού σχολίου. Στεκόμαστε απλά σε δυο κορυφαία γεγονότα που σημάδεψαν αυτή τη χρονιά, ένα εσωτερικό και ένα διεθνές, που όμως συνδέονται μεταξύ τους. Αναφερόμαστε στη «δίκη της 17N» και στον πόλεμο κατά του Ιράκ. Η σύνδεση των δυο γεγονότων γίνεται πάνω στο φόντο του «αγώνα για την εξάλειψη της τρομοκρατίας». Αν ο πόλεμος κατά του Ιράκ ήταν για το 2003 η αιχμή του δόρατος της παγκόσμιας «αντιτρομοκρατικής» σταυροφορίας, η «δίκη της 17N» ήταν η ελληνική εκδοχή της. Σχεδιασμένη κι αυτή από το ίδιο επιτελείο, με τους ντόπιους χειριστές της να ενεργούν σαν διεκπεραιωτές των υποδείξεων και των απαιτήσεων του big boss.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το κίνημα αντίστασης στην τρομοκρατία και την κρατική τρομοκρατία στη χώρα μας δεν μπόρεσε να καταγράψει μια σοβαρή νίκη. Δεν κατάφερε να ανατρέψει τους αρνητικούς συσχετισμούς. Εδώσε τη μάχη με λίγες δυνάμεις, στάθηκε όρθιο, πττήθηκε, αλλά δεν συντρίφτηκε. Αυτό το τελευταίο είναι το πιο σημαντικό. Μπορούμε, χωρίς ίχνος αυτάρεσκης υπερβολής, να πούμε ότι αυτό το κίνημα βρίσκεται σε πολύ καλύτερη θέση από εκείνη που βρισκόταν πριν από ένα χρόνο.

Από την άλλη, στο Ιράκ οι σταυροφόροι τα βρήκαν μπαστούνια. Δεν περίμεναν τόσο μαζική και τόσο μαχητική αντίσταση μέσα σε τόσο λίγο χρόνο από τη στρατιωτική νίκη τους επί του καθεστώτος Σαντάμ Χουσεΐν. Όλοι οι προοδευτικοί άνθρωποι του πλανήτη προσβλέπουν σήμερα με ελπίδα στην Ιρακινή Αντίσταση. Όπως ακριβώς πριν τρεις δεκαετίες προσέβλεπαν στη Βιετναμέζικη Αντίσταση. Ο συμβολισμός της είναι τεράστιας σημασίας. Όχι μόνο γιατί δίνει σάρκα και οστά στο πρόταγμα της αντίστασης στη βαρβαρότητα, που η εξωνημένη διάνοψη του καιρού μας προσπαθεί να παρουσιάσει ως παρωχημένο, αλλά και γιατί αποδεικνύει έμπρακτα πως η «αυτοκρατορία» δεν είναι ανίκητη. Γιατί αποδεικνύει αυτό που λέει ένα από τα συνθήματά μας: «Το μόνο υπερόπλο είναι οι λαοί...».

Η αντίσταση στο Ιράκ, η απεγνωσμένη αντίσταση, ο «ασύμμετρος πόλεμος» των πληβιακών μαζών της Ανατολής γενικότερα, πρέπει να μας γεμίζουν με αισιοδοξία. Με αισιοδοξία για το δικό μας αγώνα. Για τη συγχώνευση του μειοψηφικού κινήματος αντίστασης και αλληλεγγύης που έχουμε δημιουργήσει στη χώρα μας με τις πλατιές μάζες των εργαζόμενων και των νέων. Μ' αυτή τη σκέψη ως αποχαιρετίσουμε το 2003...

■ Αν...

Ήταν δίκαιη η δίκη της 17N κραυγάζουν ολημερίς οι θεσμοί του συστήματος (κυβέρνηση, αντιπολίτευση, ηγεσία της δικαιοσύνης), το επαναλαμβάνουν πολλές φορές τα παπαγαλάκια τους και προσπαθούν να το εγχύσουν, εν είδει ενέσιμου διαλύματος, στα μυαλά των ανθρώπων του λαού, που δεν έχουν ιδέα για το τι διαμείφθηκε στη δίκη. Φαίνεται έτσι καθαρά πόση σημασία είχαν, πόσο σοφές ήταν δυο αποφάσεις που πάρθηκαν έγκαιρα από την εξουσία. Η πρώτη ήταν η εξαίρεση των υποθέσεων «τρομοκρατίας» από την αρμοδιότητα των Μικτών Ορκωτών Δικαστηρίων και η μεταφορά τους στην αρμοδιότητα των επαγγελματικών Εφετείων. Η δεύτερη ήταν η απαγόρευση της τηλεοπτικής κάλυψης των δικών. Αν η «δίκη της 17N» γινόταν από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, το αποτέλεσμα θα ήταν εντελώς διαφορετικό. Τουλάχιστον τέσσερις κατηγορούμενοι ακόμα θα αδιώνονταν (Κωστάρης, Ν. Παπαναστασίου, Γεωργιάδης, Π. Σερίφης), ο Γιωτόπουλος το πολύ να καταδικαζόταν για συμμετοχή στην οργάνωση και οι άλλοι θα καταδικαζόταν για πολύ λίγες πράξεις (ακόμα και οι Κουφοντίνια και Σάββας). Και αν υπήρχε τηλεόραση ο κόσμος θα μπορούσε να παρακολουθήσει και να βγάλει άμεσα συμπεράσματα. Ετσι, θα έκρινε και την αλήθεια των σεναρίων που του σέρβιραν οι τρομολάγνοι και την ίδια τη δικαστική διαδικασία.

■ Γλείφει

Ως γνωστόν, το συμβούλιο κορυφής της ΕΕ έγινε κουλουβάχατα και η έγκριση του ευρωσυντάγματος παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες. Η μεγάλη σύγκρουση έγινε, όπως ειπώθηκε, στο ζήτημα του τρόπου που θα λαμβάνονται οι αποφάσεις στην ΕΕ. Ακούσαμε, λοιπόν, τον Σημίτη να κατακεραυνώνει εκείνους που αντιτάχθηκαν στις προτάσεις του γαλλογερμανικού άξονα και να τάσσεται αναφανδόν υπέρ του τελευταίου. Αυτό ακούγεται σαν τρέλα, δεδομένου ότι η Ισπανία και η Πολωνία που στήλωσαν τα πόδια γούνταν του μετώπου των λεγόμενων μικρών χωρών, που θέλουν να διατηρήσουν κάποια περιθώρια ανεξαρτησίας. Θα περίμενε κανείς πως ο Σημίτης θα τασσόταν με το αδιαμόρφωτο «μέτωπο των μικρών» και

όχι με τον γαλλογερμανικό άξονα. Δεν το έκανε και το ερώτημα είναι γιατί. Η απάντηση σ' αυτό μπορεί να είναι μόνο μία: ο Σημίτης προσπαθεί να δείξει ευρωπαϊκό πρόσωπο και γλείφει το γαλλογερμανικό άξονα, για να επιλεγεί από αυτόν για κάποιο από τα πόστα της ΕΕ, πράγμα που αποτελεί τον διακαή, αν και μη ομολογούμενο, στόχο του.

■ Ξυλεμπορικά

Όσο κι αν σας φανεί παράξενο, εμείς αισθανόμαστε μια συμπάθεια για τον μεγαλύτερο ξυλείας, βουλευτή και πρώην υφυπουργό Χ. Θεοδώρου. Έχει δίκιο όταν χαρακτηρίζει τον εαυτό του «ιφιγένεια» αντιγράφοντας τον Λαλιώτη (από πρωτοτυπία σκίζουν οι Πασόκοι). Γιατί έτσι που μας εμφανίζουν τα πράγματα είναι σαν ο Θεοδώρου να ήταν ο μόνος στην κυβέρνηση που είχε δίπλα του ένα σύμβουλο γνωστό ως «ο κύριος 10%». Η μαλακία η δική του είναι πως δεν πρόσεξε όσο έπρεπε. Πήγε κι έβαλε το γαμπρό του, που πρέπει να ήταν πολύ άγαρμος στη δουλειά. Είναι και το σύνδρομο της στέρησης βλέπετε. Βρεθήκαμε σ' ένα υφυπουργείο εκεί που δεν το περιμέναμε, άντε ν' αρπάξουμε όσο γίνεται περισσότερο, γιατί δεν ξέρουμε τι μας ζημερώνει αύριο.

Σε τί έχει δίκιο ο Θεο-

δώρου; Στο ότι τον κρίζουν όλοι οι άλλοι Πασόκοι και τον πετάνε βορά στα ΜΜΕ παριστάνοντας τις αθώες περισσότερες. Λες και μόνο αυτός είχε τον «κύριο 10%», ενώ όλοι οι άλλοι είναι άμεμπτοι, άσιπλοι και αμόλυ-

■ Φενακισμένες συνειδήσεις

Δεν έχουμε την πρόθεση να αμφισβητήσουμε τα αποτελέσματα της δημοσκόπησης της VPRC (ύστερα από παραγγελία της «Ελευθεροτυπίας») για το πώς ο λαός υποδέχτηκε την ολοκλήρωση της δίκης της 17N. Οι ερωτήσεις ήταν τέτοιες που παρέπεμπαν σε μονοσήμαντες απαντήσεις. Απαντήσεις προϊόν όχι ελεύθερης βούλησης και γνώσης, αλλά υποβολής και υπαγόρευσης. Τί δέχεται ως πληροφόρηση η μεγάλη μάζα του λαού; Αυτό με τα οποία τη βομβαρδίζουν καθημερινά τα ΜΜΕ. Μετά, λοιπόν, τον τρομοϊστορικό βομβαρδισμό του καλοκαιριού του 2002, στη διάρκεια του οποίου οι συλλαμβανόμενοι παρουσιάζονταν σαν ανθρωπομόρφα τέρατα, χωρίς συνείδηση, χωρίς οράματα και ιδεολογία, εγκληματίες που δολοφονούσαν και λήστευαν για να περνάνε καλά, ακολούθησε η σιωπή. Η τηλεόραση εξοβελίστηκε από τη δίκη, οι εκπομπές σχετικά με τη δίκη κόπηκαν μαχαίρι και από τις μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδες έμειναν μόνο οι συντάκτες του ημερήσιου και του κυριακάτικου φύλλου της «Ελευθεροτυπίας» να προσπαθούν να παρουσιάσουν μια αντικειμενική εικόνα των τεκταινομένων στη δίκη, περιληπτική και αποσπασματική εκ των πραγμάτων, αλλά και εμφανώς κουτσουρεμένη από τις άνωθεν παρεμβάσεις. Και μόλις η δίκη τέλειωσε, οι παραθυρδες ξανάπιασαν δουλειά, για να πουν στον ελληνικό λαό πόσο δίκαιη ήταν η δίκη και πόσο η απόφαση απέδωσε σε όλους τις πραγματικές τους ευθύνες. Ετσι, ο κόσμος ψηφίζει στη δημοσκόπηση με μοναδική γνώση αυτά που άλλοι ετοίμασαν και του σέρβιραν. Χωρίς να ξέρει απολύτως τίποτα από αυτά που διαδραματίστηκαν στη δίκη και ξέσκισαν τη μάσκα όχι μόνο της δικαιοσύνης (που δεν μπορούσε να υπάρξει), αλλά και της νομοτυπίας της.

ντοι.

■ Εσπευσε το αμερικανάκι

Μπλερ, Μπους και Αθνάρ ήταν οι πρώτοι που έκαναν πανηγυρικές δηλώσεις για τη σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν. Ακολούθησε ο Γιωργάκης ή Giorgos Παπανδρέου. Το προπαγανδιστικό του επιτελείο δούλεψε αστραπιαία και η δήλωσή του έκανε το γύρο του κόσμου, για να την ακούσουν τα μεγάλα αφεντικά και να ενισχυθεί η πεποίθησή τους ότι στην ελληνική κυβέρνηση και στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ υπάρχει κάποιος που σε τέτοια ζητήματα σπεύδει στο πλευρό τους, χωρίς να συμβουλευτεί ούτε τον πρωθυπουργό του ούτε την ΕΕ.

■ Συμβολικά

Ήταν όλοι τους εκεί: ο Καραμανλής, ο Μητσοτάκης, ο Φλωράκης, ο Κωνσταντόπουλος, ο Λαλιώτης, ο Παπούλιας, ακόμα και ο... Χριστόδουλος. Για να τιμήσουν τον (κατά Σκαρίμπα) Μήκυ Θεοδωράκη. Συμβολική πράξη εθνικής ενότητας, στο έδαφος της οποίας ομνοει σύμπας ο κοινοβουλευτικός κόσμος. Και πιο συμβολική η παρουσία του Χριστόδουλου, που μετά τον Παττακό πήγε να τιμήσει και τον Μήκυ, υποκλινόμενος μπροστά του, όπως δήλωσε.

■ Φασισταριά

Και μια που αναφερθήκαμε στον Χρυσόδουλο, να μην αφήσουμε ασχολίαστη τη θερμή επιστολή που έστειλε στον «στρατηγό» Παττακό. Μια ακόμα επιβεβαίωση για το ότι ο άνθρωπος είναι φασισταριά του κερατά. Επί χούντας ήταν πρωτοσύγγελος του Ιερώνυμου, αντάλλαξε θερμές επιστολές με τον χουντικό εκδότη του «Στόχου» και βέβαια έχει ιδιαίτερες σχέσεις με όλους τους χουνταίους, εξ ου και το θερμό ύφος της προς Παττακόν επιστολής. Βεβαίως, με τους χουντικούς δεν κάνεις καριέρα. Γι' αυτό και ο Χρυσόδουλος ανέπτυξε κολλητηλίκια με το συγκρότημα Λαμπράκη, το οποίο τον βοήθησε να αναρριχηθεί στον αρχιεπισκοπικό θρόνο. Είναι, όμως, τόσο πωρωμένος φασίστας που δεν κωλώνει να στείλει μια τέτοια επιστολή στον Παττακό. Η φασιστική ιδεολογία τον τυφλώνει και δεν λογαριάζει τους κινδύνους. Έχει, όμως, και πλάτες, αφού τον κάλεσαν στην παρουσίαση του βιβλίου του Μήκυ, στην οποία και πήγε χωρίς να διστάσει.

■ Χιλιόμετρο και εγκαίνια

Δεν έχουν το θεό τους οι Πασόκοι. Από τώρα και μέχρι τις εκλογές κάθε μέρα θα κόβουν και μια κορδέλα εγκαίνιων. Και επειδή τα πρωτεία θα έχουν λίγοι υπουργοί και ο πρωθυπουργός, οι υπόλοιποι στύβουν το κεφάλι τους για να σχεδιάσουν τα δικά τους διαρκή εγκαίνια. Ο Βερελής τη βρήκε τη λύση. Θα εγκαινιάζει τη γραμμή του τραμ με το χιλιόμετρο. Την αρχή έκανε την περασμένη Δευτέρα, όταν εγκαινίασε τη γραμμή του τραμ Γλυφάδα-Ελληνικό και ταξίδεψε με το βαγόνι στο μικρό αυτό τμήμα στο οποίο τελείωσε το στρώσιμο των σιδηροτροχιών. Μετρήστε χιλιόμετρα μέχρι το Ζάππειο και μέχρι το Φάληρο και θα υπολογίσετε πόσα εγκαίνια ακόμα θα κάνει ο Βερελής.

■ Ασυγκράτητος

Πάνω που είχε ησυχάσει ο Καραμανλής και έβλεπε τους Πασόκους να φαγώνονται μεταξύ τους και να βάζουν μπροστά σενάρια αντικατάστασης του Σημίτη από τον Γιωργάκη, σηκώθηκε ο Μητσοτάκης και του έριξε μια ακόμα μαχαιριά, δίνοντας στους Πασόκους περιθώρια για ελιγμούς. Έμμονη ιδέα του έχει γίνει αυτού του ανθρώπου η σκληρή λιτότητα. Τί φαντάζεται δηλαδή, ότι ο Καραμανλής μπορεί να ακολουθήσει... σοσιαλιστική πολιτική; Την ίδια νεοφιλελεύθερη πολιτική θα συνεχίσει, αλλά δεν έχει κανένα λόγο να βγαίνει σήμερα και να αγριεύει τους ψηφοφόρους, δίνοντας παράλληλα υλικό για τους βρυχηθμούς του Πάγκαλου. Ο Μητσοτάκης, όμως, εκεί, επιμένει: Σκληρή λιτότητα θα έχουμε υποχρεωτικά μετά τις εκλογές. Σαν να μη θέλει να κερδίσει ο Καραμανλής...

■ Εκ του ασφαλούς

Και ξαφνικά, το ΠΙΠΝ θυμήθηκε ότι στη δίκη της 17Ν σωρώθηκαν όλες οι εγγυήσεις για τους κατηγορούμενους και έγινε σκόνη ακόμη και το ισχύον δίκαιο. Και να... μια σελίδα συνέντευξη του συνηγόρου Ι. Μυλωνά. Πού ήταν, όμως, οι κύριοι του ΝΑΡ τους προηγούμενους 9 μήνες, όταν ο κ. Μυλωνάς και οι άλλοι συνήγοροι κατήγγειλαν όλα αυτά τα πράγματα; Εκώφευαν και δήλωναν ότι δεν τα θεωρούν μείζον θέμα. Τώρα που η δίκη τελείωσε και δεν... κινδυνεύουν να τους ζητήσει κανείς να βγουν στο δρόμο, το παίζουν εκ του ασφαλούς υπερασπιστές των δικαιωμάτων.

Πριν από δυο εβδομάδες, σε σημείωμα της στήλης υπό τον τίτλο «Ενωση ληστών και όχι οραματιστών», σχετικό με την απόφαση του Εκοφίν να επιτρέψει την παραβίαση του Συμφώνου Σταθερότητας από τη Γερμανία και τη Γαλλία, σημειώναμε:

«Η Ευρωλάνδη δεν είναι αυτό που την παρουσιάζουν οι ένθερμοι θιασώτες του «ευρωπαϊσμού». Και η εξέλιξή της δεν οδηγεί στη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού υπερκράτους, μιας ιμπεριαλιστικής «ολοκλήρωσης», όπως έχουν υποστηρίξει διάφοροι μαρξίζοντες θεωρητικοί. Σήμερα είναι πιο ισχυρές οι τάσεις αποκέντρωσης και όχι οι τάσεις συγκέντρωσης, παρά τη διεύρυνση, παρά το εκκολλαπτόμενο ευρωπαϊκό Σύμφωνο. Τις τάσεις πρέπει να τις αναζητά και να τις διαγιγνώσκει κάποιος πρωτίτως στην οικονομική βάση και όχι στο πολιτικό (θεσμικό) εποικοδόμημα».

Σχολιάζοντας τις σχετικές εξελίξεις καταλήξαμε σε τρία συμπεράσματα για τη θεσμική κρίση της ΕΕ (σύγκρουση Εκοφίν-Επιτροπής): Εκφράζει κατ' αρχήν τη νίκη του εθνικού πάνω στο διεθνικό. Επιβεβαι-

σε λογικές «Ευρώπης δυο ταχυτήτων» ή «ζώνης ελεύθερων ανταλλαγών».

Στα ΜΜΕ επικρατεί μια θολούρα σε σχέση με το Ευρωσύνταγμα. Ο περισσότερος κόσμος νομίζει ότι με το Ευρωσύνταγμα η ΕΕ θα μετατραπεί σε ομοσπονδιακό κράτος. Αυτό, όμως, είναι λάθος. Το Ευρωσύνταγμα δεν αποτελεί καμιά σημαντική τομή στην ιστορική διαδρομή της ΕΕ. Εκείνο που επιδιώκεται μ' αυτό είναι πρώτο να αποκτήσει η ΕΕ μια διεθνή νομική υπόσταση (γιατί σήμερα δεν έχει) και δεύτερο να λυθούν ζητήματα εσωτερικής διοίκησης (λήψης αποφάσεων), ενόψει της διεύρυνσης.

Εκείνο που δεν συζητήθηκε πολύ είναι ένα άλλο ναυάγιο, που προηγήθηκε κατά μερικές μέρες του ναυαγίου της έγκρισης του Ευρωσυντάγματος. Η «πρωτοβουλία των 4 για την ευρωπαϊκή άμυνα», που με τυμπανοκρουσίες είχε ανακοινωθεί από Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο και Λουξεμβούργο, πέθανε άδοξα. Μετατράπηκε σε «ευρωπαϊκή άμυνα εντός του ΝΑΤΟ». Ετσι, οι Αμερικάνοι πέτυχαν τον πρώτο μεγάλο στόχο τους, την παρεμπόδιση της δημιουργίας μιας αυτόνομης στρατιωτικής συμ-

αυτές οι χώρες θεωρούνταν της δικής της επιρροής).

Ισπανία και Πολωνία κατάφεραν να μπλοκάρουν την ψήφιση του Ευρωσυντάγματος, επικαλούμενες ζητήματα ψηφοφοριών. Καταγράφοντας αυτή την ήττα ο γαλλογερμανικός άξονας συνειδητοποίησε ότι η ηγεμονία του στην ΕΕ δεν είναι εξασφαλισμένη. Συνειδητοποίησε ότι ο δούρειος ίππος των Αμερικανών βρίσκεται όχι προ των πυλών, αλλά στο εσωτερικό της Ευρωλάνδης.

Ακόμη πιο σημαντική εξέλιξη, όμως, πρέπει να θεωρείται η επιστολή που έστειλαν στον πρόεδρο της Επιτροπής Ρομάνο Πρόντι εξι από τις πιο ισχυρές οικονομικά χώρες της ΕΕ (Γαλλία, Γερμανία, Βρετανία, Ολλανδία, Σουηδία, Αυστρία), με την οποία ζητούν να παγώσουν οι μελλοντικές δαπάνες του κοινοτικού προϋπολογισμού στο

Ενωση ληστών και όχι οραματιστών (2)

ώνει πως το μονοπωλιακό κεφάλαιο, παρά τη διεθνοποίησή του, έχει ως βάση εξόρμησής του το εθνικό-ιμπεριαλιστικό κράτος, ενώ τα όποια διεθνικά πολιτικά-οικονομικά μορφώματα, όπως η ΕΕ, επικουρικά έρχονται να στηρίξουν τις επιδιώξεις του. Εκφράζει, δεύτερο, τις σχέσεις κυριαρχίας και όχι πολιτικής ισότητας που υπάρχουν στο εσωτερικό της ΕΕ. Ο φεντεραλισμός είναι ένα φάντασμα, ένα ιδεολόγημα για προπαγανδιστική χρήση περισσότερο, αλλά και για να επιτρέψει τη θεσμική θεμελίωση των σχέσεων κυριαρχίας στο εσωτερικό της Ευρωλάνδης. Τέλος, αποκάλυψε ότι η πολιτική λειτουργία της ΕΕ δεν έχει καμιά σχέση με τα συμφέροντα των εργατών και των λαών της Ευρωλάνδης.

Όσα συνέβησαν το προηγούμενο Σαββατοκύριακο στις Βρυξέλλες, το ναυάγιο της προσπάθειας να καταλήξουν στην έγκριση του σχεδίου Ευρωπαϊκού Συντάγματος, που είχε επεξεργαστεί η Επιτροπή Ντ' Εστέν, έρχονται να επιβεβαιώσουν και να ενισχύσουν τα συμπεράσματά μας. Το Ευρωσύνταγμα παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες, όλοι θεωρούν σίγουρο ότι αποκλείεται να υπάρξει συμφωνία στη διάρκεια της ιρλανδικής προεδρίας και ελπίζουν ότι κάτι μπορεί να γίνει στο τέλος της σουηδικής προεδρίας (ύστερα από ένα χρόνο δηλαδή).

Οι ευρωπαϊστές (ή φεντεραλιστές) κρέμασαν μαύρα κρέπια. Ο Σημίτης εμφανίστηκε πιο στενοχωρημένος και από τον Σρέντερ, ενώ ο Παπαγιαννάκης απέδωσε την εμπλοκή στην... ανικανότητα του Μπερλουσκόνι, που δεν μπόρεσε να προετοιμάσει καλά τη σύνοδο, και εξέφρασε την ελπίδα ότι δεν θα πάμε σε αναδίπλωση σε εθνικιστικές θέσεις και σε επιστροφή

μαχίας του γαλλογερμανικού άξονα στην καρδιά της Ευρώπης. Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο ο Σημίτης προσπάθησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, όταν του τέθηκε σχετική ερώτηση: «Δεν έχει σημασία αν θα πάμε μερικούς δρόμους παρακάτω!» Λες και το ζήτημα ήταν ο δρόμος στον οποίο θα είχε την έδρα του το ευρωπαϊκό στρατηγείο και όχι το αν αυτό θα ήταν αυτόνομο από το ΝΑΤΟ. Η συγκεκριμένη κίνηση ήταν με πρώτη ήττα του γαλλογερμανικού άξονα, ο οποίος προσπάθησε να διασκεδάσει τις ανησυχίες των «ατλαντιστών» στο εσωτερικό της ΕΕ. Προσπάθησε να τους πείσει έμπρακτα ότι η απόκτηση διεθνούς νομικής υπόστασης της ΕΕ είναι περισσότερο μια τυπική πράξη, παρά μια πράξη πλήρους αυτονομίας από τη συμμαχία με τις ΗΠΑ.

Φαίνεται, όμως, πως οι «ατλαντιστές» δεν πείστηκαν. Ή μάλλον, θελήσαν να στείλουν ένα ηχηρό μήνυμα μπλοκάροντας τις διαδικασίες έγκρισης του Ευρωσυντάγματος. Δείτε ποιες χώρες πρωτοστάτησαν στο μπλοκάρισμα. Δεν ήταν η Βρετανία, η οποία έτσι κι αλλιώς κρατάει τις αποστάσεις της και έχει σαφή θέση ενάντια στον ευρωπαϊκό φεντεραλισμό. Ήταν η Ισπανία και η Πολωνία, χώρες με μεγάλο πληθυσμό, όχι όμως και μεγάλη οικονομική και πολιτική δύναμη. Είναι, όμως, δυο χώρες με σαφώς φιλοαμερικάνικο προσανατολισμό. Η Ισπανία τάχθηκε από την πρώτη στιγμή στο πλευρό των Αμερικανοβρετανών που εξαπέλυσαν τον πόλεμο στο Ιράκ, γράφοντας εκεί που δεν πιάνει μελάνι τις αντιρρήσεις των Γαλλογερμανών, ενώ η Πολωνία πήρε την πρωτοβουλία και δημιούργησε το φιλοαμερικάνικο μπλοκ των υπό ένταξη χωρών, που οδήγησε τη Γερμανία σε μια από τις δεινότερες διπλωματικές της ήττες τα τελευταία χρόνια (δεδομένου ότι

1% του ΑΕΠ των 25 χωρών-μελών, έναντι 1,24% που ισχύει σήμερα. Ζητούν, δηλαδή, τη μείωση του κοινοτικού προϋπολογισμού σε ποσοστό 20%.

Τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θα μειωθούν δραματικά όλες οι χρηματοδοτήσεις μέσω των διάφορων κοινοτικών προγραμμάτων, όπως επίσης και οι χρηματοδοτήσεις του αγροτικού τομέα. Αυτό, βέβαια, θα έχει επιπτώσεις στις οικονομίες των πιο αδύναμων χωρών (μεταξύ τους και η Ελλάδα), που έχουν εδώ και χρόνια καταστεί ξέφραγο αμπέλι για τις πολυεθνικές των ιμπεριαλιστικών χωρών και μόνο σ' ένα μικρό βαθμό αντισταθμίζουν τις απώλειές τους με τα κονδύλια που παίρνουν από τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Βλέποντας, όμως, αυτό το θέμα από τη σκοπιά της γενικής εξέλιξης της Ευρωλάνδης, θα διαπιστώσουμε ότι πρόκειται για μια κίνηση ανασχετική στο φεντεραλισμό, την ομοσπονδοποίηση, μια κίνηση αναδίπλωσης προς μια Ευρώπη ζώνη ελεύθερων συναλλαγών και διακρατικών συμφωνιών, η οποία αναγκαστικά θα είναι μια Ευρώπη δύο (ή και περισσότερων) ταχυτήτων. Τα ιδεολογήματα της «οικονομικής σύγκλισης» πάνε περίπαστα. Γιατί αυτά τα ιδεολογήματα στηρίζονται κυρίως στην πρακτική των λεγόμενων διαρθρωτικών προγραμμάτων, προγραμμάτων συνοχής κ.λπ. Τα πράγματα θα είναι ακόμα πιο δύσκολα για τους εργάτες, τους εργαζόμενους, τους φτωχούς αγρότες των χωρών της «δεύτερης ταχύτητας».

Πέτρος Γιώτης

Ο αριστερός κατήγορος κ. Βότσης

Στην «Ελευθεροτυπία» (Δευτέρα 15/12) δημοσιεύτηκε άρθρο του Γ. Βότση με τίτλο «Η απομυθοποίηση της 17N στο δικαστήριο». Στο άρθρο κωδικοποιούνται και εκλαϊκεύονται οι βασικές αντιλήψεις της νομιμόφρονης αριστεράς για όλα τα θέματα που έχουν σχέση με την τρομοκρατία.

Αυτές τις μέρες, από αρκετές πλευρές -όχι μόνο από την εφημερίδα μας- δίνεται μια σοβαρή μάχη να ξεσκεπαστεί η εντελώς ψεύτικη προπαγάνδα της κυβέρνησης της κυρίαρχης τάξης, περί δίκαιης δίκης. Αντίπαλός μας ένας τεράστιος μηχανισμός που αξιοποιεί στο έπακρο τη διαστρεβλωμένη «ενήμερωση», αφού απαγορεύτηκε η ζωντανή κάλυψη της δίκης. Αυτό και μόνο κάνει τον απλά υποψιασμένο πολίτη να αντιστέκεται στην πλημύρα της τρομολαγνείας. Οχι όμως και την καθεστωτική αριστερά. Αυτή από την αρχή της υπόθεσης ούτε είδε ούτε άκουσε τίποτα. Ο Γ. Βότσης όμως είδε ορισμένα πράγματα. Διαπίστωσε π.χ. το κλίμα της τρομολαγνείας, είδε το άδικο στην περίπτωση του Κωστάρη, είδε την εισαγγελέα Ιωάννα Μάνδρου και τον δημοσιογράφο Λάμπρου, αλλά πρώτα απ' όλα είδε τη σημερινή πολιτική συγκυρία όπως διαμορφώνεται στον πλανήτη. Αυτή πρώτα αναλύει στο άρθρο του και πολύ καλά κάνει. Γιατί η δίκη της 17N -και όσων κατηγορούνται για συμμετοχή σ' αυτή- σαν κορυφαίο πολιτικό γεγονός έχει να κάνει με την προσπάθεια όλων των αστικών τάξεων -με προεξάρχουσα την αμερικάνικη- να τσιμεντά-

ρουν ό,τι κινείται και αμφισβητεί την κυριαρχία τους.

Δεν είναι έτσι, μας λέει ο κ. Βότσης. Χρησιμοποιώντας τα γνωστά ανθρωπιστικά επιχειρήματα διαμορφώνει το επικίνδυνο για την ανθρωπότητα δίπολο, όπως το διαμορφώνει ολόκληρη η καθεστωτική αριστερά και τμήματα της φιλελεύθερης διάνοησης: εχθρός των λαϊκών στραμάτων είναι και τα δύο «κέντρα» της τρομοκρατίας. Και ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και ο ισλαμικός φονταμενταλισμός. Θύτες και θύματα στο ίδιο τσουβάλι. Εκατομμύρια νεκροί, ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι, άνθρωποι χωρίς μπουκιά ψωμί και από την άλλη σκανδαλώδης πλουτισμός και αλαζονεία, δεν δικαιολογούν τίποτα άλλο -κατά τον συγγραφέα- παρά μια κόσμια διαμαρτυρία. Και εδώ είναι το κυρίαρχο αξίωμα, το αφετηριακό δεδομένο που διαπερνά όλο το άρθρο και όλη τη γενικότερη συλλογιστική του κ. Βότση. Η επαναστατική βία, η βία των μαζών -δεν το λέει αυτό αλλά προκύπτει πολύ εύκολα- όχι μόνο είναι πολιτικά αδιέξοδη, αλλά φτάνει και στα όρια της αντιδραστικότητας που έχει η ιμπεριαλιστική βία, όταν πρόκειται για την ατομική τρομοκρατία.

Το τι είδε και τι δεν είδε ο κ. Βότσης στην πολιτική ιστορία της 17N, στην ίδια τη δίκη και στην απόφαση έχει κατ' αρχήν να κάνει με την πολιτική του ταυτότητα, με τις γνωστές του θέσεις. Πράγματα

γνωστά, που σε τελευταία ανάλυση δεν αξίζουν τον κόπο μιας προσωποποιημένης αντιπαλότητας. Εδώ όμως ξεπέρασε κάθε όριο. Εδώ όχι μόνο είδε επιλεκτικά ορισμένα πράγματα και έκλεισε πεισματικά τα μάτια σε κάποια άλλα, εδώ κάνει επιδειξη διαστρέβλωσης, επιδειξη πολιτικής αυθαιρεσίας. Να πως είδε όσα έγιναν στην αίθουσα του 1ου έκτακτου στρατοδικείου.

«...Το μόνο φωτεινό (σ.σ. φωτεινό κίολας) μέσα σ' αυτό το μαύρο φόντο είναι η ακροαματική διαδικασία, που τιμά τη λειτουργία της Δικαιοσύνης μας (σ.σ. και Δ κεφαλαίο και «μας», μπράβο κ. Βότση), συγκρινόμενη με την ελληνική και διεθνή δικαστηριακή εμπειρία σε ανάλογες υποθέσεις (σ.σ. αληθινός μαέστρος στη λογική του μικρότερου κακού). Όλοι οι παράγοντες της δίκης συνέβαλαν σ' αυτό (σ.σ. ακόμα και ο εισαγγελέας, που εσείς κύριε γράφετε στο ίδιο άρθρο, ότι ο παραληρηματικός του λόγος συνοδεύτηκε από τη χαιρέκακη απαγγελία προτάσεων, αιώνιες καταδίκες κ.λπ., ακόμα και οι ψευδομάρτυρες;) αλλά ο έπαινος ανήκει πρωτίστως στον τρόπο που τη διηύθυνε ο πρόεδρος του δικαστηρίου Μιχ. Μαργαρίτης...».

Εδώ πραγματικά παραδίνεται κανέναν. Χάνεται η μπάλα που λένε τα παιδιά. Ο αρθρογράφος, ο αντικειμενικός δημοσιογράφος, πετάει στα σκουπίδια με το έτσι θέλω τις

τεράστιες αυθαιρεσίες του προέδρου κατά την διάρκεια της διαδικασίας. Την παραβίαση της ίδιας της αστικής νομοθεσίας σε κραυγαλέες και κρίσιμες περιπτώσεις, όπως η αξιοποίηση των προανακριτικών καταθέσεων (προϊόντων εκβιασμών και βασανιστηρίων), που πάρθηκαν πίσω. Την κατάργηση του ένοχου ένοχου δεν φκιάχνει, την προστασία των ψευδομαρτύρων. Την επίθεση στον Ιπποκράτη Μυλωνά (και σε άλλους συνήγορους) που ξετίνανε την προδικασία και την ίδια την διαδικασία με ντοκουμέντα στην αγόρευσή του, που αποκάλυψε τις αυθαιρεσίες της έδρας, για να ακούσει τον πρόεδρο να τον αποκαλεί «οχρτό». Και τέλος την προκλητική δικαστική απόφαση, η οποία -όπως ο ίδιος ο Βότσης γράφει- στηρίχτηκε στο ανακριτικό υλικό, δηλαδή στην αντιτρομοκρατική, στη CIA και στη Scotland Yard. Εξοχα.

Πρέπει να πούμε -για να κατανοηθεί το όλο υπόβαθρο του άρθρου- ότι δίπλα στις διακηρυγμένες αντιτρομοκρατικές, ανθρωπιστικές θέσεις του συγγραφέα υπεισέρχεται και ένα επικίνδυνο προσωπικό στοιχείο. Η μια πλευρά του έχει να κάνει με τη συμπεριφορά του προέδρου στο πρόσωπό του. Θυμόμαστε όλοι τον κ. Βότση στην τελευταία δίκη του Λεσπέρου να φωνάζει και να διαμαρτύρεται -δικαίως- για την απαράδεκτη συμπεριφορά του προέδρου στο πρόσωπό του (όχι μόνο

σ' αυτόν βέβαια). Εγραψε γι' αυτό σχόλια στην «Ελευθεροτυπία». Ο Μαργαρίτης όμως τον χειρίστηκε αλλιώς. Γιατί είχαν περάσει ήδη από το βήμα αρκετοί αξιολογώτατοι μάρτυρες υπεράσπισης, που εξηγούσαν με πεντακάθαρο τρόπο το φαινόμενο της ένοπλης ατομικής βίας, που χτύπαγαν το καθεστώς και το δικαστήριο για τις αυθαιρεσίες του. Έτσι, με το που εμφανίστηκε ο Βότσης, σαν αριστερός κατήγορος της 17N, ο Μαργαρίτης άρπαξε την ευκαιρία και του πρόσφερε άρθρο χρόνο και θαυμασμό. Η βασική όμως προσωπική πλευρά έχει να κάνει με την εμπάθεια που έχει με τη 17N, λόγω της δημόσιας αντιπαράθεσης που είχε μαζί της και το λούσιμο που είχε φάει από αυτή.

Μόνο αυτός ο συνδυασμός αστικοφιλελεύθερης πολιτικής και προσωπικής εμπάθειας μπορεί να εξηγήσει το τελευταίο κρεσέντο του άρθρου. Οπου δικαιώνει τον Μαργαρίτη για την κατάφορα πραξικοπηματική απόφαση για τον Γιωτόπουλο. Οπου προσπαθεί να σφάξει με το γάντι τον Κουφοντίνα. Αναγνωρίζει με τη λεβεντιά του (τί θα μπορούσε να πει άλλωστε;), κατακεραυνώνει όμως τη λαϊκίστικη απολογία του (βλέπεις δεν κλείνουμε όλοι τα μάτια στη σύγχρονη βαρβαρότητα του ιμπεριαλισμού και του καπιταλισμού) και ζητάει -ζητούσε- από αυτόν να κάνει μέσα στην αίθουσα του έκτα-

κτου στρατοδικείου αυτοκριτική. Τέτοια αυτοκριτική που θα ήταν δήλωση μετανοίας προς το καθεστώς. Και βέβαια, περνάει γενεές δεκατέσσερις τη 17N σαν οργάνωση.

Δύο «επιχειρήματα» αξίζει να σημειώσουμε εδώ. «Ο μύθος της 17N δημιουργήθηκε από την ανεπάρκεια των δικαστικών αρχών (σ.σ. πώς προτίνει ο Βότσης να δρα καλύτερα η Αντιτρομοκρατική;), την προβοκατόρικη δράση ξένων και ντόπιων μυστικών υπηρεσιών(!!!), την κομματική αντιδικία και ποικίλες πολιτικές σκοπιμότητες. Η 17N ήταν ένα χαμηλού προβληματισμού μπουλούκι. Έχει περάσει πλέον στο φάση του τελικού πολιτικού χτυπήματος. Τελικά δεν ήσασταν, τίποτα αποφαίνεται ο Βότσης. Εκ του ασφαλούς. Χωρίς να μπαίνει στον κόπο να βάλει στη βάση της αποτελεσματικότητας τη δική του συνεισφορά, την συνεισφορά των ομοϊδεατών του στο λαό, στο λαϊκό κίνημα, που γι' αυτό αγωνιζόταν η 17N. Που γι' αυτό πάει πίσω από τα σίδερα. Τι να πει άλλωστε; Οι ελπίζει ότι θα εξανθρωπιστεί η κοινωνία της βαρβαρότητας; Αυτό μόνο το εννοεί, δεν το λέει. Γιατί αν το πει, θα φανεί σε όλο του το μεγαλείο -όπως ο ίδιος γράφει- ότι η πολιτική εμπάθεια, οι χρόνιες προκαταλήψεις, τον εμποδίζουν και θα τον εμποδίζουν να βλέπει και να δεχτεί απλές αλήθειες. Καληνύχτα κύριε Βότση.

Με φανερή αμηχανία στέκεται μπροστά στην ολοκλήρωση της δίκης της 17N ο καθηγητής της Νομικής του ΑΠΘ Νίκος Παρασκευόπουλος («Η ανεπιθύμητη κριτική για την ποινική Δικαιοσύνη», Ελευθεροτυπία, 17.12.2003). Μια αμηχανία που φαίνεται να διακατέχει τον γνωστό νομικό, όχι μόνο στη διάρκεια της τελευταίας διετίας της τρομοκρατίας στη χώρα μας, αλλά γενικότερα τα τελευταία χρόνια (δείγμα αψευδές το τελευταίο βιβλίο του «Οι πλειοψηφίες στο στόχαστρο»).

Επικαλούμενος το γεγονός ότι δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα το σκεπτικό της απόφασης του ειδικού τρομοδικείου του Κορυδαλλού, βάλει εναντίον όσων την κρίνουν (επικρίνοντας ή κατακρίνοντας την) και αποφαίνεται: «Στο ερώτημα αν η απόφαση για τα εγκλήματα της 17N ήταν δίκαιη ή όχι, η μόνη συνεπή απάντηση προς το παρόν είναι ένα "δεν ξέρω"». Ας μας συγχωρήσει ο κ. Παρασκευόπουλος, αλλά αυτό αποτελεί υπεκφυγή, για να μην πούμε στρεψοδικία.

Αυτό το επιχειρήμα θα μπορούσε να το επικαλεστεί ένας απλός πολίτης και δη μη νομικός, ο οποίος έχει πράγματι άγνοια για το τί συνέβη

Η αμηχανία του αστικού φιλελευθερισμού

στη δίκη. Ενας νομικός, όμως, και δη πανεπιστημιακός, όχι μόνο μπορεί αλλά και οφείλει να έχει άποψη για τη δίκη, ανεξάρτητα από τη δημοσιοποίηση ή μη του σκεπτικού της απόφασης. Είμαστε σίγουροι ότι ο κ. Παρασκευόπουλος έχει παρακολουθήσει συστηματικά τη δίκη μέσα από τα απομανητοφωνημένα πρακτικά που δημοσιεύονταν καθημερινά στο διαδίκτυο. Μπορεί, λοιπόν, να έχει άποψη για τα διαμειφθέντα, για την εγκυρότητα του αποδεικτικού υλικού, για την τήρηση των δικονομικών κανόνων. Μπορεί ακόμα να βάλει τον εαυτό του στη θέση του δικαστή και να σχηματίσει δικαστική πεποίθηση για την ενοχή κάθε κατηγορούμενου για κάθε κατηγορία.

Βεβαίως, ο κ. Παρασκευόπουλος έχει απόλυτο σεβασμό προς τους θεσμούς, γι' αυτό και δεν θα ήθελε να παραστήσει το δικαστή. Μπορεί, όμως, -καλύτερα υποχρεούται- να κρίνει την ορθότητα μιας δικαστικής απόφασης. Είναι νομικός, είναι καθηγητής της Νομικής και πρέπει να

μπορεί να κοιτάζει τους φοιτητές του στα μάτια, όπως δήλωσε ένας άλλος εξέχων συνάδελφός του, ο Βασίλης Καρύδης. Έχει και ένα επιπλέον χρέος: οφείλει να κρίνει αν μια σειρά παρεμπόμπουσες αποφάσεις του δικαστηρίου είναι σύμφωνες με τα διδάγματα της θεωρίας, της οποίας ο ίδιος είναι ex officio θεματοφύλακας. Και το σκεπτικό αυτών των αποφάσεων έχει αναγνωστεί από το δικαστήριο.

Οφείλει, λοιπόν, ο κ. Παρασκευόπουλος να κρίνει την απόφαση του δικαστηρίου για νομιμοποίηση του τρομονόμου και τη στέρηση από τους κατηγορούμενους του φυσικού τους δικαστή, του Μικτού Ορκωτού. Να κρίνει την απόφαση για το πολιτικό έγκλημα. Να κρίνει την απόφαση για τη νομιμοποίηση των προανακριτικών απολογιών, που εκ των πραγμάτων αποτελούσαν παράνομα αποδεικτικά μέσα, ενώ από την άλλη οδηγούσαν σε κατάργηση της αποδεικτικής απαγόρευσης του άρθρου 211α του Κώδικα Ποινικής Δι-

κονομίας («ένοχος ένοχον ου ποιεΐ»). Να κρίνει τις κραυγαλέες παραβιάσεις των ισχυόντων κανόνων δικαίου και της ΕΣΔΑ κατά τη διάρκεια και της προδικασίας και της διαδικασίας, τις οποίες ο συνάδελφός του Ι. Μυλωνάς φρόντισε να κωδικοποιήσει και να παρουσιάσει στη διάρκεια της πολυήμερης αγόρευσής του.

Για όλα αυτά ο Ν. Παρασκευόπουλος τηρεί αιδήμονα σιγή, καλυπτόμενος πίσω από τη μη δημοσιοποίηση του σκεπτικού της απόφασης. Όμως, με τα όσα γράφει εν συνεχεία μας προσφέρει ένα ακόμα κριτήριο για το χαρακτήρα αυτής της δίκης, έστω κι αν σ' αυτό οδηγούμαστε διά της εις άστοπον απαγωγής.

Ο κ. Παρασκευόπουλος δεν τολμά και να υπερασπιστεί τη δίκη και την απόφαση, μολοντί πολύ θα το ήθελε, αφού κατά την άποψή του «η δίκη για τα εγκλήματα της 17N θα έχει ex post τεράστια παιδαγωγική και προληπτική σημασία». Δεν τολμά να υποστηρίξει τη δίκη, γιατί κά-θε άλλο παρά αέρα εφαρμογής του

(ισχύοντος) δικαίου αποπνέει αυτή η δίκη. Επιλέγει να κριτικάρει κάποιες πλευρές της και συγκεκριμένα: την παραπομπή των κατηγορούμενων σε δικαστήριο που αποτελείται από αμιγώς τακτικούς δικαστές, που συνιστά «νομοθετική αντιστροφή του συνταγματικού κανόνα της εκδίκασης κακουργημάτων από μικτά δικαστήρια σε εξαίρεση. Τον αποκλεισμό της τηλεόρασης παρά το ευρύ κοινωνικοπολιτικό ενδιαφέρον για τη δίκη». Και τη «δημοσίευση του διατακτικού της (απόφασης) χωρίς μια στοιχειώδη μνεία των βασικών θεμελίων της».

Εύστοχος οι παρατηρήσεις αναμφίβολα, αλλά όχι αυτές που θα περιέμενε κανείς από έναν θιασώτη του αστικού φιλελευθερισμού ενόψει μιας προκλητικής δικαστικής διαδικασίας και μιας απόφασης τερατούργημα. Ο Ν. Παρασκευόπουλος δείχνει να ντρέπεται για κάποια πράγματα, με τη στρεψοδικία του όμως γίνεται απλά εκπρόσωπος ντροπισμένων ιδεών.

Πέτρος Γιώτης

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο1

Η παράσταση έληξε

Λίγο πριν τις 12:30 το μεσημέρι της περασμένης Τετάρτης 17.12.2003, ο πρόεδρος του ειδικού Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων απήγγειλε το τυπικό «λύεται η συνεδρίαση» και ύστερα από λίγο τα φώτα στη δικαστική αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού, όπου επί ενιάμισι μήνες διεξαγόταν η «δίκη της 17N», έσβησαν. Ο κ. Μαργαρίτης μπήκε στο θωρακισμένο αυτοκίνητο και έφυγε βιαστικά, αποφεύγοντας να κάνει τη βόλτα από το κέντρο τύπου, που ο ίδιος είχε υποσχεθεί σε συντάκτες το πρωί της ίδιας μέρας (χωρίς να υποβληθεί σχετικό αίτημα). Εξυπνος και άκρας επικοινωνιακός άνθρωπος είναι και αντιλήφθηκε ότι το κλίμα ήταν ιδιαίτερα βαρύ. Κατάλαβε ότι μια τέτοια επίσκεψή του δεν θα ήταν εθιμοτυπική, αλλά θα καλούσαν να απαντήσει σε καυτά ερωτήματα. Προτίμησε λοιπόν τη φυγή και όχι έναν ρωμαϊκό θρίαμβο που θα ήταν στρωμένος με εμπόδια. Έχει, άλλωστε, τη σγουριά ότι θα μιλήσουν άλλοι γι' αυτόν. Θα μιλήσουν οι έχοντες θεσμικό ρόλο, θα μιλήσουν τα παπαγαλάκια της «αντιτρομοκρατίας», θα μιλήσουν τα σημεία γκάλοπ, θα μιλήσουν οι κάθε είδους σπορτουμιστές και καιροσκόποι. Θα μιλήσουν όπως μιλούν από τότε που βγήκε η απόφαση: «απόφαση δίκαιη», «ισορροπημένη», «δίκαιη δίκη», «άψογη διαδικασία», «άψογος ο πρόεδρος» και τα παρόμοια.

Το δικαστικό πραξικόπημα ολοκληρώθηκε και με την απόφαση για τις τελικές ποινές. Ελαψαν και πάλι οι πολιτικές σκοπιμότητες, σε βαθμό που η ίδια η απόφαση να φαντάζει και γελοία (εκτός από αποπροσωπική). Ας σημειώσουμε μερικές από τις κραυγαλέες πλευρές της (αναλυτικά οι ποινές, με την τελική τους συγχώνευση, δημοσιεύονται σε χωριστό πλαίσιο):

♦ Στους Παύλο Σερίφη και Νίκο Παπαναστασίου, που καταδικάστηκαν μόνο για συμμετοχή στη 17N, χωρίς να τους βαρύνει συμμετοχή σε καμιά ενέργεια, επιβλήθηκε ποινή κάθειρξης 8 ετών, ενώ -σύμφωνα με το νόμο- η ποινή έπρεπε να είναι από 1 μέχρι 6 χρόνια, αφού δεν συντρέχει επιβαρυντική περίπτωση (συμμετοχή σε ενέργεια). Ο Μαργαρίτης παρέπεμψε τον συνήγορο Γ. Σταμούλη, που έθεσε το θέμα, στην απόφαση που... θα δημοσιευτεί εν καιρώ (όταν το θέμα θα έχει ριχτεί στη λήθη).

♦ Τον Θωμά Σερίφη, στον οποίο υποκριτικά αναγνώρισαν το ελαφρυντικό της ελικρινούς μεταμελείας, τον «ξέσκισαν» κυριολεκτικά, βάζοντάς του τελική ποινή 17 ετών, ενώ θα μπορούσαν -πάντα σύμφωνα με το νόμο- να τουβάλουν ποινή 11

μεγάλες (ακόμα και ο Κονδύλης, που αντιμετώπιζε λιγότερες κατηγορίες). Τους χρειάζονται, βλέπετε, και για το Πενταμελές Εφετείο. Πρέπει να παίξουν το ρόλο τους και εκεί. Πρέπει «να θυμηθούν κι άλλα», για να στηριχτεί η κατηγορία, ανάλογα με τις συνθήκες εκείνης της δίκης. Στο τέλος μπορεί να τους πετάξουν σαν στυμμένες λεμονόκουπες, όπως πρόβλεψε για τον Τσελέντη ο Κουφοντίνης σε μια δήλωσή του στη διάρκεια της δίκης, όταν ο Τσελέντης ρουφιάνευσε ασυγκράτητος και χωρίς τσίπα.

Δεν περιμέναμε τίποτα διαφορετικό από αυτό το δικα-

ματογνωμοσύνης, αλλά μόνο από τις καταθέσεις κάποιων ασφαλιτών που αναγορεύτηκαν σε αυθεντίες, πέταξε στα σκουπίδια την αρχή «ένοχος ένοχος ου ποιεί» και στηρίχτηκε στο δόγμα «ένοχος ένοχος ποιεί» για να καταδικάσει ανθρώπους που δεν είχαν σε βάρος τους απολύτως τίποτα, ακόμα και ανθρώπους που παρούσαν απράνταχτα άλλοθι για μια σειρά κατηγορίες.

Σωστά σημείωσε ο Α. Γιωτόπουλος, μόλις ο πρόεδρος κήρυξε τη λήξη και οι δικαστές αποσύρθηκαν, ότι αυτό που έγινε δεν ήταν όχι μόνο δίκαιη δίκη, αλλά ούτε καν δίκη. Ήταν

ένα θέατρο. Ενα θέατρο που εκτυλίχτηκε βάσει ενός σχεδίου σεναρίου, γραμμένου από την Αντιτρομοκρατική και τους πάτρωνές της (Αμερικάνους και Βρετανούς), το οποίο ο Μαργαρίτης διαμόρφωσε σε κάθε φάση του με σκηνοθετική μαεστρία. Η γραμμή του ήταν καθαρή: «Πείτε ό,τι θέλετε, αλλά μη μου αμφισβητείτε τις αποφάσεις».

Οι επιτελάρχες της «αντιτρομοκρατίας» φρόντισαν να βγάλουν την πληροφορία από τη δίκη. Έτσι, τα όσα διαδραματίστηκαν στο ακροατήριο, η προκλητική παρελαση των ψευδομαρτύρων, η παραβίαση των νομικών κανόνων, οι καταγγελίες των συνηγόρων υπεράσπισης, η επιχειρηματολογημένη νομική αντίκρουση των κατηγοριών, η αποκάλυψη των στημένων πειστηρίων, τα άλλοθι των κατηγορούμενων, έμειναν ουσιαστικά κλεισμένα στους τέσσερις τοίχους του δικαστηρίου και μόνο οι ελάχιστοι που παρακολουθούσαν τη δίκη από τα δημοσιεύματα πρακτικά πήραν μια μικρή γεύση. Γι' αυτό εμφανίζεται το φαινόμενο να βγαίνουν γκάλοπ στα οποία οι ερωτώμενοι αποκα-

Δημήτρης Κουφοντίνης: 13 φορές ισόβια και 1.965 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη
Σάββας Ξηρός: 6 φορές ισόβια και 1.776 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη
Χριστόδουλος Ξηρός: 10 φορές ισόβια και 1.376 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη
Βασίλης Τζωρτζιάτος: 4 φορές ισόβια και 1.249 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη
Διονύσης Γεωργιάδης: 12 χρόνια, κατά συγχώνευση 9 χρόνια κάθειρξη
Νίκος Παπαναστασίου: 8 χρόνια κάθειρξη
Βασίλης Ξηρός: 157 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη
Κώστας Καρατσώλης: 45 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη
Ηρακλής Κωστήρης: 1 φορά ισόβια και 54 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη
Θωμάς Σερίφης: 29 χρόνια, κατά συγχώνευση 17 χρόνια κάθειρξη
Παύλος Σερίφης: 8 χρόνια κάθειρξη
Αλέκος Γιωτόπουλος: 21 φορές ισόβια και 2.134 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη

Πάτροκλος Τσελέντης: 344 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη
Κωνσταντίνος Τέλιος: 120 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη (αναστολή εκτέλεσης ποινής μέχρι το εφετείο)
Σωτήρης Κονδύλης: 51 χρόνια, κατά συγχώνευση 25 χρόνια κάθειρξη

♦ Εδώσαν ανασταλτικό χαρακτήρα στην έφεση του Τέλιου και τον αποφυλάκισαν μέχρι το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού, επικαλούμενοι λόγους υγείας. Δεν εφαρμόσαν όμως το ίδιο τουλάχιστον για τον Παύλο Σερίφη, που καταδικάστηκε μόνο για ένα αδίκημα (σε 8 χρόνια, έναντι 25 που καταδικάστηκε ο Τέλιος) και είναι μισός άνθρωπος: είναι ανάρτητος από το ένα χέρι και πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας. Περιττό, βέβαια να σημειώσουμε ότι δεν δόθηκε ανασταλτικός χαρακτήρας στην έφεση του Δ. Γεωργιάδη (με τη χαμηλότερη ποινή απ' όλους), ούτε βέβαια στον Ν. Παπαναστασίου, μολοντί υποβλήθηκαν σχετικά αιτήματα από τους συνηγόρους τους.

♦ Οι μεταμεληθέντες και συνεργαζόμενοι, μολοντί είχαν ευνοϊκή μεταχείριση στην απόφαση για την ενοχή τους βάσει της συμμετοχής τους στις διάφορες πράξεις, έφαγαν ποινές

στηρίο. Με όλες τις αποφάσεις του επιβεβαίωσε το χαρακτηρισμό «έκτακτο στρατοδικείο», που του αποδώσαμε πριν ακόμη ο πρόεδρος του κηρύξει την έναρξη της συνεδρίασης, στις 3 του περασμένου Μάρτη. Στέρησε τους κατηγορούμενους από το φυσικό τους δικαστή (το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, με πλειοψηφία πολιτών δικαστών), βάρφισε τα αδικήματα ποινικά και όχι πολιτικά, επικύρωσε το έγκλημα του Ευαγγελισμού σε βάρος του Σάββα Ξηρού, στηρίχτηκε σε εμφανώς κατασκευασμένο προανακριτικό υλικό, προϊόν βασανιστηρίων, εκβιασμών, απειλών και παζαρεμάτων για ευνοϊκή μεταχείριση, έκανε σκόνη τους κανόνες της ποινικής δικονομίας, δημιούργησε ειδικό δίκαιο της απόδειξης, αντίθετο στο ισχύον δίκαιο και τη θεωρία, επικύρωσε εμφανώς κατασκευασμένα αποδεικτικά στοιχεία (αποτυπώματα, γραφικούς χαρακτήρες, κλειδιά), που δεν συνοδεύονταν καν από εκθέσεις πραγ-

■ Εφέσεις κατέθεσε ο Λάμπρου Στη γραμμή των Αμερικάνων

Ξανά στο εδώλιο Γιάννης Σερίφης και Αγγελική Σωτηροπούλου

Στο εδώλιο θα καθίσουν και πάλι ο Γιάννης Σερίφης και η Αγγελική Σωτηροπούλου, αφού ο εισαγγελέας Λάμπρου κατέθεσε εφέσεις κατά της αθωωτικής απόφασης του δικαστηρίου. Εφεση κατέθεσε επίσης για την αθώωση του Νίκου Παπαναστασίου από την κατηγορία της απλής συνέργειας στις υποθέσεις Μάτη και Τζαντ, καθώς και για την αθώωση του Τσελέντη στη δεύτερη υπόθεση (απλή συνέργεια στην υπόθεση Τζαντ).

Για την κατά Τσελέντη έφεση δεν χρειάζεται να ψάξουμε πολύ για να βρούμε τη σκοπιμότητά της. Γίνεται καθαρά για ξεκάθαρο. Για να φανούν σαν «δίκαιες» οι εφέσεις κατά των υπόλοιπων αθωωθέντων και ειδικά κατά του Νίκου Παπαναστασίου, αφού αθωώθηκε και αυτός στην ίδια υπόθεση. Για τον Παπαναστασίου μια ποινή ακόμη έχει ιδιαίτερη σημασία, αφού έχει καταδικαστεί μόνο για συμμετοχή στη 17N και για καμιά συμμετοχή σε ενέργειες της οργάνωσης. Έτσι, επιδιώκεται η καταδίκη του και για συμμετοχή σε κάποιες πράξεις, για να δέσει το σενάριο που είχε επεξεργαστεί η Αντιτρομοκρατική (μην ξεχνάμε ότι ο Παπαναστασίου είχε παρουσιαστεί σαν ο «ιστορικός Νικήτας», το «No 2 της οργάνωσης») και να μη φαίνεται καθαρά φρονηματική η καταδίκη του για συμμετοχή. Για τον Τσελέντη, όμως, μια καταδίκη ακόμα δεν έχει καμιά πρακτική επίπτωση, αφού δεν πρόκειται να επιβαρύνει άλλο την ποινή των 25 ετών (κατά συγχώνευση) που του έχει επιβληθεί.

Το ίδιο καθαρή είναι η σκοπιμότητα και για τις εφέσεις κατά της αθώωσης του Γιάννη Σερίφη και της Αγγελικής Σωτηροπούλου. Πρόκειται για απαίτηση των Αμερικανών και των Βρετανών. Ο Γιάννης Σερίφης έχει υποδειχτεί ως ιδρυτικό μέλος της 17N που συμμετέσχε στην εκτέλεση του σταθμάρχη της CIA Γουέλς το 1975. Ο Λάμπρου είχε προτείνει την αθώωσή του, λόγω παραγραφής, για να βρίσκεται εφ' όρου ζωής υπό την απειλή ενός αιτήματος έκδοσής του στις ΗΠΑ, όπου δεν ισχύει παραγραφή. Αυτό ακριβώς επιδιώκεται με την έφεση που ασκήθηκε. Όσο για την Αγγελική Σωτηροπούλου, έγινε φανερό η προσπείθεια των Βρετανών να καταδικαστεί ως συνεργός για την εκτέλεση Σόντερς (και ως μέλος της 17N, φυσικά). Στο πρόσωπό της πιστεύουν ότι έχουν ένα εργαλείο για να ασκήσουν πίεση στον Δ. Κουφοντίνη, τον αμετανόητο επαναστάτη που σηκώνει το βάρος της πολιτικής υπεράσπισης του χαρακτήρα και της δράσης της 17N.

Οι δυνάμεις της «αντιτρομοκρατίας» ολοκληρώνουν την επίθεσή τους, επιδιώκοντας μια συντριπτική νίκη (και) επί του κινήματος αλληλεγγύης, για το οποίο ο Γιάννης Σερίφης και η Αγγελική Σωτηροπούλου ήταν πρόσωπα αιχμής, καθώς η αθωότητά τους και η πολιτική σκοπιμότητα της εμπλοκής τους στην υπόθεση ήταν προφανείς. Αυτή η πρόκληση δεν πρέπει να περάσει και δεν θα περάσει. Δεν θ' αφήσουμε τον Γιάννη Σερίφη στα νύχια τους, να τον σέρνουν από δίκη σε δίκη και από κατηγορία σε κατηγορία για όλη του τη ζωή. Δεν θ' αφήσουμε την Αγγελική Σωτηροπούλου να γίνει θύμα της τρομοκρατικής τους μανίας, επειδή είναι η σύντροφος της ζωής του Δημήτρη Κουφοντίνη. Κάθε δημοκρατικός άνθρωπος οφείλει να πάρει θέση **εδώ και τώρα**.

ΥΓ: Ο Λάμπρου δεν άσκησε έφεση για την αθώωση του Θ. Παραδέλλη, μολοντί ο ίδιος είχε προτείνει την καταδίκη του. Αυτό δείχνει πως εκτελεί πιστά τη γραμμή που του δίνουν. Γιατί φαίνεται πως στο «αντιτρομοκρατικό» επιτελείο οι πιο πολλοί επιθυμούν να αφήσουν ήσυχο πλέον τον Παραδέλλη, ίσως για να μην έχουν τη διεθνή πίεση από το τροτσικιστικό ρεύμα (ως μάρτυρες υπεράσπισης του κατέθεσαν ευρωβουλευτές, καθηγητές πανεπιστημίου και δημοσιογράφοι από τη Γαλλία).

■ Οι αγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης επί των ποινών

«Στον Κορυδαλλό αρχίζει η εκτροπή από το κράτος δικαίου και μπαίνει η ταφόπετρα της ιστορίας του νομικού μας πολιτισμού»

Δεν έπεσαν στην παγίδα της επί της ουσίας αγόρευσης Δεπί των ποινών οι συνηγόροι των κατηγορούμενων που η απόφαση του δικαστηρίου ισοδυναμεί με πολλές φορές ισόβια. Τι επιχειρηματολογία να κάνεις για μια απόφαση προφανούς πολιτικής σκοπιμότητας; Όσοι πήραν το λόγο κατήγγειλαν -ο καθένας με τον τρόπο του αυτό το γεγονός. (Γιάννης Ραχιώτης και Γιώργος Αγιωστρατίτης δεν μίλησαν καθόλου, ενώ Κ. Παπαδάκης, Ι. Μυλωνάς και Δ. Παρα-

σκευόπουλος τοποθετήθηκαν με κοινή δήλωση που ανέγνωσε ο πρώτος).

Αγόρευαν μόνο συνηγόροι καταδικασθέντων για τους οποίους υπάρχει αντικείμενο διαφοροποίησης των ποινών. Παραθέτουμε στη συνέχεια το μεγαλύτερο μέρος των αγορεύσεών τους, περισσότερο για αρχαιακούς παρά για λόγους ουσίας.

■ Φρ. Ραγκούσης

Από πλευράς Σάββα Ξηρού θέλουμε να δηλώσουμε, υπό την έννοια της επιμετρήσεως της ποινής, ότι καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας δεν κατορθώσαμε και δεν παρεσχέθη καμία δυνατότητα υπερασπίσεως του εαυτού μας. Δεν μας δόθηκε ακόμα η δυνατότητα να εξεταστούμε από κάποιον γιατρό έτσι ώστε όχι κάποιοι αναρμόδιοι να ενημερώνουν το Δικαστήριό σας ότι ο Σάββας Ξηρός δεν θα ανέβει, αλλά τους λόγους για τους οποίους δεν ανεβαίνει, που δεν σημαίνουν σε καμία περίπτωση έλλειψη σεβασμού και απόρριψη της διαδικασίας, απλά απόρριψη ικανοποιήσεως κάποιων αιτημάτων σχετικά με τη δυνατότητα του Σάββα Ξηρού, πολυτραυματία και ανθρώπου που δέχθηκε την αναλγησία της κρατικής τρομοκρατίας κατά τρόπο αδυσώπητο. Ο Σάββας Ξηρός δεν μπορούσε τις περισσότερες φορές κατά και πρως το τέλος αδυνατούσε, τους δύο τελευταίους μήνες παντελώς, να παρακολουθήσει τη διαδικασία. Το γνωρίζετε αυτό. Σας παρασχέθηκαν κάποιες δυνατότητες να απολογηθεί, όχι στο Δικαστήριό σας δυνατότητες, με την έννοια αυτή, αλλά για να μπορέσουμε να πούμε δυο λόγια, έστω και απολογούμενοι την υστάτη στιγμή. Συνδέσαμε και όχι πιστεύω άκαιρα το θέμα της απολογίας του με το θέμα της δυνατότητας καταδείξεως σοβαροτάτων ποινικών παραβάσεων που συνέβησαν κατά τον χρόνο που νοσηλευόταν στον ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ. Τα αιτήματά μας αυτά απερρίφθησαν, διότι προφανώς έλαβε υπόψη το Δικαστήριο -θα δούμε και την αιτιολογία σας- ότι ήταν αρκετή η προσπάθεια που έγινε προς αποκατάσταση της υγείας του και ο Σάββας Ξηρός κατά το στάδιο των ανακρίσεων μπορούσε να επικοινωνήσει και με τους δικηγόρους και να κατόπιν να παρακολουθήσει τη διαδικασία. Ο Σάββας Ξηρός πάντοτε και σε κάθε στάση τόνιζε ότι δεν είχε τη δυνατότητα απολογίας. Συνέδεσε μόνο το αίτημα αυτό με την έννοια της ιατρικής εξετάσεως, της μαγνητικής τομογραφίας με την οποία θα μπορούσαμε να έχουμε την πλήρη απόδειξη της μεθόδου η οποία ακολουθήθηκε. Δεύτερα σήμερα, πανηγυρικά η υπεράσπιση του Σάββα Ξηρού, εγώ, ο κ. Αγιωστρατίτης και ο κ. Βλάχος έχουμε πιστεύω δικαιωθεί, διότι τι άλλο σημαίνει, παρά την αναλγησία, το γεγονός ότι επί 3 φορές με διάρκεια ενός μηνός, χωρίς να έχουμε καμία συμπαράσταση και βοήθεια ούτε και από την Εδρα και από τον κ. Εισαγγελέα, δόθηκε μία δυνατότητα εξετάσεως της μαγνητικής τομογραφίας να υποβληθεί και το τρίπλεξ καρωτιδίων. Προχθές ενώ ήταν προγραμματισμένη μετά από ένα μήνα, δηλαδή η πρώτη ήταν προγραμματισμένη (Τον διακόπτει ο πρόεδρος)

...Η τελευταία αναβολή της μαγνητικής τομογραφίας και του τρίπλεξ καρωτιδίων θα μας έδινε τη δυνατότητα και σε μας και σε σας ακόμα, με την έννοια της επιμετρήσεως των ποινών, να λάβετε κάποιον μέτρα. Δεν το θέλησαν, το φοβούνται και αυτή είναι η δικαίωσή μας...

Είμαστε οι ίδιοι και πάντοτε οι οποίοι λέγαμε ότι δεν επιθυμούμε καμία υποβολή αιτήματος ελαφρυντικών. Το είπαμε και κατά την αγόρευση. Το είπατε επανειλημμένα

και ο Σάββας Ξηρός. Δεν επιθυμούμε σε καμία περίπτωση να φερθείτε με επείκεια ως προς την επιμέτρηση των ποινών. Ζητάμε να εξαντλήσετε την αυστηρότητα-σκληρότητα ως προς την επιβολή των ποινών. Αυτό για μας αποτελεί την ιστορική δικαίωσή μας και βγαίνουμε μέσα από τη διαδικασία αυτή κοινωνικά ενισχυμένοι. Ποτέ και σε καμία περίπτωση η ανακάλυψη της αλήθειας δεν γίνεται με το να εγκληματούμε. Η έννομη τάξη έπρεπε να σπεύσει να φέρει σε πέρας τη διαλεύκανση του εγκλήματος ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ και μετά να αποδώσει πιστεύουμε τις ποινές-ευθύνες στον Σάββα Ξηρό.

Ο Χριστόδουλος Ξηρός δεν επιθυμεί, όπως δεν υπέβαλε και κανένα αίτημα για ελαφρυντικά, δεν επιθυμεί καμία επείκεια ως προς την επιμέτρηση των ποινών. Επιθυμεί μόνο να εξαντλήσετε -και το θεωρεί δικαίωσή του- όσο το δυνατόν αυστηρότερες ποινές σας δίνει το δικαίωμα να επιβάλλετε. Παρακάλεσε ακόμα και πράγματα που δικονομικά δεν επιτρέπονται, έτσι για να εξαντλήσετε την αυστηρότητά σας, γιατί ο Χριστόδουλος Ξηρός αρίστευσε, πήρε «άριστα 10», 10 ισόβια, χωρίς να υπάρχει ούτε ένα αποτύπωμα, παρόλο που υπήρχε το DNA των θυμάτων...

Ως προς τον Βασίλη Ξηρό, πέρασε όλη την διαδικασία με το όνειρό του, ζωγραφίζοντας, και αυτή τη στιγμή μένει με τιμή στο ρόλο τον οποίο διάλεξε να έχει μέσα στην αίθουσα αυτή. Διάλεξε έναν ρόλο και με παρακάλεσε τον ρόλο αυτό να μην τον αλλάζουμε με τίποτα, να μην χάσει αυτήν την ιδιότητα που είχε, το ρόλο που του απονεμήθηκε, ένα ρόλο που τον έζησε και τον είδε μόλις κατάλαβε τον κόσμο γύρω στην ηλικία των 10 ετών. Δεν θέλουμε καμία πρόταση και επιστρέφουμε στον κ. Εισαγγελέα το γεγονός ότι μπορεί να γίνει καλύτερος μέσα στην φυλακή και να παιδευτεί. Ο Βασίλης Ξηρός είναι αθώος, είναι καλός. Δεν πρόκειται μέσα από την εγκληματική μάλυση μιας πολυετούς φυλακίσεως και καθιέρσεως να γίνει καλύτερος. Είναι καλός, είναι άριστος, πέρασε ονειρευόμενος τη διαδικασία αυτή και αν θέλετε ζωγραφίζοντας τον κόσμο που φαντάστηκε και παρακαλώ και γι' αυτόν να λάβετε υπόψη σας ότι δεν θέλει καμία επείκεια και να εξαντλήσετε και γι' αυτόν τα όρια της αυστηρότητάς σας.

■ Γιάννης Βλάχος

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Δικαστές, θα τονίσω κι εγώ ότι η εντολή που έχουμε από τους πελάτες μας είναι να μην ζητήσουμε την επείκεια του Δικαστηρίου, τουλάχιστον από τους δύο παρευρισκομένους, ο Σάββας Ξηρός δεν μπορεί να ανέβει επάνω. Εγώ ήθελα απλά να τονίσω ότι ακόμα και αν επρόκειτο να γίνει μια σοβαρή συζήτηση επί του θέματος επιμέτρησης ποινής, αυτή καθίσταται αδύνατη από το γεγονός ότι δεν έχουμε ένα στοιχειώδες σκεπτικό της απόφασης και βεβαίως το άρθρο 79, όπως πολύ καλύτερα από εμένα γνωρίζετε, αναφέρεται σε περιπτώσεις τέλεσης, τρόπο συμμετοχής, αναφέρεται σε ένταση του δόλου, όταν λοιπόν δεν υπάρχει ένα στοιχειώδες σκεπτικό να ξέρουμε πώς οι συγκεκριμένοι κατηγορούμενοι συμμετείχαν, με ποιον τρόπο, ποιος ήταν ο τρό-

πος δράσης τους, τότε η συζήτηση επί της επιμέτρησης της ποινής οφείλω να πω ότι καθίσταται αδύνατη και σχεδόν παρέλκει...

Πιστεύω ότι θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριό σας, σε ό,τι τουλάχιστον αφορά τους πελάτες μας, ότι υπάρχουν περιπτώσεις οι οποίες έπρεπε να ληφθούν υπόψη τουλάχιστον ως προς την επιμέτρηση της ποινής, όπως είναι βεβαίως η χρήση των φαρμάκων στην περίπτωση του Σάββα Ξηρού ή ο βασανισμός του -ως τέτοιον θεωρούμε την καταπόνησή του να ανακρίνεται όντας πολυτραυματίας στην Εντατική- όπως επίσης οι απειλές και οι εκβιασμοί που δέχθηκαν οι αδελφοί Ξηροί, οι υπόλοιποι δύο και ο Σάββας. Τελευταίο -και να μην το ξεχνάμε αυτό- η εξαπάτηση. Η εξαπάτηση που δέχθηκαν εκ μέρους κρατικών οργάνων και η οποία νομίζω ότι πρέπει να ληφθεί και αυτή ως περίπτωση που αφορά την προσωπικότητά τους, ακόμα και ως προς το βαθμό που έπεσαν θύματα μιας τέτοιας εξαπάτησης κρατικών οργάνων, η οποία έγινε με πολλούς τρόπους...

Υπάρχει βεβαίως και ένας άλλος λόγος τον οποίο πρέπει να λάβει υπόψη το Δικαστήριό σας, ότι στην προσωπικότητα του κατηγορουμένου, στην εκτίμηση η οποία γίνεται και από τη στάση του στο ακροατήριο, θα πρέπει θετικά κατ' εμέ να εκτιμηθεί το ότι αρνήθηκαν να δηλώσουν μετάνοια, έμειναν σταθεροί και πιστοί στις απόψεις τους, αρνήθηκαν να εξαγοράσουν ευνοϊκή μεταχείριση με το να καταδώσουν συντρόφους τους...

Ενα άλλο θέμα το οποίο θέλω να τονίσω για τους πελάτες μου, πολύ ενδιαφέρον, είναι το θέμα που ανέφερε ο κ. Εισαγγελέας, του πλουτισμού, όσον αφορά τα κίνητρα. Νομίζω ότι αποδείξαμε στο Δικαστήριό σας ότι για τους εντολείς που υπερασπιζόμαστε τέτοιο θέμα δεν τίθεται. Τους είχατε μπροστά σας 9 μήνες, τους είδατε, φέραμε και μάρτυρες οι οποίοι το απέδειξαν αυτό το πράγμα, είναι αδιανόητο να τίθεται έστω και τελευταία στιγμή το θέμα του πλουτισμού, όταν θα έπρεπε μετά από τέτοια μακροχρόνια και επίπονη διαδικασία, ένα τουλάχιστον να έχει γίνει κατανοητό από το Δικαστήριό σας, ότι εάν πράγματι αυτοί οι άνθρωποι έκαναν αυτά για τα οποία δεχθήκατε ότι έκαναν, για τα οποία εσείς τους καταδικάσατε, τότε σίγουρα τα κίνητρά τους δεν ήταν ιδιοτελή. Ακόμα και αν δεν αναγνωρίσετε τα μη ταπεινά κίνητρα ως ελαφρυντικό, νομίζω ότι τελευταία και ύστατη ευκαιρία που έχει η Εδρα για να πλησιάσει κάπως την πραγματικότητα της κατάστασης, την πραγματικότητα των πραγμάτων και το πραγματικό πρόσωπο αυτής της Οργάνωσης, είναι να δεχθείτε τουλάχιστον ως προς την ποινή τα πολιτικά κίνητρα τα οποία είχαν αυτοί οι άνθρωποι εκτιμώντας τα ως μη ταπεινά...

Τί έχει δεχτεί το Δικαστήριό σας; Οτι ήταν ένα χαλί οι Ξηροί, που πέρασαν από πάνω στην αρχή όλοι, η εγκληματική Οργάνωση όπως τη λέτε εσείς, η επαναστατική Οργάνωση όπως θέλουμε εμείς, και το οποίο χαλί κάποια στιγμή η Αντιτρομοκρατική το τράβηξε και έπεσε όλη η Οργάνωση μέσα και τώρα πάλι πάνω απ' αυτό το χαλί θα περάσει ο νόμος για να δείξει το αδυσώπητο πρόσωπό του και την τρο-

■ Γιάννα Κούρτοβικ

Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως και χωρίς την παρέμβασή σας θα σας έλεγα ότι ο εντολέας μου έχει δηλώσει από την αρχή της δίκης ότι δεν επιθυμεί να υποβάλει κανένα αίτημα και στα πλαίσια αυτής της δίκης δεν επιθυμεί να ασκήσει κανένα δικονομικό δικαίωμα, όπως δεν άσκησε. Να επισημάνω, όμως, ότι επί της ουσίας δεν μας παρέχεται κανένα δικαίωμα και είναι προφανές ότι η δικονομική δυνατότητα είναι δικονομική ειρωνεία στην περίπτωση αυτή. Εγώ θα ήθελα να προσθέσω, για να κλείσω, ότι η τοποθέτηση, παρόλα αυτά, του κ. Εισαγγελέα, παρά το αναμενόμενο της πρότασης, μας επανέφερε στο κλίμα του προηγούμενου κολοκαριού. Μας έπεισε για μια ακόμη φορά ότι το σκεπτικό με το οποίο δικάζετε είναι πολιτικό σκεπτικό. Δικάζονται ως πολιτικοί αντίπαλοι. Μπορούν να στήνονται και αγχώνες.

μερή και φρικτή, όπως είπε ο κ. Εισαγγελέας τιμωρία τους, εις γνώσιν και κατάγνωσιν των πάντων. Ετσι εγώ ένιωσα τη συμμετοχή αυτή των εντολέων μου σε όλη αυτή την διαδικασία, από την υποτιθέμενη συμμετοχή στους στην Οργάνωση, μέχρι τη συμμετοχή τους στην εκτόνωση της κατάστασης και στην εξιλέωση, έτσι όπως την εννοεί με τις ποινές το Δικαστήριο. Αρχίζω να αμφιβάλλω εάν πράγματι αυτό το σενάριο το οποίο έγραψαν κάποιοι στις πλάτες των αδελφών Ξηρών ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Πολλές φορές σκέφτηκα, αν είναι δυνατόν αυτοί οι άνθρωποι να εξυπηρετούν τους τρεις αυτούς ουσιαστικά μεταξύ τους αντιφατικούς ρόλους. Τη μια να εξυπηρετούν πλήρως όλη την εγκληματική δράση της Επαναστατικής Οργάνωσης, την άλλη οι ίδιοι να εξυπηρετούν την εξάρθρωση της Οργάνωσης και στο τέλος να εξυπηρετούν και τις ποινικές ανάγκες του νόμου. Αυτοί είναι οι αδελφοί Ξηροί. Θα εξυπηρετήσουν τους πάντες στο τέλος, αλλά νομίζω ότι αυτό το σενάριο δεν βγαίνει...

Για την περίπτωση του Βασίλη Ξηρού ήθελα μόνο να τονίσω ότι ο Βασίλης Ξηρός κατηγορείται μόνο για συνέργειες και μάλιστα πολλές φορές απόπειρες. Εδώ συντρέχουν οι λόγοι του 83 της μείωσης της ποινής, όμως κατ' επιταγή του νόμου εφαρμόζεται μία φορά, δε χρειάζεται νομίζω να το αναλύσω ιδιαίτερα. Το Δικαστήριό σας οφείλει κατά την επιμέτρηση της ποινής να λάβει και αυτές τις περιστάσεις υπόψη, διότι είναι συνεργίες σε απόπειρα, ενώ δυστυχώς μία φορά μπορεί να μειωθεί η ποινή του, με αποτέλεσμα να έχουμε για τη συνέργια στην τετελεσμένη πράξη και τη συνέργια στην απόπειρα, σχεδόν τις ίδιες ποινές. Στην επιμέτρηση όμως μπορείτε να διορθώσετε αυτό το πράγμα. Επίσης, -το είπε και ο συνάδελφός μου πριν από λίγο- για τον Βασίλη Ξηρό θεωρώ ότι είναι ένας άνθρωπος του οποίου η προσωπικότητα με έπεισε και δεν ξέρω το Δικαστήριό σας πώς θα την κρίνει, ότι δεν χρειάζεται βελτίωση, ότι η φυλακή δεν πρόκειται σε έναν τέτοιο άνθρωπο να προσφέρει, τουλάχιστον η μακροχρόνια φυλάκιση, κάτι θετικό στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, γι' αυτό παρακαλώ πολύ να ληφθεί υπόψη.

■ Γιάννης Σταμούλης

Καταρχήν να ασχοληθώ με τον Παύλο Σερίφη για τον οποίο η απόφασή σας ήταν ενοχή στη συμμετοχή. Εκείνο το οποίο θα ήθελα να παρατηρήσω είναι ότι κατά την διάταξη του άρθρου 187, όπως τροποποιήθηκε από τον αντιτρομοκρατικό νόμο, ορίζεται ρητώς ότι «η μη τελεση οποιουδήποτε από τα επιδιωκόμενα εγκλήματα της παρ. 1 ή της συμμορίας της παρ. 3 ή η επιδίωξη οικονομικού ή άλλου ειδικού οφέλους των μελών, ουσιαστών επιβαρυντικές περιστάσεις. Εάν λοιπόν η προμήθεια εκρηκτικών υλών, για τις οποίες έχει κηρυχθεί ένοχος ο Καρρατσώλης, είναι επιβαρυντική περίπτωση της πράξεως της συμμετοχής του στην εγκληματική Οργάνωση, τότε, όπως έχει δεχθεί παγίως με σειρά αποφάσεων και η Ολομέλεια και το Πονικό Τμήμα του Αρείου Πάγου, είναι εφαρμοστέα η αρχή της απορροφήσεως του ενός αδική-

τάξεων πράξεις. Διότι, εάν μεν έχουν τελεσθεί εκ μέρους του πράξεις προβλεπόμενες από το άρθρο, αυτό ουσιαστικά επιβαρυντική περίπτωση περί της οποίας θα κάνω λόγο για τις άλλες περιπτώσεις, εάν όμως δεν τελεσθεί πράξη, είναι ελαφρυντική περίπτωση. Εχω την αίσθηση ότι το Δικαστήριό σας έχει δεχθεί ότι δεν τελεσθή εκ μέρους του καμία από τις πράξεις που προβλέπονται από το 187. Αυτό έχει ως συνέπεια να θεωρείται ελαφρυντική περίπτωση, συνεπαγομένη τη μείωση της προβλεπόμενης ποινής από 5 έως 10 χρόνια, σε 1 έως 6.

Είναι βεβαιωμένο ότι έχουν και οι τρεις τους οποίους υπερασπιζόμαστε λευκό ποινικό μητρώο. Είναι βεβαιωμένο ότι και οι τρεις είναι οικογενειάρχες και γονείς τέκνων. Αυτά είναι κριτήρια τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 79 του Ποινικού Κώδικα, που λέει ότι κατά την εκτίμηση της προσωπικότητας του εγκληματία, το Δικαστήριο τα σταθμίζει αυτά και τον χαρακτηρίζει του και τον βαθμίζει της ανώτατης του, τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του. Εάν σταθμιστούν αυτά τα κριτήρια, τα οποία επιβάλλει το άρθρο 79 να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο, θα πρέπει να οδηγηθείτε σε μείωση εντός των προβλεπόμενων νομίμων ορίων, των επιβλητέων ποινών, ειδικώς για τον Παύλο Σερίφη. Θα παρακαλέσω και κάνω μία έκκληση στο Δικαστήριό σας, ένας άνθρωπος ο οποίος έχει αποδεδειγμένο ποσοστό αναπηρίας που υπερβαίνει το 70% και επίσης είναι βεβαιωμένο ότι με αυτό το αυξημένο ποσοστό αναπηρίας προσεβλήθη επιπλέον και από σκληρότητα κατά πλάκας, κάτι που δεν του επιτρέπεται να αυτοσυντηρηθεί, να αυτοεξυπηρετηθεί -έχουν προσαχθεί πιστοποιητικά που βεβαιώνουν την κατάσταση της υγείας του- συνεκτιμωμένων όλων αυτών των περιστάσεων σε συνδυασμό και με την ελαφρυντική περίπτωση της ειδικής διατάξεως του αντιτρομοκρατικού νόμου, πιστεύω ότι δικαιολογείται πλήρως να συμψηφίσει τον χρόνο της προσωρινής του κρατήσεως με την επιβλητέα ποινή και να αφαιρεθεί ελεύθερος.

Ερχομαι στον Κώστα Καρρατσώλη. Εδώ υπάρχει το εξής πρόβλημα αξιοίτημο κύριοι Δικαστάι: Το άρθρο 187 όπως είχα την τιμή να σας πω προηγούμενος, θεωρεί, λέγει ρητώς δηλαδή, ότι η κατασκευή προμήθεια ή κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και χημικών, βιολογικών κτλ., προς εξυπηρέτηση των σκοπών της Οργάνωσης της παρ. 1 ή της συμμορίας της παρ. 3 ή η επιδίωξη οικονομικού ή άλλου ειδικού οφέλους των μελών, ουσιαστών επιβαρυντικές περιστάσεις. Εάν λοιπόν η προμήθεια εκρηκτικών υλών, για τις οποίες έχει κηρυχθεί ένοχος ο Καρρατσώλης, είναι επιβαρυντική περίπτωση της πράξεως της συμμετοχής του στην εγκληματική Οργάνωση, τότε, όπως έχει δεχθεί παγίως με σειρά αποφάσεων και η Ολομέλεια και το Πονικό Τμήμα του Αρείου Πάγου, είναι εφαρμοστέα η αρχή της απορροφήσεως του ενός αδική-

ματος από το άλλο. Έχει δεχθεί δηλαδή με τις αποφάσεις του αυτές ο Άρειος Πάγος, ότι όταν μία πράξη αποτελεί επιβαρυντική περίπτωση άλλης πράξεως, απορροφάται και επιβάλλεται η ποινή μόνο της κυρίας πράξεως, που είναι ή συμμετοχή εν προκειμένω και η επιβαρυντική περίπτωση είναι η προμήθεια εκρηκτικών υλών, για την οποία εκηρύχθη ένοχος ο Καρατσώλης. Σε ό,τι αφορά τις λοιπές πράξεις για τις οποίες κηρύχθηκε ένοχος, αυτές είναι ληστείες στο Α.Τ. Βύρωνας, στα Ε.Α.Τ.Α Βύρωνας και στον Ο.Τ.Ε Πατησίων. Είναι τρεις πράξεις ληστείας. Νομίζω ότι το Δικαστήριο σας έχει τη δυνατότητα γι' αυτές τις τρεις πράξεις ληστείας, οι οποίες μπορούν να θεωρηθούν και να κριθούν από το Δικαστήριο σας ως πράξεις τελεσθείσες κατ' εξακολούθηση, να επιβληθεί μία μόνο ποινή στην οποία να συνοπτολογισθούν και οι μερικότερες πράξεις κατά την επιμέτρησή της, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών κριτηρίων σε ό,τι αφορά την επιμέτρηση.

Ως προς τον Ηρακλή Κωστάρη: Ο Ηρακλής Κωστάρης βεβαίως έχει κηρυχθεί ένοχος συναυτουργίας στην περίπτωση Μπακογιάννη και συνεπώς εκεί είναι δεδομένη η ισόβια κάθειρξη. Σε ό,τι αφορά τις λοιπές πράξεις, θα πρέπει να επικαλεστώ και εδώ την εν γένει ατομική και οικογενειακή ζωή του Κωστάρη, το λευκό του ποινικό μητρώο. Σε ό,τι αφορά την επιμέτρηση της ποινής για την απλή συμμετοχή του στην περίπτωση Στιούαρτ, για την οποία προβλέπεται κάθειρξη 10-20 ετών, θα σας παρακαλώ εκεί να αγχέιτε στην επιβολή της ελάχιστης προβλεπόμενης ποινής. Σε ό,τι αφορά δε την συμμετοχή και την προμήθεια εκρηκτικών υλών, πράξεις για τις οποίες κηρύχθηκε ένοχος ο Κωστάρης, ισχύουν τα όσα είχα την τιμή να εκθέσω εν σχέσει με την αντίστοιχη κήρυξη της ενοχής του Κων/νου Καρατσώλη, ότι δηλαδή η προμήθεια αποτελεί επιβαρυντική περίπτωση και δεν είναι δυνατόν να επιστρέψει αυτοτελή ποινή. Θα πρέπει δηλαδή το Δικαστήριο σας, κατά τον καθορισμό της επιβλητέας ποινής για τη συμμετοχή, να λάβει υπόψη του την επιβαρυντική περίπτωση που είναι η προμήθεια εκρηκτικών υλών.

Τελειώνοντας θέλω να συμπληρώσω κάτι: Κατά σύμπτωση, ο λόγος της Υπερασπίσεως επί των ποινών συμπίπτει με τον εορτασμό της Ελευθερίας. Είναι ίσως μια ειρωνεία της τύχης, ότι ευρισκόμαστε ενώπιόν σας, αντί να εορτάζουμε την ελευθερία των κατηγορουμένων, να είμαστε υποχρεωμένοι να μιλούμε περί των ποινών. Νομίζω ότι η επιβαλλόμενη δίκαιη κρίση του Δικαστηρίου σας, για την οποία δεν διατηρούν αμφιβολίες οι υπερασπιζόντες τους κατηγορούμενους -ο έχων την τιμή τουλάχιστον να σας ομιλεί- πιστεύω ότι θα οδηγήσει στην ορθή επιμέτρηση των επιβλητέων ποινών.

■ Γ. Ζησιμόπουλος

Ο Διονύσιος Γεωργιάδης ζητά και προβλέπει στην εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 79 του Ποινικού μας Κώδικα, της θεμελιώδους και ουσιαστικής αυτής διατάξεως, με ιδιαίτερη σημασία και αξία, στην ξεχωριστή δηλαδή εφαρμογή για κάθε άτομο, για κάθε μία χρονική στιγμή μιας συγκεκριμένης ποινικής διατάξεως, ζητά την εξατομίκευση της περίπτωσης του, ζητά να του αποδοθεί αυτό το οποίο πράγματι να του αναλογεί. Τα κριτήρια τα οποία προβλέπει ο νόμος είναι γνωστά, έχουν αναφερθεί και οι προηγούμενοι συνηγορητές και είναι βεβαίως η βαρύτητα της πράξεως και η προσωπικότητα του κατηγορουμένου. Το Δικαστήριο σας έκρινε ένοχο τον Γεωργιάδη για τις δύο πράξεις, συγκεκριμένα τη συμμετοχή στην Οργάνωση, του άρθρου 187, και της έκρηξης. Η γενικότερη όμως παρουσία του Γεωργιάδη σε αυτή την πράγματι τεράστια σε έκταση και όγκο υπόθεση, επιτρέπει μου να πω ότι είναι σχεδόν αναίμικη. Βεβαίως, αυτές καθαυτές οι δύο πράξεις, η έκρηξη και η συμμετοχή είναι βαρύτατες πράξεις, όμως το Δικαστήριο σας και η Δικαιοσύνη γενικότερα λειτουργεί πάντοτε σχετικά. Η σχετικότητα δεν είναι διμετρία, δεν πρέπει -και ως φαίνεται μερικές φορές- να θεωρηθεί σε καμία τέτοια περίπτωση ότι αποτελεί δι-

■ Κώστας Παπαδάκης

Αυτή τη φορά δε θα σας απασχολήσουμε περισσότερο από δύο λεπτά, γιατί πραγματικά είναι σωστό αυτό που είπατε στην αρχή, ότι τα περιθώρια της συζήτησης σήμερα είναι ελάχιστα. Εκ μέρους λοιπόν του ομιλούντος, του παρόντος κ. Μυλωνά και του απολειπομένου λόγω επαγγελματικού κωλύματος κ. Παρασκευόπουλου, αντί αγορεύσεως, θα αναγνώσω στο Δικαστήριο μία δήλωση δύο λεπτών περίπου σχετικά με τις ποινές και παρακαλώ για την κατάρχησή της στα πρακτικά. Η δήλωση έχει ως ακολούθως:

«Η πολυμελής Υπεράσπιση του Βασιλή Τζωρτζάτου δεν προτίθεται να αγορεύσει αναλυτικά επί των ποινών. Εστω και καθυστερημένα, συνειδητοποιήσαμε ότι ο ρόλος μας στη Δίκη αυτή είχε τελειώσει. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος ερμηνείας των δεδομένων, όταν μετά από πολυήμερες αγορεύσεις, σε συνδυασμό με την εξαντλητική σε όλα τα πεδία της υπόθεσης υπερασπιστική μας προσπάθεια σε όλη τη διάρκεια της Δίκης, αντιμετωπίσουμε, όχι για πρώτη φορά, την επιδεικτική αλαζονεία και περιφρόνηση που εκφράζεται σαφώς όχι μόνο προς τους θεσμούς και το ισχύον δίκαιο αλλά και προς το πρόσωπό μας, με την απόφαση που εκδόθηκε. Μία απόφαση-αποδοχή της προδικασίας που δικαιώνει απόλυτα όλους όσους για πολύν καιρό μας επεσήμαναν ότι ματαιοπονούμε.

μετρία. Είναι δικαιομετρία. Στο εύρος αυτό των δραστηριοτήτων και γενικότερα της υπόθεσης με την οποία το Δικαστήριο σας ασχολήθηκε επί 9 ολόκληρους μήνες, επαναλαμβάνω η παρουσία του Γεωργιάδη υπήρξε αναίμικη. Υπήρξε αυτή την οποίαν και τελικώς έκρινε και βεβαίως δεν γνωρίζουμε το σκεπτικό του Δικαστηρίου για τις κατ' ιδίαν πράξεις για τις οποίες κρίθηκε ένοχος.

Με αυτή λοιπόν την προϋπόθεση, με αυτή την πραγματικότητα, με αυτό το δεδομένο, αλλά και με την προσωπικότητα την οποία έχει ο παρών κατηγορούμενος και την οποία νομίζω ότι το Δικαστήριο σας διέγνωσε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, γιατί πρόκειται για έναν νέο άνθρωπο με οπωσδήποτε ανεπιληπτο βίο, προσωπικό και οικογενειακό, πριν από τις πράξεις τις οποίες διέπραξε, για τις οποίες το Δικαστήριο σας τον έκρινε ένοχο και τούτο ανεξαρτήτως του αν δεν του αναγνωρίστηκε το αιτηθέν από την Υπεράσπιση ελαφρυντικό του προτέρου εντύμου βίου, είναι όμως προϋπόθεση, είναι από τις περιστάσεις τις οποίες προβλέπει η διάταξη του άρθρου 79, οι ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις του κατηγορουμένου και η προηγούμενη ζωή του αλλά και η μετέπειτα διαγωγή του. Θα πρέπει, επαναλαμβάνοντας αυτά τα οποία είπα υποβάλλοντας το αίτημα αναγνώρισης ελαφρυντικού στο πρόσωπο του Γεωργιάδη, το Δικαστήριο σας να εξαντλήσει την επείκειά του απέναντι στο πρόσωπο του συγκεκριμένου κατηγορουμένου και να αναλάβει τον κίνδυνο παροχής εμπιστοσύνης και επένδυσης ελπίδας στο πρόσωπο του συγκεκριμένου κατηγορουμένου. Ευπρόσωπα τη ζητεί και την αξίζει.

■ Β. Παπαστεργίου

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Δικαστές, για την ανάγκη της οικονομίας της συζήτησης θα θεωρήσουμε ως τελεσμένες από τον Γεωργιάδη τις πράξεις για τις οποίες έχει κριθεί ένοχος από το Δικαστήριο σας, δηλαδή για την πράξη της έκρηξης και για την πράξη της συμμετοχής. Αυτό διότι θα πρέπει να δούμε, τουλάχιστον για την πράξη της έκρηξης στην Α.Π.Η.Α. Τράπεζα Πίστωσης, για την οποία το Δικαστήριο σας έχει αγχέσει σε καταδικαστική κρίση και για την οποία θεωρείται ως αυτουργός της πράξης, το τι είδους αυτουργός πραγματικά είναι ο Γεωργιάδης. Υπάρχει βεβαίως το πρόβλημα, το γεγονός ότι δεν έχουμε αυτή την στιγμή το σκεπτικό του Δικαστηρίου σας, πλην όμως εγώ τουλάχιστον σκέφτομαι ότι δεν μπορεί με άλλο αποδεικτικό μέσο να έχει αγχέσει σε καταδικαστική κρίση το Δικαστήριο σας, παρά μονάχα με την ίδια την ομολογία την προανακριτική του Γεωργιάδη. Επομένως, δεν μπορεί να έχει διαφορετική κρίση το Δικαστήριο σας και για τις συνθήκες τέλεσης του εγκλήματος αυτού, παρά μονάχα τις συνθήκες τέλεσης όπως τις πε-

Υπό τις συνθήκες αυτές θα συνιστούσε ευτελισμό του θεσμικού ρόλου του συνηγόρου Υπερασπιστή και ανεπίτρεπτη νομιμοποίηση παραβιάσεων του συντάγματος και της ΕΣΔΑ, η προσπάθεια συμβολής μας στον εξωραϊσμό και τη λογιστική διαχείριση των ποινών και των συγχωνεύσεων, έστω και αν στην εισαγγελική πρόταση υπάρχει πληθώρα νομικών σφαλμάτων και αυθαιρεσιών. Εξάλλου, το γνωστό πλέον εισαγγελικό τεκμήριο ενοχής είναι ικανό, ως ασφαλής ερμηνευτική ρήτρα, να καλύψει όλα τα νομικά κενά. Και φυσικά, δεν έχουμε την αυταπάτη ότι αδικούμε έτσι τον εντολέα μας, για τον οποίο είμαστε βέβαιοι -και όχι μόνον εμείς- ότι τιμωρείται ιδελφρά, όχι για πράξεις που δεν αποδείχθηκαν, αλλά για την ιδεολογία, την αξιοπρέπεια και τη στάση του στο Δικαστήριο.

Δεν θα παραιτηθούμε τυπικά, μόνο και μόνο γιατί σεβόμαστε την ταλαιπωρία στην οποία θα ήθετε η αντικατάστασή μας τους παράγοντες της Δίκης. Γιατί η Δίκη αυτή τελικά δεν άξιζε καμία προσδοκία, άρα κανέναν κόπο και καμία ταλαιπωρία. Στον Κορυδαλλό δεν τελειώνει απλά και μόνο η ιστορία της 17Ν, αλλά αρχίζει η εκτροπή από το κράτος δικαίου και μπαίνει η ταφόπετρα της ιστορίας του νομικού μας πολιτισμού. Απέναντι στην ιστορία ο καθένας καταλαμβάνει τη θέση που επιλέγει και αναλαμβάνει τις ευθύνες που του αντιστοιχούν».

ριγράφει ο Γεωργιάδης σε αυτήν την προανακριτική του ομολογία.

Αν δούμε λοιπόν αυτή την προανακριτική ομολογία, θα δούμε ότι ο Γεωργιάδης, σύμφωνα με τη διήγησή του, την οποία προφανώς έχει λάβει υπόψη το Δικαστήριο σας και τον έχει κρίνει ένοχο για την πράξη αυτή, παίρνει τον εκρηκτικό μηχανισμό για τον οποίο συζητάμε, ο οποίος αποτελεί την αιτία της εκρήξεως αυτής και τον τοποθετεί λίγα μέτρα πριν το σημείο της εκρήξεως, τον παίρνει από τα χέρια κάποιου συγκατηγορουμένου του και διανύει μία απόσταση 5-10 μέτρων με την εκρηκτικό μηχανισμό στα χέρια και τον τοποθετεί πάνω στην ζαρντινιέρα. Η αυτουργία δηλαδή του Γεωργιάδη έγκειται ακριβώς στο γεγονός ότι πολύ λίγο, λίγες στιγμές πριν τοποθετηθεί ο εκρηκτικός μηχανισμός, παραλαμβάνει από τα χέρια συγκατηγορουμένου του έναν μηχανισμό και τον τοποθετεί εκεί. Νομίζω, επειδή ακριβώς από τις περιστάσεις προκύπτει ότι είναι μία μορφή αυτουργίας η οποία πραγματικά προσεγγίζει ουσιαστικά την ενέργεια της συνέργειας, ουσιαστικά δηλαδή έχει προαποφασιστεί η ενέργεια πριν από αυτόν και αυτός αποτελεί εκτελεστικό όργανο αυτής της ενέργειας, θεωρώ ότι θα πρέπει το Δικαστήριο σας να προσεγγίσει την ελάχιστη προβλεπόμενη ποινή που γι' αυτήν την ενέργεια είναι η ποινή των 5 ετών. Επίσης, για την κατηγορία της συμμετοχής για την οποία έχει κρίνει επίσης ένοχο τον κατηγορούμενο Γεωργιάδη το Δικαστήριο σας, ως σκεφτεί το Δικαστήριο σας ότι πρόκειται για τον κατηγορούμενο ο οποίος βαρύνεται με μία μονάχα πράξη συμμετοχής. Επομένως κατά την επιμέτρηση της ποινής θα πρέπει κι εκεί σαφώς, επειδή ο νόμος σας δίνει την ευκαιρία να κινηθείτε ανάμεσα στα 5 και στα 10 χρόνια, να προσεγγίσει το κατώτερο, το ελάχιστο όριο της ποινής που προβλέπεται από το άρθρο 187.

Θα πω και δυο λόγια για την προσωπικότητα του κατηγορουμένου, κ. Πρόεδρε. Θα πρέπει το Δικαστήριο σας να λάβει υπόψη του κριτήριο το οποίο το θέτει και το αναγνωρίζει το άρθρο 79, τον βαθμό ανάπτυξης της προσωπικότητας του κατηγορουμένου. Κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο κατηγορούμενος φέρεται να διαπράττει τις ενέργειες αυτές είναι 22 ετών, είναι βεβαίως άτυχος κατά μία έννοια, διότι δεν ανήκε στο όριο εκείνο το οποίο ο νόμος ορίζει ως εγκληματίες μεταφρεβικούς ηλικίας και δεν μπορούσε να τύχει του σχετικού ελαφρυντικού από το Δικαστήριο σας, πλην όμως ο βαθμός ανάπτυξης της προσωπικότητάς του σε κείνο το χρονικό σημείο ήταν ελάχιστος. Επομένως, το Δικαστήριο σας θα πρέπει και αυτό το στοιχείο να το λάβει υπόψη του στην επιμέτρηση της ποινής. Αξίζει δηλαδή μιας μεγαλύτερης επείκειας στη βάση ακριβώς της ηλικίας του που είναι πάρα πολύ μικρή...

Επίσης σχετικά με την συμπεριφορά του μετά την πράξη, μετά την γνωστή από σας ως πράξη του Γεωργιάδη της συμμετοχής και της εκρήξεως να πω το εξής μονάχα, ότι κατά την γνώμη της υπερασπίσεως του Γεωργιάδη και ευπρόσωπα νομίζω το λέμε αυτό ότι η στάση του και η παρουσία του στο Δικαστήριο ήταν μία στάση ενός υπερπετού ανθρώπου και αυτό πρέπει το Δικαστήριο σας επίσης να το εκτιμήσει κατά την επιμέτρηση της ποινής.

■ Σ. Ράπτης

Αναγνωρίζοντας κι εσείς τη στάση του Θωμά Σερίφη αναγνωρίσατε στο πρόσωπό του το ελαφρυντικό του άρθρου 84. Με βάση αυτή την αναγνώριση και την αξιολόγηση της όλης στάσης του Θωμά Σερίφη, από τότε που ενεπλάκη σε αυτήν την υπόθεση και μέχρι αυτή την στιγμή, φτάσατε σε αυτήν την απόφαση. Μάλιστα, θα πρέπει να επισημάνω σε αυτό το σημείο και την απόφασή σας ως προς την καταδίκη του για την συμμετοχή στην Οργάνωση, κατά παράβαση του άρθρου 187, έχει ληφθεί κατά πλειοψηφία. Αυτό το θέτω υπόψη και νομίζω μπορεί να αποτελέσει ένα στοιχείο και για την επιμέτρηση της ποινής. Ασχετα αν δεν είναι δικονομικά θεμιτό αυτό που λέω, ωστόσο όμως μέσα στην ψυχή του κάθε Δικαστή μια τέτοια απόφαση, κατά πλειοψηφία ληφθείσα, θα πρέπει να οδηγήσει ακριβώς και στην οπωσδήποτε επιμέτρηση της ποινής κατά τρόπο ώστε ο κατηγορούμενος να έχει μια διαφορετική μεταχείριση.

Το Δικαστήριο σας έχει τη δυνατότητα να εξαντλήσει στα πλαίσια των σχετικών διατάξεων την επείκειά του στην προκειμένη περίπτωση εφαρμόζοντας πάντοτε το νόμο και εκτιμώντας ακριβώς την όλη στάση του κατηγορουμένου και όλα αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 79, και να μην επανέρχομαι κι εγώ στα ίδια που αναφέρθηκαν και οι άλλοι συνάδελφοι, αυτά νομίζω πως είναι γνωστά στο Δικαστήριο σας και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί όπως ακριβώς τον χαρακτήρισε και η ίδια η απόφασή σας.

Τέλος θα ήθελα μόνο να πω για την προμήθεια για την οποία καταδικάστηκε ο Θωμάς Σερίφης, είναι η συμμετοχή του στο Συκούριο και στο Πολεμικό Μουσείο όπου στο Πολεμικό Μουσείο εσείς τον χαρακτηρίζατε ως απλό συνεργό. Θα πρέπει όμως όλα αυτά και μάλιστα και το κίνητρο το οποίο τον οδήγησε σε αυτές τις πράξεις που δεν ήταν η προμήθεια αλλά ήταν ο εντυπωσιασμός κλπ, τα οποία έχω αναφέρει στο παρελθόν, αυτά ως ληφθούν υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής και να αντιμετωπιστεί τελικά ο Θωμάς Σερίφης κατά το δυνατόν ευμενέστερα με βάση ό,τι έκανε και ό,τι σας είπα εδώ πέρα.

■ Ν. Πρωτέκδικος

Κύριε Πρόεδρε, εμείς θα ζητήσουμε το ελάχιστο της ποινής (σ.σ. για τον Κ. Τέλιο) για λόγους που αναπτύχθηκαν ήδη από την Εισαγγελική πρόταση αλλά όπως προκύπτει και από την έρευνα της προσωπικότητας του κατηγορουμένου που σίγουρα τόσους μήνες έχετε κάνει.

■ Π. Ρουmeliώτης

Αναφέρομαι στον Παπαναστασίου ο οποίος εκρίθη ένοχος της συμμετοχής του στην Οργάνωση 17Ν. Οφείλω να σας πω ότι, ακούγοντας την πρόταση η οποία επεφύλαξε την οροφή του αδικήματος ως προς την ποινή, την οροφή της ποινής ως προς το συγκεκριμένο αδικήμα για τον Παπαναστασίου, οφείλω να πω ότι πέρασε από το μυαλό μου ότι πράγματι ο Παπαναστασίου προτείνεται να τιμωρηθεί επειδή αθωώθηκε για κάποια αδικήματα τα οποία η δίκαιη κρίση σας τον έκρινε αθώο. Έχω την εντύπωση, λοιπόν, ότι με δεδομένο ότι δεν συμμετείχε σε καμία ενέργεια, έκρινε το Δικαστήριο σας ότι δεν συμμετείχε σε καμία ενέργεια και με δεδομένο ότι έγινε πρόταση για ανθρώπους οι οποίοι συμμετείχαν σε συγκεκριμένες ενέργειες μικρότερη από κείνη η οποία έγινε για τον Παπαναστασίου, έχω την άποψη ότι και εξ αυτής της αιτίας θα πρέπει η πρόταση για τον Παπαναστασίου να μην είναι εκείνη η οποία επιτροπάθη από πλευράς Εισαγγελικής Αρχής...

Πέραν αυτού όμως, θα ήθελα να σας πω και κάτι άλλο. Θα ήθελα να σας πω και υποκειμενικά για τον συγκεκριμένο τον Νίκο Παπαναστασίου. Έχουμε έναν άνθρωπο για τον οποίο οι μόνοι οι οποίοι μίλησαν για την συμμετοχή του στην Οργάνωση είναι κάποιοι συγκατηγορούμενοι του οι οποίοι όμως μίλησαν για χρονικό διάστημα πολύ παλιό, μίλησαν για χρονικό διάστημα που περιλαμβάνεται μεταξύ του '80 και του '85...

Θα σας ελεγα ότι ουσιαστικά υπάρχει μια εν τους πράγμασι μεταμέλεια. Ναι μεν δεν είναι από κείνους οι οποίους φέρονται ως μεταμεληθέντες, αν όμως πράγματι εκείνος έφυγε, υπάρχει μια εν τους πράγμασι μεταμέλεια. Έχουμε δεδομένο ότι από το 1985 και μετά έχουμε έναν Παπαναστασίου ο οποίος σας έφερε εδώ φορολογικές δηλώσεις, έχει κάνει αγορές, δείχνει ένας άνθρωπος ο οποίος δεν έχει χρόνο να ασχοληθεί με οτιδήποτε άλλο. Με όλα αυτά λοιπόν θέλω να σας ζητήσω τη μικρότερη δυνατή ποινή η οποία μπορεί να επιβληθεί σύμφωνα με την ύπαρξη του ελαφρυντικού του άρθρου 4 του 187. Νομίζω ότι με αυτό τον τρόπο θα δικαιώσετε και την απόφασή σας, η οποία ορίζει ότι δεν έχει καμία άλλη σχέση, και τον ίδιο τον κατηγορούμενο, αλλά εν πάση περιπτώσει να είσατε σίγουροι ότι η απόφασή σας αυτή θα βρει πλήρως ανταπόκριση τόσο στον ίδιο τον κατηγορούμενο όσο και σε όλους οι οποίοι παρακολουθούν την έκβαση αυτή της δίκης.

■ Μαρίνα Δαλιάνη

Κύριοι Δικαστές, θα ήθελα καταρχήν να επισημάνω ότι εσείς με την απόφασή σας για τον κ. Κονδύλη επί της ενοχής έχετε ήδη αποδεχθεί -και αυτό δεν αποτελεί επομένως υποκειμενική κρίση της υπεράσπισής του- ότι ο κ. Κονδύλης έχει αποχωρήσει από την Οργάνωση 17Ν ήδη από το έτος 1996, δηλαδή προ 6 ετών, και ότι έχει μετανιώσει. Επομένως, έχει σταματήσει κάθε παραβατική θα έλεγε κανείς συμπεριφορά προ πολλού και έχει μετανιώσει γι' αυτήν. Επομένως, θεωρώ ότι με βάση αυτή την δική σας κρίση ο ιδιαίτερα μακρόχρονος σωφρονισμός δια της στέρεσης της ελευθερίας δεν αποσκοπεί πουθενά και θεωρώ ότι αυτό θα το λάβετε υπόψη σας κατά την τελική επιμέτρηση της ποινής του.

Από και πέρα, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα ειδικότερο ζήτημα, στο ζήτημα των 3 αποπειρών στα Σεπτόλια όπου ο Κονδύλης κρίθηκε ένοχος ως απλός συνεργός. Οι 3 αυτές απόπειρες έχουν τελεστεί, κρίθηκε μάλλον ότι έχουν τελεστεί από τον φυ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

λύπτουν πλήρη άγνοια των όσων δραματιότητας.

Το γκάλοπ της VPRC, που παρήγγειλε και δημοσίευσε η «Ελευθεροτυπία», ήταν μια στημένη κίνηση με την οποία η ιδιοκτησία και η διεύθυνση της εφημερίδας πρόσφεραν τη δική τους συνδρομή στην επιχείρηση αναστήλωσης του κύρους του έκτακτου στρατοδικείου του Κορυδαλλού. Ήταν ένα γκάλοπ που προσέβαλε τη νοημοσύνη των αναγνωστών της εφημερίδας και έφτυνε τους ίδιους τους συντάκτες της. Γιατί η γνώμη των συντακτών καταγράφηκε στα ρεπορτάζ τους στο ενδιάμεσο της δίκης και συμπυκνώμενα στο ειδικό ένθετο που δημοσίευσε στο κυριακάτικο φύλλο της η εφημε-

Η παράσταση έληξε

ρίδα, μια εβδομάδα πριν την έκδοση της απόφασης. Αυτή η γνώμη, λοιπόν, συμπυκνώθηκε σε σωρεία ουσιαστικών ερωτημάτων, που η έμπρακτη απάντησή τους από το δικαστήριο οδηγεί κάθε προσεκτικό παρατηρητή στο συμπέρασμα, ότι οι λέξεις «δίκαιη δίκη» μόνο ως ανέκδοτο μπορούν να εκφέρονται γι' αυτή τη δίκη.

Εκαναν γκάλοπ από το τηλέφωνο (!) και παρουσίασαν χωρίς ντροπή στατιστικά στοιχεία από ανθρώπους οι οποίοι σε ποσοστό πάνω από 60% δήλωναν ότι δεν έχουν καθόλου ή έχουν

ελάχιστη ενημέρωση σε σχέση με τη δίκη! Δεν ρωτούσαν καλύτερα τους αναγνώστες της εφημερίδας; Είναι σίγουρο ότι το αποτέλεσμα θα ήταν ριζικά διαφορετικό.

■ Να λάμπει η αλήθεια

Όλη αυτή η συντονισμένη προσπάθεια είναι ουσιαστικά το επιστέγασμα της πρώτης φάσης της τρομοκρατίας-τρομοκρατίας. Προσπαθούν να χειραγωγήσουν τον ελληνικό λαό όπως ακριβώς τον είχαν χειραγωγήσει το καλοκαίρι του 2002. Μόνο που τα μέσα

τους αυτή τη φορά είναι πιο εκλεπτυσμένα. Τώρα δεν έχουμε αφιονισμένα παπαγαλάκια που κραυγάζουν «συλλάβετε τον Σαρδανάπαλο-Σερίφη» ή «μαύρη η ψυχή της Σωτηροπούλου», αλλά «ψυχραιμους αναλυτές» που μας λένε πόσο δίκαιη και ισορροπημένη ήταν η απόφαση του δικαστηρίου και πόσο διαψεύστηκαν εκείνοι που μιλούσαν για «έκτακτο στρατοδικείο». Ο αντίλογος εξοβελίζεται ή καταβάλλεται προσπάθεια για να χρησιμοποιηθεί ως διακοσμητικό στοιχείο, ως μαϊντανός. Το γράψαμε και την προηγούμενη βδομάδα, ότι δυστυχώς σ' αυτή την προσπάθεια ωραιοποίησης του δικαστηρίου και κοινωνικής νομιμοποίησης της πραξικοπηματικής δικαστικής διαδικασίας συμμετέχουν και ελάχιστοι συνήγοροι υπεράσπισης που

φτύνουν εκεί που μέχρι τώρα έγλειφαν.

Αυτοί οι χειρισμοί εκ μέρους του «αντιτρομοκρατικού» επιτελείου μας επιφορτίζουν με ένα μεγάλο καθήκον. Πρέπει ο ελληνικός λαός να μάθει την αλήθεια γι' αυτή τη δίκη. Αυτή θα είναι η κορυφαία έκφραση αλληλεγγύης προς τους πολιτικούς κρατούμενους (χωρίς βέβαια η αλληλεγγύη να εξαντλείται σ' αυτό). Γιατί μόνον όταν ο ελληνικός λαός πληροφορηθεί τί έγινε σ' αυτή τη δίκη θ' αρχίσει να συνειδητοποιεί πως αυτή η υπόθεση δεν αφορά μόνο τους καταδικασθέντες, αλλά τον καθένα μας. Μόνο τότε θα ναυαγήσουν τα σχέδια των σταυροφόρων της «αντιτρομοκρατικής» εκστρατείας στην παγκόσμια και την ελληνική εκδοχή τους.

■ Λάδι οι μπάτσοι για τον Τσάπμαν

ΟΥΤΕ ΤΑ προσχήματα δεν τηρούν πια. Ο εισαγγελέας της Θεσσαλονίκης Α. Δημόπουλος, ο ίδιος που είχε προφυλακίσει τους 7 διαδηλωτές, «ερευνήσε» τις καταγγελίες για το στήσιμο της κατηγορίας σε βάρος του Σάμιον Τσάπμαν και απεφάνθη ότι όλα έγιναν καλώς και πως οι καταγγελίες στηρίζονται σε τεχνητή συρραφή και σύνδεση των φωτογραφιών για να ενοχοποιηθούν οι αστυνομικοί! Ακόμα και ο τραυματισμός του Τσάπμαν αποδίδεται σε πτώση και όχι σε χτυπήματα!

Ανατριχιάζει όταν διαβάζεις το πόρισμα του, γιατί θυμίζει εποχές του «Καρφίτσα» και των παρακρατικών συμμοριών, εποχές της δολοφονίας του Λαμπράκη και του Πέτρουλα. Ποιοι έστησαν τα ντοκουμέντα; Οι εικονολήπτες της κρατικής ΕΤ3 και οι φωτορεπόρτερ του «Ρόιτερς»; Θυμίζουμε μόνο πως την εκδοχή που υποστηρίζει ο εισαγγελέας την είχαν παρουσιάσει αυτούσια σε συνέντευξη τύπου ο Φλωρίδης με το Νασιάκο. Τόσο χοντροκομμένα ενεργούν πια. Οι μπάτσοι δίνουν γραμμή και οι δικαστικοί εκτελούν. Και η κυβέρνηση συντονίζει.

Ας το έχουμε καθαρό από τώρα. Θα χρειαστεί να δοθεί σκληρή μάχη στο δικαστήριο για να αθωωθούν οι 27 συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης. Μια μάχη που πρέπει να ξεκινήσει από τώρα. Δεν πρέπει να περάσει στο ντούκου αυτή η τόσο απροκάλυπτη προσπάθεια συγκαλύψης από δικαστικούς κύκλους.

Από τον Κώστα Παπαδάκη, συνήγορο υπεράσπισης του Βασίλη Τζωρτζάτου και εκ των πρωταγωνιστών της «δίκης της 17N» πήραμε την παρακάτω επιστολή:

Η δίκη της 17N τελειώσε. Πολλά έχουμε να πούμε και θα έχουμε όλο τον χρόνο για να το κάνουμε.

Για την ώρα αισθάνομαι την ανάγκη να συγχαρώ δημόσια την εφημερίδα σας για τη στάση που κράτησε και να ευχαριστήσω -επίσης δημόσια- τους σ. Πέτρο Γιώτη και Γεράσιμο Λιόντο για τη διαρκή, ανιδιοτελή και ολόπλευρη ηθική, νομική, πολιτική και πρακτική υποστήριξη που μου πρόσφεραν. Χωρίς αυτήν δεν θα είχα πετύχει τίποτα (αν θεωρηθεί ότι πέτυχα κάτι) στη δίκη αυτή, ούτε θα αισθανόμουν άριμος για τους νέους αγώνες και -μοιραία- τις νέες δίκες που έρχονται.

Εγκαρδίως.

Κώστας Παπαδάκης

Ευχαριστούμε τον σύντροφο Παπαδάκη για τα καλά του λόγια και σημειώσαμε το αυτονόητο: δεν κάναμε παρά το καθήκον μας έναντι της ιδεολογίας μας, του επαναστατικού κινήματος και των αναγνωστών μας.

Δηλώσεις μετά το τέλος της δίκης

Αλέξανδρος Γιωτόπουλος

Δεν ήταν δίκαιη δίκη, ούτε καν δίκη. Ήταν ένα θέατρο. Νομίζω ότι σε σχέση μ' εμένα η ποινή είναι υπαγορευμένη από τους Αμερικανούς. Νομίζω ότι αποδείχθηκε σε όλη τη διαδικασία ότι δεν υπήρχε αρχηγός, πουθενά δεν στοιχειοθετήθηκε η περίπτωση της ηθικής αυτοργίας μου, αλλά επιπλέον θα πω ότι ούτε καν μέλος, γιατί δεν νοείται μέλος το οποίο να μη συμμετέχει στις ενέργειες. Ούτε σε μια ενέργεια δεν τεκμηριώθηκε η συμμετοχή μου. Επί πλέον, δεν βρέθηκε στις γιάφκες -όπως λένε- ούτε DNA, ούτε αποτύπωμά μου σε σταθερό σημείο, κατά συ-

νέπεια ούτε μέλος ήμουν. Νομίζω ότι η απόφαση αυτή ήταν κατευθείαν από τους Αμερικανούς και αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχει βέβαια ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Νομίζω ότι η κρίση που είχα για τον κ. Μαργαρίτη στην αρχή της δίκης, ότι είναι πολύ ευγενικός για να είναι τίμιος, αποδείχθηκε πλήρως. Δηλαδή, έπεσα διάνα.

Χριστόδουλος Ξηρός

Επιβεβαιώθηκαν όλα όσα είχε πει ο Μίλερ. Δεν μας ενδιαφέρουν ένοχοι ή αθώοι. Αρκεί να γίνουν βαριές καταδίκες. Τα περί δικαιοσύνης και ελληνών δικαστών αποδείχθηκαν

λεονταρισμοί.

Βασίλης Τζωρτζάτος

Η ετυμηγορία του δικαστηρίου-στρατοδικείου ήταν στα πλαίσια υποταγής και προσαρμογής της άνομης και ανήθικης εξουσίας της διαφθοράς, του χρηματισμού και της συναλλαγής. Εξουσία λείχουσα και υποτελής μπρος στους ισχυρούς. Οι δικαστές, ψεύτες και άδικοι, υπηρέτησαν το ψεύδος, την αδικία και τις βουλές των αφεντικών τους. Δεν υπηρέτησαν την αλήθεια. Η ουδέτερη, αμερόληπτη και ανεπηρέαστη δικαιοσύνη τους αποδείχθηκε ακόμα μια φορά κούφια καρύ-

Σκηνικό για νέες συλλήψεις

Κάθε άλλο παρά τυχαίες ήταν οι δηλώσεις Φλωρίδη και Νασιάκου ότι συνεχίζονται οι έρευνες για την «αξιοποίηση» του υλικού που «βρέθηκε» στις γιάφκες της 17N. Από την περασμένη Κυριακή είχαμε ένα μπαράζ δημοσιευμάτων σε ΒΗΜΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ και ΝΕΑ, που μιλούν για επικείμενες νέες συλλήψεις, τότε κάποιων «παππούδων» της 17N και του ΕΛΑ, τότε κάποιων «περιφερεια-

κών της 17N» και τότε «πέντε των Επαναστατικών Πυρήνων». Τα δημοσιεύματα είναι κατευθυνόμενα και προέρχονται και από την Αντιτρομοκρατική και από τους Φλωρίδη-Χρυσόχοϊδη, που συνεργάζονται σ' αυτή τη φάμπρικα.

Πρόκειται μόνο για προεκλογικό καπνό παραλλαγής του πανικόβλητου ΠΑΣΟΚ; Σίγουρα ναι, αλλά όχι μόνο. Γιατί οι προθέσεις των Αμερικάνων είναι σαφείς και

μια πανικόβλητη κυβέρνηση γίνεται ακόμα πιο υποχωρητική στις πιέσεις τους. Εδώ το Στέιτ Ντιπάρτμεντ είχε το θράσος να δώσει γραμμή για έκτιση του συνόλου της ποινής που επέβαλε το έκτακτο στρατοδικείο, πριν ακόμα στεγνώσει το μελάνι στην απόφασή του.

Είδαμε πολύ καλά στη «δίκη της 17N» πόσο αδιότακτοι είναι οι μηχανισμοί και πόσο υποτακτική εί-

ναι η Δικαιοσύνη στις προσταγές τους. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να αποκλείσουμε θεαματικές ενέργειες με συλλήψεις ανθρώπων στην προεκλογική περίοδο. Αυτοί έχουν το μοχαίρι και το πετόν και μπορούν να κατασκευάσουν οτιδήποτε. Η προσπάθειά τους να βάλουν στο χέρι τον Κώστα Αβραμίδα μας δείχνει μέχρι πού μπορεί να φτάσουν. Κι άντε μετά να ξεμπλέξουν όσοι συλληφθούν.

σικό αυτοργό με 3 αυτοτελείς πράξεις, με 3 πυροβολισμούς. Υπάρχει δηλαδή αληθινή πραγματική συρροή στην περίπτωση αυτή. Ομως ο απλός συνεργός στην περίπτωση αυτή κρίθηκε ότι ενίσχυσε τον αυτοργό με μία και μόνο πράξη του, δηλαδή με την απλή παρουσία του στον τόπο του αδικήματος. Επομένως θεωρώ ότι είναι ιδιαίτερα αυστηρή η εφαρμογή του άρθρου 94 παράγραφος 1 και επιμέτρηση της ποινής του με βάση αυτή τη διάταξη, διότι στην πραγματικότητα στο πρόσωπο του απλού συνεργού υπάρχει κατ' ιδέαν συρροή και όχι αληθής πραγματική συρροή. Είναι άλλωστε γνωστό ότι υπάρχει περιορισμένη εξάρτηση της δράσης του απλού συνεργού από την δράση του φυσικού αυτοργού και ο καθένας τελικά χρεώνεται τις δικές του πράξεις. Το μόνο που υπάρχει κοινό είναι η προσβολή του εννόμου αγαθού. Θεωρώ λοιπόν ότι στην περίπτωση του η επιμέτρηση πρέπει να γίνει με την εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 94, επομένως η βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές πρέπει να επιβληθεί ελεύθερα από το Δικαστήριο σας. Από κει και πέρα θέλω απλά να επισημάνω ότι ο Κονδύλης έχει κριθεί ένοχος -σε όλες τις περιπτώσεις που κρίθηκε ένοχος- κρίθηκε ως απλός συνεργός με την συνδρομή του ελαφρυντικού της ειλικρινούς μεταμελείας.

Προεκλογικά κουλουβάχατα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

σε σχέση με τα γκάλοπ, ως αποτέλεσμα του νέου αέρα που έφερε στο ΠΑΣΟΚ η αναρχική του στην ηγεσία. Γιατί, βέβαια, η διαφορά στις κάλπες δεν μπορεί να είναι της τάξης των 8 εκατοστίων μονάδων, ενώ και η αλλαγή ηγεσίας μάλλον θετικά θα λειτουργήσει για το ΠΑΣΟΚ και όχι αρνητικά. Υπάρχουν, βέβαια, και εκείνοι που υποστηρίζουν -όχι αβασίμα- ότι από τους ψηφοφόρους η αλλαγή ηγεσίας θα εκληφθεί ως προσπάθεια αποπροσανατολισμού και θα μετρήσει αρνητικά, αλλά αυτό είναι το τελευταίο που απασχολεί τους

Σημίτη και Γιωργάκη. Να κερδίσει το ΠΑΣΟΚ, πάντως, ουδείς διανοείται να το θέσει ως ενδεχόμενο κι αυτό δεν είναι τυχαίο. Αντανανάκλα το κλίμα ηττοπάθειας που επικρατεί σε όλη την κλίμακα του στελεχειακού δυναμικού του ΠΑΣΟΚ, από την ηγεσία μέχρι τη βάση. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να φέρουν την ήττα σε αξιοπρεπή επίπεδα, για να έχουν ελπίδες να επανακάμψουν σχετικά γρήγορα μετά τις εκλογές.

Αν αξίζει κάτι να σημειωθεί από τώρα είναι πως το αντιπολιτευόμενο ΠΑΣΟΚ με αρχηγό τον Γιωργάκη θα αποτελέσει τη σημαντικότερη εφεδρεία για

τις δυνάμεις του κεφάλαιου στην Ελλάδα. Θα είναι ένα κόμμα που δεν θα επιδιώκει σε λαϊκίστικη δημαγωγία, ούτε θα υποδαυλίζει διεκδικητικούς αγώνες. Αντίθετα, θα παρεμβαίνει για να σβήνει τις όποιες κινήσεις αντίστασης και θα στηρίζει την κυβέρνηση περισσότερο αποτελεσματικά απ' όσο η ΝΔ στηρίζει τις κυβερνήσεις Σημίτη όλα αυτά τα χρόνια. Θα έχουμε δηλαδή την πλήρη μετάλλαξη του ΠΑΣΟΚ ως κομματικού σχηματισμού. Εξέλιξη θετική, που θα δημιουργήσει ένα ακόμα μεγαλύτερο κενό σ' αριστερά, απεγκλωβίζοντας δυνάμεις.

Δούρειοι ίπποι του Πανεπιστημίου

Σε προηγούμενο άρθρο επισημαίναμε ότι η δημιουργία του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης περνά υποχρεωτικά και μέσα από τη νομοθέτηση του «εθνικού συστήματος διασφάλισης και αξιολόγησης της ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης».

Γιατί μόνον έτσι αποκτούν νόημα οι λέξεις κλειδιά, όπως «συγκρισιμότητα», «αναγνωρισιμότητα» προγραμμάτων σπουδών και πτυχίων, «κινητικότητα» των φοιτητών και «απασχολησιμότητα» των αποφοίτων, λέξεις που κατά κόρον αναφέρονται στις θεσμικές αλλαγές και τις αποφάσεις διεθνούς επιπέδου.

Και είναι τούτες οι λέξεις που αποτυπώνουν χαρακτηριστικά την εναρμόνιση της ανώτατης εκπαίδευσης με τις ανάγκες της αγοράς και του κεφάλαιου και τις γενικότερες αναδιαρθρώσεις στις εργασιακές σχέσεις.

Με βήμα ταχύ η πανεπιστημιακή εκπαίδευση ακολουθεί το δρόμο που υποδεικνύει η διαδικασία της Μπολόνια οικιαγραφώντας πολύ καθαρά πια την εικόνα ενός πανεπιστημίου, όπου η γνώση μετατοπίζεται πλέον στην ουσία στον μεταπτυχιακό κύκλο με απευθύνη στους λίγους και εκλεκτούς, ενώ οι προπτυχιακές σπουδές, που προορίζονται για τους πολλούς «μη προνομιούχους», υποβιβάζονται σε μεταλυκειακή εκπαίδευση με ληξιπρόθεσμο ορίζοντα γνώσεων.

Η αντίληψη περί «αποτελεσματικότητας» και «ανταγωνιστικότητας» των σπουδών δεν μπορεί παρά να οδηγεί, παρά τις περί του αντιθέτου υποκριτικές διακηρύξεις του υπουργείου Παιδείας, σε επιλεκτική χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και σε ώθηση λειτουργίας τους με επιχειρηματικά κριτήρια.

Αλλωστε ακόμη και σήμερα έχει καθιερωθεί σημαντικές λειτουργίες των πανεπιστημίων, όπως τα μεταπτυχιακά και η έρευνα να μη χρηματοδοτούνται πλέον από την πολιτεία, αλλά να χρηματοδοτούνται είτε από πόρους που έληξαν ή πρόκειται να λήξουν (Β' και Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης) είτε από τους φοιτητές είτε από τις επιχειρήσεις.

Σε τέτοιες συνεπώς συνθήκες ήταν πολύ «φυσικό» και «ώριμο» επακόλουθο η ένταξη μέσα στο σχέδιο νόμου για τη «διασφάλιση και αξιολόγηση της ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης» των Ινστιτούτων Δια Βίου Εκπαίδευσης και του Διεθνούς Ελληνικού Πανεπιστημίου.

Ινστιτούτα Δια Βίου Εκπαίδευσης Σε κάθε ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης ιδρύεται, λοιπόν, ένα Ινστιτούτο Δια Βίου Εκπαίδευσης (ΙΔΒΕ), που μπορεί να πραγματοποιεί κάθε είδους και διάρκειας «προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης», τα οποία απευθύνονται σε πτυχιούχους ανώτατης εκπαίδευσης αλλά και σε αποφοίτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή Β' κύκλου ΤΕΕ ηλικίας άνω των 25 ετών. Το ΙΔΒΕ μπορούν επίσης να πραγματοποιούν και προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κα-

τάρτισης μέσω των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ), που έχουν πιστοποιηθεί ή θα πιστοποιηθούν.

Τα προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης, που αποτελούνται από Διδακτικές Ενότητες διάρκειας 25 - 30 ωρών διδασκαλίας, οδηγούν σε Πιστοποιητικά Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης ή Πιστοποιητικά Συμπληρωματικής Εκπαίδευσης για τους πτυχιούχους ΑΕΙ ή ΤΕΙ και σε Πιστοποιητικά Επιμόρφωσης.

Είναι δυνατή η έγκριση και λειτουργία προγραμμάτων ΔΒΕ κοινών μεταξύ δύο ή περισσότερων ΙΔΒΕ ή σε συνεργασία με άλλα πανεπιστήμια ή ΤΕΙ ή και με ομοταγή ιδρύματα της αλλοδαπής. Είναι δυνατή η αντιστοίχιση συναφούς επαγγελματικής εμπειρίας με μία ή περισσότερες Διδακτικές Ενότητες ενός προγράμματος ΔΒΕ. Τα ΙΔΒΕ μπορούν να έχουν έσοδα από την παροχή εκπαιδευτικών υπηρεσιών, από εκπόνηση μελετών κι εκτέλεση επιμορφωτικού και ερευνητικού έργου, αλλά και από τους ίδιους τους εκπαιδευόμενους (διδάκτρα).

Δεν έχουν δε δικές τους οργανικές θέσεις εκπαιδευτικού, τεχνικού ή λοιπού προσωπικού, μπορούν όμως για τις εκπαιδευτικές, τεχνικές ή λοιπές ανάγκες τους να χρησιμοποιούν το υπάρχον αντίστοιχο προσωπικό του οικείου ιδρύματος, το οποίο λαμβάνει για το σκοπό αυτό πρόσθετη αμοιβή (το δέλεαρ για να υφαρπαγεί η συναίνεση), είτε να προσλαμβάνουν συμβασιούχους διδάσκοντες ή ωρομίσθιους με πράξη του Προέδρου του ΙΔΒΕ.

Εχουμε συνεπώς έναν παράλληλο αυτόνομο μηχανισμό που θα λειτουργεί στο εσωτερικό κάθε Ιδρύματος με εθνικές και διεθνείς δραστηριότητες και πάντως με κριτήρια και κανόνες μη συμβατούς με την παραδοσιακή λειτουργία του πανεπιστημίου και τους ακαδημαϊκούς κανόνες.

Βέβαια, τυπικά οι προτάσεις για έγκριση των προγραμμάτων ΔΒΕ υποβάλλονται από Γενικές Συνελεύσεις των σχετικών Τμημάτων και η επιλογή των οργάνων διοίκησης γίνεται από τη Σύγκλητο. Απ' ό,τι όμως προκύπτει από τα παραπάνω η εκπαιδευτική, οικονομική και διοικητική λειτουργία τν ΙΔΒΕ δεν είναι ενταγμένες στην ακαδημαϊκή λειτουργία του ιδρύματος στο οποίο ανήκουν.

Η «ευελικτη» λειτουργία των ΙΔΒΕ, η «συλλογή» ενδιάμεσων επαγγελματικών τίτλων ώστε να παράγονται απασχολήσιμοι κάθε είδους, η απαλλαγή του κράτους από «περιττά» έξοδα, αφού η λειτουργία των Ινστιτούτων ΔΒΕ φορτώνεται στους φοιτητές τους και απορρέει από την ανταποδοτική προσφορά υπηρεσιών τους, είναι προσδοκώμενα χαρακτηριστικά του πανεπιστημίου που οραματίζεται η κυβέρνηση και η ΕΕ.

Γι' αυτό και η λειτουργία των ΙΔΒΕ στα πλαίσια του πανεπιστημίου έχει και μια επαμφοτερίζουσα σημασία για το ίδιο το πανεπιστήμιο που ξέ-

ραμε ως σήμερα.

Και είναι σίγουρο ότι και θα το απαρρυθμίζει αλλά και θα το συμπιέζει να προσαρμόζεται σταδιακά στις προδιαγραφές των ΙΔΒΕ, που είναι οι προδιαγραφές λειτουργίας του πρώτου κύκλου σπουδών του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Παράλληλα γίνεται προσπάθεια να αναβαθμιστούν στα μάτια της «κοινής γνώμης» τα ΙΔΒΕ και ΚΕΚ, που ήταν γενικώς αποδεκτό και πρόσφατα ομολογούμενο και από δημόσια χείλη ότι δεν πρόσφεραν απολύτως τίποτε, παρά ήσαν «μαγαζάκια» για να τροφοδοτούνται με παραδάκι τα ημέτερα λαμόγια.

Το Διεθνές Ελληνικό Πανεπιστήμιο

Με το σχέδιο νόμου ιδρύεται και το Διεθνές Ελληνικό Πανεπιστήμιο με έδρα τη Θεσσαλονίκη, το οποίο τελεί σε ακαδημαϊκή και λειτουργική σύνδεση με το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης και το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας. Το Διεθνές Πανεπιστήμιο οργανώνει και πραγματοποιεί «Διεθνή Προγράμματα Σπουδών» σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο στην αγγλική γλώσσα και απευθύνεται σε υποψήφιους φοιτητές από τις βαλκανικές χώρες, τις παρευξινίες χώρες, από την ομογένεια της δυτικής Ευρώπης και της Αμερικής και τέλος από τις αραβικές χώρες και τις χώρες της νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Τις εκπαιδευτικές του δραστηριότητες το Διεθνές Ελληνικό Πανεπιστήμιο τις προσφέρει αντί καταβολής διδάκτρων.

Η ευθύνη του σχεδιασμού, της οργάνωσης και εποπτείας υλοποίησης των Διεθνών Προγραμμάτων Σπουδών, η γενική ευθύνη της συνολικής λειτουργίας του Διεθνούς Πανεπι-

στήμιο, η επιλογή του διδακτικού προσωπικού, παρότι γίνεται προσπάθεια στο σχέδιο νόμου να φανεί ότι αφορούν τα εμπλεκόμενα πανεπιστημιακά ιδρύματα, στην ουσία δεν εντάσσονται στην κανονική λειτουργία των Ιδρυμάτων.

Όπως και στα ΙΔΒΕ και στο Διεθνές Ελληνικό Πανεπιστήμιο δεν προβλέπεται η δημιουργία νέων οργανικών θέσεων μελών Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού και διοικητικού προσωπικού. Αυτό θα λειτουργεί με το υπάρχον προσωπικό των οικείων ιδρυμάτων, που θα αμοιβεται για το σκοπό αυτό επιπροσθέτως (άλλο ένα δέλεαρ που μαζί με την εξουσία που προσδίδει η διαχείριση των νέων λειτουργιών λειτουργεί για να εξαγοραστεί η συναίνεση), αλλά και με τη βοήθεια «εποχικών διδασκόντων» πάσης φύσεως (συμβασιούχων, ωρομίσθιων, προερχόμενων από τον χώρο της παραγωγής).

Παρατηρούμε δηλαδή κι εδώ, μέσα στα πλαίσια του παραδοσιακού Πανεπιστημίου, τη λειτουργία ενός μοντέλου πανεπιστημίου κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα, αυτοχρηματοδοτούμενου, με προσωπικό ευέλικτων εργασιακών σχέσεων, που λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και παρέχει υπηρεσίες εκπαίδευσης και έρευνας για κάθε ζήτηση.

Η απευθύνη του Διεθνούς Πανεπιστημίου σε αλλοδαπούς φοιτητές δείχνει ότι ο ελληνικός καπιταλισμός έχει προσαρμοστεί στο πνεύμα της Μπολόνιας και στο ψάρεμα φοιτητών - πελατών. Η φωροκώστανα επιζητά ρόλο εκπαιδευτικής μητρόπολης μεταξύ των χωρών των Βαλκανίων και κάποιων χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου, με τις οποίες ο ψωραλέος ελληνικός καπιταλισμός έχει παραδοσιακές επαφές και σχέσεις εκμετάλλευσης. Η προσπάθεια ανάληψης του ρόλου του βαλ-

κάνιου χωροφύλακα και η αγωνία να ροκανιστεί κάποιο κομματάκι από την πίτα των αγορών των χωρών αυτών απαιτεί ταυτόχρονα και τον εκμαυλισμό συνειδήσεων νέων επιστημόνων και τεχνικών μέσω της παιδείας, ώστε να εξυπηρετηθούν μακροπρόθεσμα οι προαναφερθέντες στόχοι.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι η ίδρυση του Διεθνούς Ελληνικού Πανεπιστημίου εξαγγέλθηκε από το Σημίτη στη Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης το Σεπτέμβριο του 2001 και στον όλο σχεδιασμό της λειτουργίας του συνέβαλαν αποφασιστικά τα Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης και Μακεδονίας με μελέτη που συνέταξαν, που επί της ουσίας δεν διαφέρει από την πρόταση του υπουργείου Παιδείας (προτείνουν διδάκτρα και στροφή προς τις χώρες που δεν είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένες). Πάει δε πακέτο με παρεμφερείς δραστηριότητες που αναπτύχθηκαν τελευταίως στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση, όπως η σύνταξη από το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης μελέτης σκοπιμότητας για την ίδρυση του Τμήματος «International Economy, business strategy and development» (IEBS and D) αντίστοιχου του τμήματος Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων και Ανάπτυξης. Που θα διακτινίζεται στη Βόρεια Ελλάδα, θα έχει έδρα την Κομοτηνή, θα είναι ξενόγλωσσο και θα λειτουργεί με το χαρακτήρα ανταποδοτικής επιχείρησης.

Εν κατακλείδι το Διεθνές Ελληνικό Πανεπιστήμιο, αλλά και τα Ινστιτούτα Δια Βίου Εκπαίδευσης θα αποτελέσουν το δούρειο ίππο της άλωσης του πανεπιστημίου, του ακαδημαϊκού και δημόσιου χαρακτήρα του (ό,τι φυσικά έχει απομείνει από αυτά τα δυο χαρακτηριστικά). Γι' αυτό και πρέπει να τα πολεμήσουν πανεπιστημιακοί και φοιτητές.

Γιούλα Γκεσούλη

Ανθρωποθυσίες στο βωμό ενός σκυλάδικου

Ντανιέλ Καρασλόφσκι (28), Αλεξάντερ Τσαβκόφσκι (31), Μπίρμπαν Γκιούροσλαβ (41). Τους θυμάται κανείς; Σας λένε τίποτα τα ονόματά τους; Πολωνός ο πρώτος, Ουκρανοί οι άλλοι δύο, κήκαν ζωντανό στο σκυλάδικο που ετοίμαζε στην Πειραιώς 178 (δίπλα στο Praktiker) η εταιρία «ELD Ελληνική Διασκέδαση ΕΠΕ», ιδιοκτησίας Η. Θάνου.

Ο τύπος ασχολήθηκε μόνο μια μέρα με το θέμα και στη συνέχεια άφησε τις αρχές να ολοκληρώσουν το έργο τους. Υπόθεση ρουτίνας δηλαδή. Η Πυροσβεστική θα φτιάξει μια δικογραφία, κάποιος εισαγγελέας θα ασκήσει δίωξη για ανθρωποκτονία εξ αμελείας και κάποιο βαριεστημένο Τριμελές Πλημμελειοδικείο στο μέλλον θα δικάσει κάποιους υπεύθυνους. Αυτοί θα κάνουν έφεση, στο Εφετείο η ποινή θα πέσει κι άλλο, θα πληρώσουν μερικές εκατοντάδες ευρώ και η υπόθεση θα κλείσει οριστικά: θα έχει αποδοθεί δικαιοσύνη.

Εκείνο που απασχολεί τους ιδιοκτήτες του εκκολαπτόμενου σκυλάδικου δεν είναι που τρεις «ξένοι» κήκαν ζωντανό, αλλά οι απώλειες κερδών που θα έχουν επιδείξει δεν θα προλάβουν τη μίνι σεζόν των γιορτών, που γενικώς αυτά τα «πολιτιστικά κέντρα» γνωρίζουν πένες (κάνουν και οι φτωχοί την ετήσια εξοδό τους, γιατί τον υπόλοιπο χρόνο δεν τους παίρνει παρά μόνο για συνολική χασαποταβέρνα με καλές τιμές). Σιγά μη μετρήσουν οι ζωές τριών εργατών β' κατηγορίας μπροστά στην απώλεια τόσων κερδών.

Μια ξυλαποθήκη ήταν το κτίριο και οι επιχειρηματίες τη νοίκιασαν για να την κάνουν «πολυχώρο τέχνης». Κι αφού πήραν τη σχετική άδεια, άρχισαν να τη μετατρέπουν σε σκυλάδικο. Βιάζονταν, όμως, γιατί έπρεπε να προλάβουν τις γιορτές. Έτσι, την ίδια στιγμή που κάποιοι εργάτες ηλεκτροκολλούσαν τραβέρνες στην οροφή, κάποιοι άλλοι έστηναν

σκηνικά στο βάθος της σκηνής και η ορχήστρα έκανε πρόβα! Πανικός. Και σε λίγο κόλαση. Κάποιο αναμμένο κομμάτι ηλεκτρόδιου έπεσε πάνω στη λινάτσα με την οποία είχαν σκεπάσει τα σκηνικά, αυτή πήρε φωτιά, η φωτιά μεταδόθηκε στραπιαία σε όλο τον «κιτς» διάκοσμο που αποτελούνταν κυρίως από πεπιεσμένο χαρτί, πυροσβεστικά μέσα δεν υπήρχαν, επικράτησε το «ο σώζων εαυτὸν σωθήτω» και μόνο όταν η φωτιά έκαψε τα πάντα και το κτίριο έμεινε μόνο με τους εξωτερικούς του τοίχους, ανακάλυψαν μέσα στα αποκαΐδια και τα τρία απανθρακωμένα πτώματα.

Τα υπόλοιπα τα ανέλαβαν οι μπράβοι του μαγαζιού, που άρχισαν να «συμβουλευθούν» τους εργαζόμενους να μη μιλάνε σε δημοσιογράφους. Διότι το μαγαζί πρέπει οπωσδήποτε να λειτουργήσει, για να βγάλει και τη ζημιά. Των υλικών, όχι των δολοφονημένων εργατών.

Διότι δεν αντελήφθησαν...

Τελευταίο σημείωμα μιας χρονιάς από την οποία δεν έχουμε και πολλά πράγματα να θυμόμαστε. Η λαϊκή ρήση "κάθε πέρσι και καλύτερα" ταιριάζει γάντι στην αθλητική επικαιρότητα και εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων τις περισσότερες εβδομάδες έπρεπε να ασχολούμαστε με όχι ενδιαφέροντα θέματα προκειμένου να γεμίσουμε το χώρο της στήλης. Δυστυχώς για μας τους φτωχούς και μόνους αθλητικογράφους, η χρονιά που έρχεται δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας και μοναδική μας ελπίδα είναι η αποτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων (για να γίνει αυτό θα πρέπει να δώσουμε όλοι τη δική μας μάχη και η στήλη θα κάνει κάθε δυνατή προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή), για να έχουμε κάτι ευχάριστο να θυμόμαστε και να το λέμε στα παιδιά μας.

Όπως έχετε καταλάβει, τα θέματα της στήλης σήμερα απέχουν πολύ απ' το να χαρακτηριστούν αισιόδοξα. Θα ξεκινήσουμε με τα όσα κωμικοτραγικά διαδραματίστηκαν στον απόηχο του αγώνα Αρης - Ολυμπιακός στο ποδόσφαιρο, θα συνεχίσουμε με το 37ο επεισόδιο της δραματικής σειράς "Ο βάτραχος και οι γνήσιοι" και θα τελειώσουμε με κάτι περισσότερο ευχάριστο, την τελετή απονομής των βραβείων του ΠΣΑΤ.

✓ Για μια ακόμη φορά άπαιστες στο ελληνικό ποδόσφαιρο κατάφεραν να γίνουν ρόμπες ξεκούμπωτες (το ερώτημα που μας έρχεται αυθόρμητα είναι: τότε δεν έχουν γίνει ρόμπες;), με τον τρόπο που διαχειρίστηκαν την κατάσταση μετά τα σοβαρά επεισόδια που προκάλεσαν οι οπαδοί του Αρη, οι οποίοι επιτέθηκαν στα δημοσιογραφικά θεωρεία, έστειλαν στο νοσοκομείο έναν δημοσιογράφο και έσπασαν όλες τις κάμερες του Super Sport που μετέδιδε τον αγώνα, με αποτέλεσμα να διακοπεί η τηλεοπτική μετάδοση. Σύμφωνα με το άρθρο 59 του ΚΑΠ, όταν η τηλεοπτική μετάδοση ενός αγώνα διακοπεί λόγω επεισοδίων, τότε η ομάδα της οποίας οι οπαδοί ευθύνονται για τα επεισόδια μηδενίζεται για τα τρία επόμενα παιχνίδια της. Αντί λοιπόν να εφαρμοστεί ο ΚΑΠ, όπως διαβεβαίωναν τους φιλάθλους άπαντες οι αρμόδιοι (η αλήθεια είναι ότι κανένας δεν πίστεψε τις παπάρες που ελεγαν, αφού η ατιμωρησία και ο ωχαδελφισμός είναι βασικά συστατικά του ποδοσφαίρου μας), ο αθλητικός δικαστής κάλεσε σε απολογία την ΠΑΕ Αρης χωρίς να συμπεριλαμβάνει στο κατηγο-

ρητήριο τις πράξεις που αφορούν το άρθρο

59, με συνέπεια αντί για μηδενισμό ο Αρης να κινδυνεύει μόνο με τιμωρία της έδρας του. Η απόφαση αυτή, εκτός του ότι επί της ουσίας επικυρώνει το μπάχαλο του ελληνικού ποδοσφαίρου, αλλοιώνει και την κατάσταση στη βαθμολογία, αφού χωρίς τους μηδενισμούς ο Αρης δεν μπλέκει (για την ώρα τουλάχιστον) σε περιπέτειες υποβιβασμού. Για μια ακόμη φορά, Βενιζελος και Λιάνης προστάτησαν ομάδα της Θεσσαλονίκης και το μοναδικό μέτρο για να αντιμετωπιστεί ο χουλγκανισμός στο ποδόσφαιρό μας είναι η απόφαση για απαγόρευση της μετακίνησης των οπαδών μέχρι το τέλος του πρωταθλήματος, προφανώς για να μπορούν οι οπαδοί της γηπεδούχου ομάδας να αφοσιωθούν ολοκληρωτικά στο έργο τους, χωρίς να έχουν να αντιμετωπίσουν τους αντιπάλους τους.

Τη στιγμή που γράφεται το σημείωμα δεν ξέρουμε τι έγινε στον αγώνα Κυπέλλου ανάμεσα σε Ηρακλή και Αρη, τον οποίο είχε προγραμματιστεί να παρακολουθήσουν 800 οπαδοί των κιτρινόμαυρων. Η διοίκηση του Αρη δεν πήρε τα εισιτήρια αφενός γιατί δεν υπήρχαν μετρητά στο ταμείο της και αφετέρου γιατί δεν δέχτηκε να υπογράψει το πρωτόκολλο παραλαβής της θύρας που θα κάθονταν οι οπαδοί της, ώστε να έχει την ευθύνη για την αποκατάσταση τυχόν ζημιών, και οι Αρειανοί είχαν αποφασίσει να πάνε με πορεία στο γήπεδο και να προμηθευτούν από εκεί τα εισιτήρια. Ελπίζουμε ότι δεν θα δούμε σκηνές αντίστοιχες με αυτές στην Καλαμαριά, όχι γιατί μας ενδιαφέρει το ποδόσφαιρο, αλλά γιατί είναι οδυνηρό νέοι άνθρωποι να σπάζουν τα κεφάλια τους και να ρισκάρουν τις ζωές τους για τα συμφέροντα και τις τσέπες ορισμένων καπιταλιστών.

✓ Η κόντρα του Μπάγιεβιτς με την Original καλά κρατεί και το 37ο επεισόδιο διαδραματίστηκε λίγο πριν την απογείωση του αεροπλάνου που θα μετέφερε την αποστολή και ορισμένους οπαδούς της ΑΕΚ από το Ηράκλειο στην Αθήνα, μετά το νικηφόρο παιχνίδι με τον ΟΦΗ. Ο Μπάγιεβιτς εκνευρίστηκε από τα ειρωνικά σχόλια που έκαναν οι οπαδοί προς το πρόσωπό του και τους επιτέθηκε χαστουκίζοντας έναν από αυτούς, ενώ απείλησε με πολύ ξύλο τους άλλους. Πυροσβεστικό ρόλο

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

έπαιξαν οι παίκτες της ΑΕΚ και τα μέλη της διοίκησης που συνόδευαν την ομάδα και τελικά το αεροπλάνο απογειώθηκε με μια ώρα καθυστέρηση και αφού πρώτα κατέβηκαν από αυτό με εντολή του πιλότου οι οπαδοί της ΑΕΚ. Η συνέχεια δόθηκε κατά την άφιξη στο Ελ. Βενιζελος, όπου κάποιοι άλλοι οπαδοί περίμεναν τον Μπαγιεβιτς και τον έβρισαν, ζητώντας του να φύγει από την ομάδα. Αυτός προσπάθησε χωρίς επιτυχία να φτάσει κοντά τους και εκτός εαυτού τους έβρισε με την σειρά του μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες, που δεν έχασαν την ευκαιρία να αποθανατίσουν τις απειρού κάλλους σκηνές.

Η κατάσταση έχει ξεφύγει από κάθε όριο, αφού πλέον η κόντρα δεν έχει να κάνει με την αγωνιστική κατάσταση και τα αποτελέσματα της ομάδας. Οι σκληροπυρηνικοί οπαδοί έχουν πλέον σαν μοναδικό στόχο την απομάκρυνση του προπονητή τους και αυτός για καθαρά λόγους εγωισμού δηλώνει ότι δεν θα τον διώξουν από την ομάδα 50-100 αλήτες. Οι πιέσεις στον Μπάγιεβιτς για να αποχωρήσει έχουν αρχίσει να γίνονται ασφυκτικές από την οικογένειά του, αφού πλέον σε κάθε βήμα του υπάρχει και συνοδεία ασφάλειας, όσοι όμως τον ξέρουν καλά δηλώνουν ότι δεν πρόκειται να κάνει πίσω. Από τη μεριά της η διοίκηση της ΑΕΚ τηρεί ίσες αποστάσεις και προσπαθεί να γεφυρώσει ένα μάλλον αγεφύρωτο χάσμα, προκαλώντας την δυσαρέσκεια του "Πρίγκιπα", ο οποίος απαιτεί ξεκάθαρη θέση υπέρ του. Εν αναμονή λοιπόν του επόμενου επεισοδίου, με την ελπίδα ότι δεν θα έχουμε τίποτε χειρότερο από μερικές φιλές και αρκετά πουστρίλκια...

✓ Η βράβευση των κορυφαίων αθλητών -τριών από τον ΠΣΑΤ και μάλιστα με την παρουσία του προέδρου της Δημοκρατίας, αντί για κορυφαίο γεγονός εξελίχθηκε σε ένα άνευ προηγουμένου φιάσκο. Ο ΠΣΑΤ είχε επιλέξει σαν καλύτερη ομάδα της χρονιάς την Εθνική μας στο ποδόσφαιρο για την πρόκριση της στην τελική φάση του ΕΥΡΩ 2004 και το βραβείο θα το έδινε ο Στεφανόπουλος. Η απονομή αναγγέλθηκε κανονικά, όμως δεν υπήρχε κανείς (ούτε παίκτης, ούτε κάποιο μέλος της Εθνικής) για να παραλάβει το

βραβείο και ο πρόεδρος έμεινε φανερά αμήχανος και εκνευρισμένος με το βραβείο στο χέρι. Η είδηση έγινε πρωτοσέλιδο στις αθλητικές εφημερίδες και ανάγκασε τους Διεθνείς να βγάλουν ανακοίνωση για να δικαιολογηθούν για τη στάση τους.

Δεν ξέρουμε ποιος ήταν ο συντάκτης της ανακοίνωσης, το αποτέλεσμα όμως από αυτή όχι μόνο δεν έκλεισε το θέμα αλλά αντίθετα έδειξε ότι αυτοί που ασχολούνται με τη διοίκηση του ποδοσφαίρου μας είναι εντελώς ανίκανοι και ακατάλληλοι για αυτή τη θέση. Αρκεί να διαβάσουμε ορισμένα σημεία της ανακοίνωσης για να καταλάβουμε το "μεγαλείο" του ποδοσφαίρου μας. Η ανακοίνωση αρχίζει ως εξής: "Αποτελεί μεγάλη τιμή για την Εθνική Ομάδα Ανδρών και για όλους εμάς που την στελεχώνουμε, η ανάδειξη της ως κορυφαίας ομάδας για το 2003 στο ετήσιο δημοψήφισμα του ΠΣΑΤ". Στη συνέχεια, αιτιολογεί την έλλειψη εκπροσώπων της ως εξής: "Οφείλεται στην κακή εκτίμηση από όλους μας για την αξία των βραβείων και της τιμής που τα συνοδεύει, εξαιτίας του γεγονότος πως για πρώτη φορά κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε μια πραγματικότητα, το μέγεθος της απήχησης της οποίας στην ελληνική κοινωνία και σε όλους τους Έλληνες δεν είχαμε επακριβώς αντιληφθεί". Εντάξει, ρε μάγκες, μας πείσατε. Η μη προσέλευση σας στην τελετή βράβευσης δεν οφείλεται στο ότι είστε σνομπ, αλλά στο ότι δεν είχατε "επακριβώς αντιληφθεί" το νόημα της εκδήλωσης. Η στήλη αισθάνεται υποχρεωμένη να στηρίξει τους Διεθνείς μας στην αήθη επίθεση που δέχονται εξαιτίας του ότι δεν είχαν "επακριβώς αντιληφθεί" (ποδοσφαιριστές είναι, ρε αλήτες - ρουφιάνοι - δημοσιογράφοι, οι άνθρωποι, δεν είναι φιλόλογοι για να χειρίζονται με ιδιαίτερη τέχνη το λόγο και να μπορούν να αντιλαμβάνονται το βαθύτερα νοήματα μιας βράβευσης), γιατί της έδωσαν ένα πολύ καλό θέμα για να γεμίσει το χώρο της και αυτή τη βδομάδα. Πάντα τέτοια παιδιά...

Πάπιας

■ ΠΙΤΕΡ ΤΖΑΚΣΟΝ

Ο άρχοντας των δακτυλιδιών: Η επιστροφή του βασιλιά

Εν μέσω μιας απίστευτης διαφημιστικής εκστρατείας άρχισε να προβάλλεται στους κινηματογράφους από την Πέμπτη το τρίτο μέρος της τριλογίας του Τόλκιν, σε σκηνοθεσία Π. Τζάκσον. Ατελείωτες μάχες διανοημένες με αμπελοφιλοσοφίες και εντυπωσιακά εφέ συνθέτουν ένα ακόμα αστραφτερό προϊόν μαζικής κατανάλωσης που θα πλουτίσει ακόμη περισσότερο τους συντελεστές του.

■ ΤΣΑΡΛΙ ΤΣΑΠΛΙΝ

Το τσίρκο

Αν και δεν ανήκει στις πιο γνωστές ταινίες του Τσάπλιν, το «Τσίρκο» φέρει ωστόσο καθαρά τη σφραγίδα του μεγαλοφυούς δημιουργού του. Τρυφερή, ξεκαρδιαστική, ευαίσθητη θα την απολαύσουν μέχρι το τελευταίο πλάνο της, μικροί και μεγάλοι.

■ ΜΙΣΕΛ ΟΣΕΛΟ

Ο Κιρίκου και η μάγισσα

Ταινία κινουμένων σχεδίων, ένα αφρικάνικο παραμύθι για παιδιά, γεμάτη με ρυθμό και χρώματα, όπου ένα παιδί απαλλάσει το χωριό του όχι μόνο από την κακιά μάγισσα αλλά και από τη δεισιδαιμονία.

■ ΕΜΙΛΙΟ ΜΑΡΤΙΝΕΘ ΛΑΖΑΡΟ

Η άλλη πλευρά του κρεβατιού

Ισπανική ερωτική κωμωδία σε μουσικοχορευτικό φόντο, με θέμα τη ζήλια, την απιστία, το σεξ και τα ψέματα, που διαγωνίστηκε στο φεστιβάλ Σαντάνς και ευτυχώς για το κύρος του Σαντάνς εκεί τουλάχιστον δεν πήρε κανένα βραβείο. Με άλλα λόγια, δύσκολα βλέπεται...

■ ΡΟΜΠΕΡΤ ΜΠΕΝΤΟΝ

Το στίγμα

Ενας μεσήλικας καθηγητής ερωτεύεται μια ταλαιπωρημένη νεαρή γυναίκα και θα οδηγηθεί μέσα από μια σειρά γεγονότων στην αποκάλυψη του μεγάλου μυστικού. Ενα διάσημο καστ (Α. Χόπκινς, Νικολ Κίντμαν, Εντ Χάρις) σε μια μέτρια ταινία.

■ ΣΑΝΤΑΛ ΛΟΜΠΙ

Τα χέρια σου στα γόνατά μου

Άλλη μια χαζοχαρούμενη κομεντί για τις σχέσεις μιας μάνας με την κόρη της και τα ερωτικά επεισόδια στη ζωή τους.

Ελένη Σταματίου

Πορδή! Ε, πορδή!

Η δήλωση Κυριακόπουλου (προέδρου του ΣΕΒ) είναι ξεκάθαρη: αν οι εκλογές άλλαζαν τον κόσμο θα ήταν παράνομες

Γιατί να το κρύψωμεν άλλωστε;

Winston Theodor Pagalos: thosta ola, megale!

Παρακαλούνται οι μεταμεληθέντες να μεταλάβουν, να αποκαθάρουν ψυχήν και σώμα (κυρίως το δεύτερο) και να περάσουν στην πτέρυγα των ποινικών

Πρετεντέλογλου: υβρίδιο δεύτερης αντιτρομοκρατικής γενιάς

◆ Ιωάννα μου μη μου σκοτίζεσαι/ Τάσο μου να μη νκλαις/ Αλέξη μου και Νίκο μου ποτέ μη λησμονείτε/ πως όλοι σας ανήκετε πάντα στο ίδιο σόι/ των ρουφιάνων την γενιά, κοινώς χαφιεδολί...

◆ Και σεις, ωρέ κνιτόπουλα/ που μια ζωή δουλεύετε για ένα παραβάν/ κουκούτσ' μυαλό δεν έχιτι/ ούτε του Ραν-Ταν-Πλαν.

◆ Αμ, σεις, ωραίοι της ΚΟΕ/ που θέτε νταβατζή/ χίλιες φορές τακίμι μου/ έχω τον ΚΟΕ(μτζή) (Γεια σου, ρε Νίκο!).

◆ Όπως τραναποδείχτηκε ετούτες τις μερούλες/ άλλοι βαριά τα έχουνε/ και άλλοι διαθέτουνε (άδειες) καπνοσασκακούλες!

◆ Τα φράγκα της οργάνωσης (που δεν βρεθήκανε), όλοι ρωτάνε: πούντα/ Μιχάλη και Χρηστάκη τους; τί κάνατε στη χούντα;

◆ Με ένα (χαριτωμένο) στρατιωτικό χαριετισμό (πρόεδρος Στρατοδικείου γαρ) ο κ. Μ. Μαργαρίτης δεν απάντησε στους/στις δημοσιογράφους... (τηλεοπτική εικόνα: ALPHA, 13/12/2003).

◆ Τάκη Λαζαρίδη: «Ευτυχώς που χάσαμε, σύντροφε» - εκδόσεις ΠΕΛΑΣΓΟΣ. (Κατάνια...)

◆ Για «άσκοπη βία» των μπάτσων μιλάει «ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ» (11/12/2003): ο βήχας και ο έρωτας...

«Βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες»

◆ Τον Ηρακλή τον φάγανε/ ανάψανε τα αίματά και πιάσανε οι ζέστες/ άλλη μία αποδείχτηκε, οι μπάτσοι είναι χέστες!

◆ Μπάτσοι - δικαστές - και ειδικοί φρουροί - όλοι θα πληρώσετε το αίμα του Ηρακλή!

◆ Ενστολες γουρουνόφατσες, σαν κουρεμένα γίδια/ όταν λείπουν τα όπλα σας, σας λείπουν και τα...!

◆ Γερός μποναμάς από το κράτος (και τον δήμο Αθηναίων) στις εφημερίδες «ΠΡΙΝ»

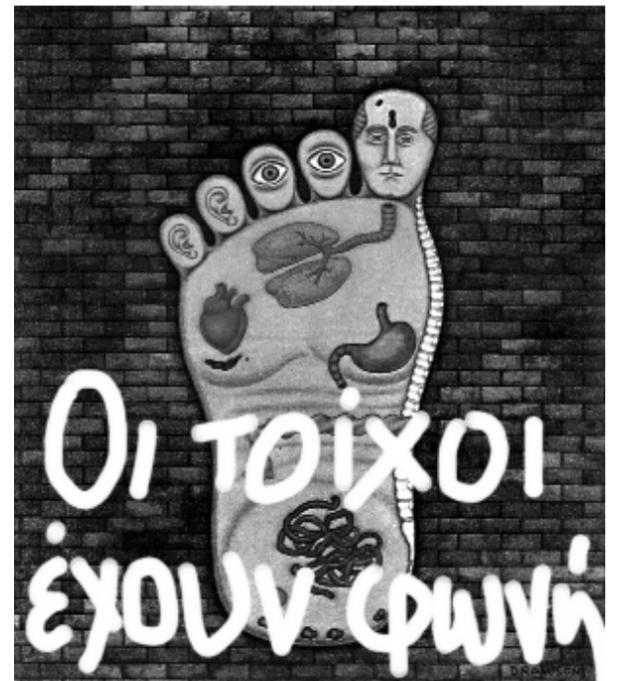
και «ΕΠΟΧΗ»: Κρατικές ολοσέλιδες διαφημίσεις στην πρώτη (σελίδα 7 και 9, φύλλο 14/12/2003). Δύο ολοσέλιδες κρατικές διαφημίσεις (Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών), σελίδες 17 και 32, μία του Υπουργείου Γεωργίας (σελίδα 26) καθώς και δύο του δημοτικού σταθμού «Αθήνα 9,84» (σελίδες 1 και 16). Χοντρό χρήμα, δηλαδή! (Να δει άσπρη ΜΕ.Ρ.Α η «ξεφλουδισμένη» αριστερά και το φλόρουμ...) Λαμόγια! (Όπως ΕΛΕΓΕ κι ο Σαββόπουλος: «Τί

να τα κάνω τα τραγούδια σας, ποτέ δεν λένε την αλήθεια, ο κόσμος υποφέρει και πεινά, και σεις τα ίδια παραμύθια».

◆ Σε πείσμα σας γουρούνα, θα αντέχω!

◆ Ο Γεώργιος απεκάλεσε τον Αντώνη, σύντροφο (στην συνέλευση του ΣΑΤΑ). Κι αυτός δεν είπε τίποτα. Πρόκειται για τον κ. Καρατζαφέρη (πρόεδρος του ΛΑΟΣ) και για τον κ. Σκυλλάκο (βουλευτής του Περισσού). Τα σχόλια περιτεύουν...

Βασίλης

◆ Η αλαζονεία σας θα είναι και η τιμωρία σας (Ενωση Αστυνομικών Μεσσηνίας)

Ευρηματικά τα μπατσόνια. Θέλουν να εκδικηθούν που δεν παίρνουν... βαρέα και ανθυγιεινά. Και είναι και εκπαιδευμένα στη σχολή 2,5 χρόνια. Ενώ οι άλλοι, οι συνάδελφοί τους που φάγανε το παλικάρι στην Κρήτη, είναι πλημμελώς εκπαιδευμένοι. Γι' αυτό δεν φάγανε και τους υπόλοιπους, όπως διέταξε ο... εκπαιδευμένος επικεφαλής τους. Ας παραφράσουμε το σύνθημά τους λοιπόν: Η μαλακία τους θα είναι η μόνη τιμωρία τους;

◆ Αυτή η δημοκρατία είναι των ρουφιάνων, των μπάτσων, του Σημίτη και των Αμερικάνων (Κονσερβοκούτι)

Καλό. Βέβαια, όπως έχουμε τονίσει σε ανάλογα συνθήματα (συνγνώμη παιδιά από το «Κονσερβοκούτι» για το ύφος, αλλά ελεγα να παρουσιάσω το νέο πόνημα του Προέδρου Ζαφειρόπουλου για τη 17N και έπαθα καπιτίς. Αυτό δεν παρουσιάζεται ούτε παίρνοντας ένα τσουβάλι ηρεμιστικά), αυτή η δημοκρατία δεν είναι μόνο γι' αυτούς. Σωστά εσείς ιεραρχείτε τους πρώτους στη σειρά, γιατί έτσι τους ιεραρχεί η ίδια η κυρίαρχη τάξη. Αλλά αυτή η δημοκρατία είναι και για άλλους... για άλλους... που συγκατοικείτε στο ίδιο μαγαζί, με στόχο την ανατροπή της δημοκρατίας των ρουφιάνων, των μπάτσων και των Αμερικάνων. Σας λείπει τίποτα αυτό;

◆ Πανελλαδική Συγκέντρωση - Ναι στην ανέγερση του Ναού του Σωτήρος Χριστού που είναι το ανεκπλήρωτο τάμα του έθνους μας. Όχι στην ανέγερση του μουσουλμανικού τεμένους στην Παιανία ή σε άλλο μέρος της Ελλάδος. Όχι στην άλωση του Αγίου Ορους με την κατάρρευση του αβάτου. Όχι στις καπότες, τα χάπια και τα άλλα προϊόντα του σατανά (αυτό το προσθέτει η γνωστή πατριώτισσα) (ΕΛΚΙΣ - Ελληνοορθόδοξο Κίνημα Σωτηρίας, ρε αντίχριστοι, σατανιστές, όργανα του Εωσφόρου)

Ετσι για να ευθυμίσουμε. Διότι (προσέξτε το «διότι» παρακαλώ, πως το χειρίζομαι το καθαρευουσιάνικο, όλοι έχουμε λίγη ορθοδοξία μέσα μας), όπως είναι γνωστό, το γέλιο χαρίζει ζωή. Σας έχω όμως και δεύτερη δόση. Δώστε βάση στην πεινιά: «...Τι λένε εσείς μπορούμε να αδρανοούμε αυτές τις κρίσιμες και τραγικές στιγμές που περνάμε σαν Εκκλησία και Έθνος. Πάσα αδράνειά μας ισοδυναμεί με μελλοντικό θάνατο της αιωνίου και αθανάτου ψυχής μας. (Απορία γράφοντας: πεθαίνουν και οι αθάνατοι; ...περιέργο. Μάλλον εννοεί ότι θα πάνε στην κόλαση. Κόλαση, κόλαση). Οπωσδήποτε θα πρέπει ν' αποφύγουμε ν' ακούσουμε το "οικ οίδα υμάς" από τα χείλη του Κυρίου μας. Η μόνη λύση είναι ο αγώνας για την μαρτυρία της πίστewός μας. Η χάρις του Παντοδύναμου Θεού θα φροντίσει για τα υπόλοιπα. Μη δειλιάς (!!!...δειλιάς) λοιπόν πιστέ του Κυρίου, κληρική ή λαϊκή, Ορθόδοξε Χριστιανέ, αλλά με θάρρος ελα κι' εσύ στον αθλητικό και μαρτυρικό αυτόν αγώνα για τον Χριστό και την Ελλάδα. Σε αναμένουμε». Τι σου παίζουμε, σύντροφε αναγνώστη, με 80 λεπτά, που λείπει και ο Πανούσης.

■ Γιάννινα

Εκδήλωση καταγγελίας και αλληλεγγύης

Εκδήλωση με θέμα «Αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους, Αντίσταση στην τρομοκρατία του κράτους και του κεφαλαίου, Κατάρρευση των τρομονόμων και των τρομοσυμφωνιών, Όχι στα έκτακτα στρατοδικεία» οργάνωσαν το περασμένο Σάββατο στα Γιάννινα η Συσπείρωση Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία, η ΟΚΔΕ/Σπάρτακος, η Εργατική Εξουσία και η Χειρονομία-Αντιεξουσιαστική Κίνηση.

Η αίθουσα του Εργατικού Κέντρου της πόλης αποδείχτηκε μικρή για να χωρέσει

όσους και όσες προσήλθαν για να παρακολουθήσουν την εκδήλωση. Γέμισε ασφυκτικά, ενώ κόσμος έμεινε αναγκαστικά όρθιος στο χολ και παρακολουθούσε από εκεί. Εισηγητές ήταν κατά σειρά οι Βένιος Αγγελόπουλος, Πέτρος Γιώτης, Νώντας Σκυφτούλης, Μπάμπης Σκαρβέλης, Κώστας Κουνενάκης και Θωδωρής Ζέης, που αναφέρθηκαν σε όλο το φάσμα που προσδιόριζε η θεματική της εκδήλωσης, εστιάζοντας περισσότερο στη δίκη της 17N και σ' αυτές που θα ακολουθήσουν και στη σχέση τους με

την παγκόσμια «αντιτρομοκρατική» σταυροφορία. Μετά τους εισηγητές ο λόγος δόθηκε στους παρευρισκόμενους. Εγίναν πολλές παρεμβάσεις και αναπτύχθηκε ένας πλούσιος προβληματισμός. Τη συζήτηση έκλεισαν δευτερολογώντας οι Π. Γιώτης και Β. Αγγελόπουλος.

Τέτιες εκδηλώσεις σε επαρχιακές πόλεις (θυμίζουμε ότι είχε προηγηθεί και η εκδήλωση της «Παρέμβασης» στην Καλαμάτα) είναι ιδιαίτερα σημαντικές, γιατί βοηθούν στην ανάπτυξη ενός κινήματος σε πανελλαδικό επίπεδο.

Μια πραξικοπηματική προδικασία ολοκληρώνεται μ' ένα παραπεμπτικό βούλευμα μνημείο δικαστικής αυθαιρεσίας, μπροστά στο οποίο ωχριούν οι δικογραφίες που έφτιαχναν οι μηχανισμοί της χούντας. Μ' αυτό το βούλευμα θα συνεδριάσει στον Κορυδαλλό το έκτακτο στρατοδικείο Νο 2, για να δικάσει τους Κώστα Αγαπίου, Ειρήνη Αθανασάκη, Αγγελέτο Κανά, Χρίστο Τσιγαρίδα και Μιχάλη Κασίμη. Το πιο προκλητικό είναι ότι διατάσσεται η συνέχιση της ανάκρισης για τον Γιάννη Σερίφη και τον Νώντα Σκυφτούλη, που ο ειδικός εφέτης ανακριτής Ζερβομπέακος και ο εισαγγελέας Μύτης είχαν κλείσει, θεωρώντας ότι δεν υπάρχει σε βάρος τους καμιά επαρκής ένδειξη.

Το Συμβούλιο Εφετών, με πρόεδρο την Εκένη Μαραμαθά και μέλη τους Νίκη Καστανά-Κασιακόγια και Δημήτριο Τζιούβα έκανε δεκτή την

Μ. Κασίμη η κατάθεση ενός φαντασιόπληκτου μάρτυρα που κατέθεσε ότι τον είδε να οδηγεί το αυτοκίνητό του στην απόπειρα κατά Ραυτόπουλου! Φανταστείτε μέλος παράνομης οργάνωσης που να πηγαίνει μέρα μεσημέρι να κάνει εκτέλεση οδηγώντας το προσωπικό του αυτοκίνητο! Η ίδια ακριβώς κατάθεση θεωρήθηκε γελοία όταν έγινε το συμβάν, γιατί έτσι κι αλλιώς το κλεμμένο αυτοκίνητο των δραστών βρέθηκε λίγο πιο κάτω από το σημείο της ενέργειας. Το Συμβούλιο δέχεται τώρα ότι ο ΕΛΑ (λεπτομέρεια: τον Ραυτόπουλο αποπειράθηκε να εκτελέσει η 1η Μάη, πριν τη συγχώνευσή της με τον ΕΛΑ) έβαλε επίτηδες το αυτοκίνητο εκ των υστέρων και κατάφερε να παραπλανήσει την Αντιτρομοκρατική!

◆ Μοναδικό στοιχείο της εμπλοκής του Χ. Τσιγαρίδα η απολογία του με την οποία

τά Ραυτόπουλου και την εκτέλεση του εισαγγελέα Βερνάρδου κατηγορούνται ως ηθικοί αυτουργοί (μια και οι εκτελεστές και στις δυο περιπτώσεις ήταν δύο). Φυσικά, δεν υπάρχει καμιά μαρτυρία (ούτε της ψευδομάρτυρα Κυριακίδου) ότι οι πέντε ή έστω οι τρεις τους οποίους υπέδειξε κατασκεύασαν και τοποθέτησαν τους εκρηκτικούς μηχανισμούς στις περίπου 100 ενέργειες του ΕΛΑ και της 1ης Μάη. Και βέβαια, δεν υπάρχει καμιά μαρτυρία ή άλλη απόδειξη ότι οι 5 πήραν τις αποφάσεις για τις δυο ενέργειες κατά ανθρώπινου στόχου (Ραυτόπουλος, Βερνάρδος) και τις επέβαλαν στους φυσικούς δράστες, απειλώντας τους με κυρώσεις βάσει του καταστατικού της οργάνωσης (ναι, αυτό ακριβώς γράφει το βούλευμα!).

◆ Για τους Γιάννη Σερίφη και Νώντα Σκυφτούλη ζητούν να συνεχιστεί η ανάκριση, να κληθούν να απολογηθούν και να γίνει διαδικασία

δεν έχει καμιά σημασία. Το έργο, άλλωστε, το 'χουμε ξαναδεί με τον ψευδομάρτυρα Δημόπουλο που αναγνώρισε τον Σκυφτούλη ως μέλος της 17N στη συμπλοκή με μπάτσους στα Σεπόλια!

◆ Ο Σερίφης «αναγνωρίστηκε» από κάποιον μάρτυρα στην έκρηξη που έγινε κατά αστυνομικού λεωφορείου στον Περισσό. Βέβαια, η ηλικία που έδωσε ο μάρτυρας δεν ταιριάζει καθόλου, αλλά οι δικαστές του Συμβουλίου είχαν έτοιμη την απάντηση: ο Σερίφης μικροδείχνει, είναι ζωηρός και ευκίνητος και δε μπορεί να πετύχει την ηλικία του (έτσι ακριβώς τα γράφουν!).

Τελικά τί είναι ο Σερίφης; Μέλος της 17N, μέλος της 1ης Μάη ή μέλος του ΕΛΑ; Μάλλον είναι «ο Γιάννης που πάει παντού και ταιριάζει με όλα». Δεν έχουν βαρεθεί να τον κυνηγούν και να τον στήνουν κάθε λίγο και λιγάκι στο εδώλιο του κατηγορούμενου. Τον φυλάκισαν δυο χρόνια το

Βαρβαρότητα

Δεν χρειάζεται να είσαι οπαδός του Σαντάμ Χουσεΐν για να αγανακτήσεις με την εικόνα του που έδειξαν οι Αμερικάνοι σε όλο τον κόσμο. Ενας άνθρωπος σαφώς υπό την επήρεια κατασταλτικών φαρμάκων, να υποβάλλεται σε ιατρικές εξετάσεις οπ camera και σε παγκόσμια μετάδοση. Ενας άνθρωπος που έως πρόνος ήταν πρόεδρος της χώρας του, αναγνωρισμένος από τον ΟΗΕ, νομιμοποιημένος από άποψη διεθνούς δικαίου.

Από όποια σκοπιά και αν κοιτάξεις αυτή την ενέργεια των Αμερικάνων, από τη σκοπιά του διεθνούς δικαίου ή από τη σκοπιά της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ανατριχιάζει και αγανακτεί μπροστά στη βαρβαρότητα. Οι ναζί δεν συμπεριφέρθηκαν έτσι στις ηγεσίες των πολιτικών τους αντιπάλων. Τους βασάνισαν, τους εξόντωσαν, όμως δεν τους διαπόμπευσαν δημόσια. Πρέπει να πάμε πολύ πίσω στην Ιστορία, να φτάσουμε στην εποχή των ρωμαϊκών θριάμβων, για να βρούμε τέτοιες εικόνες.

Κι όμως, ο Μπους κέρδισε πόντους στις αμερικανικές δημοσκοπήσεις. Δείγμα κι αυτό της παρακμής ενός πολιτικού συστήματος κι ενός λαού, που γυρίζει στις ρίζες του, τότε που περιέφεραν αλυσοδεμένους τους αιχμάλωτους πολεμιστές των ιθαγενών που αντιστέκονταν στη γενοκτονία και τον εξανδραποδισμό.

Κι όμως, ελάχιστοι στην Ευρώπη βγήκαν να αντιδράσουν στο τρομοθέαμα του Μπους και των συνεργατών του. Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα έστειλαν οι ηγέτες μικρών και μεγάλων ευρωπαϊκών κρατών. Σιώπησε επιδεικτικά η διανόηση. Το βούλωσε ντροπιασμένος ο καλλιτεχνικός κόσμος. Οι ελάχιστες εξαιρέσεις πνίγηκαν μέσα στον ορυμαγδό των πανηγυρισμών. Δεν ακούστηκαν. Στην καλύτερη περίπτωση λειτούργησαν ως άλλοθι, ανεξάρτητα από την πρόθεση των ανθρώπων αυτών.

Είναι άραγε οι εικόνες που μας έρχονται από το μακρινό Ιράκ άσχετες από τις εξελίξεις εδώ στη χώρα μας; Από το βούλευμα για τον ΕΛΑ -για παράδειγμα- που όχι μόνο παραπέμπει χωρίς στοιχεία τους γνωστούς 5, αλλά και διατάζει τη συνέχιση της ανάκρισης για τους Γιάννη Σερίφη και Νώντα Σκυφτούλη; Από τον προκλητικό τρόπο με τον οποίο κυβέρνηση και δικαιοσύνη απαλλάσσουν τους μπάτσους από την καραμπινάτη σκευωρία σε βάρος του Σάιμον Τσάιμαν; Από το δικαστικό πραξικόπημα με το οποίο ολοκληρώθηκε η δίκη της 17N;

Τα «δικά μας» κι εκείνα που συμβαίνουν στο Ιράκ, στην Παλαιστίνη, στο Αφγανιστάν και σε όλο τον κόσμο δεν είναι ανεξάρτητα. Αποτελούν επιμέρους εκφάνσεις της «διεθνούς σταυροφορίας κατά της τρομοκρατίας», που δεν είναι παρά το ιδεολόγημα και η τακτική για την παγκόσμια κυριαρχία, για τη στρατηγική νίκη των πιο επιθετικών δυνάμεων του κεφάλαιου πάνω στον κόσμο της δουλειάς, για την κατάπνιξη κάθε αντίστασης, για την εξαφάνιση κάθε αμφισβήτησης. Γι' αυτό και ουδείς έχει την πολυτέλεια να δηλώνει ότι όλα αυτά δεν τον αφορούν.

Π.Γ.

ΥΓ: Όπως οι ίδιοι οι Αμερικάνοι δηλώνουν, ο Σαντάμ Χουσεΐν δεν συνεργάζεται, δεν τους αποκαλύπτει τίποτα. Κι ας τον πόψαν κι αυτόν ό,τι είχαν διαθέσιμο. Ας το σκεφτούν αυτό όσοι υποστήριξαν - απ' αφορμή την κατάντια του Οτζαλάν- ότι απέναντι στα ψυχοφάρμακα δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Και ο Σαντάμ δεν είναι κανένας επαναστάτης, έτσι; Ενας τριποκοσμικός δικτάτορας είναι.

Ξεπέρασαν κάθε όριο

Παραπέμπονται σε δίκη οι Αγαπίου, Αθανασάκη, Κανάς, Τσιγαρίδας, Κασίμης
Συνεχίζεται η ανάκριση για Γιάννη Σερίφη και Νώντα Σκυφτούλη!

παραληρηματική πρόταση του εισαγγελέα Μύτη, νελτιώνοντάς την σε κάποια επουσιώδη σημεία και βέβαια απορρίπτοντας την απαλλακτική πρόταση για Σερίφη και Σκυφτούλη. Τα βασικά σημεία του βουλεύματος είναι τα εξής:

◆ Μοναδικό αποδεικτικό υλικό που εμπλέκει στον ΕΛΑ τους Αγαπίου-Αθανασάκη-Κανά οι (αντιφατικές και αλληλοσυγκρουόμενες) καταθέσεις της ψευδομάρτυρα Σ. Κυριακίδου, πρώην συζύγου Κανά, που κλήθηκε να παίξει το ρόλο που με υπερηφάνεια αρνήθηκε να παίξει η Ειρήνη Αθανασάκη (να καταδώσει τον Αγαπίου έναντι αδρής χρηματικής αμοιβής και προστασίας). Η ίδια η Κυριακίδου απαλλάσσεται από την κατηγορία της συμμετοχής στον ΕΛΑ (γίνεται δεκτός ο ισχυρισμός της ότι αποχώρησε το 1990), για να μπορούν να την έχουν στο δικαστήριο ως μάρτυρα.

◆ Μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο για την εμπλοκή του

δέχτηκε ότι υπήρξε μέλος του ΕΛΑ μέχρι το 1990. Δηλαδή, δεν θα έπρεπε να του απαγγελθεί καμιά κατηγορία, δεδομένου ότι τότε το αδίκημα ήταν πλημμελημα και έχει παραγραφεί. Το ίδιο ισχύει και για τους υπόλοιπους, που αρνούνται οποιαδήποτε συμμετοχή τους στον ΕΛΑ. Το ίδιο θα έπρεπε να ισχύσει για οποιοδήποτε μέλος του ΕΛΑ, δεδομένου ότι η οργάνωση έχει τερματίσει τη δράση της από το 1995 και έχει αυτοδιαλυθεί.

◆ Με βάση αυτήν την προκλητική κατασκευή, γίνεται μια άλλη, ακόμα πιο προκλητική. Και οι πέντε κατηγορούμενοι παραπέμπονται για όλες τις ενέργειες την ευθύνη των οποίων έχουν αναλάβει ο ΕΛΑ και η 1η Μάη, πριν και μετά τη συγχώνευσή τους. Σε όλες τις εκρήξεις παραπέμπονται ως φυσικοί αυτουργοί (δηλαδή, ότι αυτοί κατασκεύασαν και τοποθέτησαν τους εκρηκτικούς μηχανισμούς, στη δε απόπειρα κα-

αναγνώρισής τους από μάρτυρες.

◆ Ο Σκυφτούλης «αναγνωρίστηκε» (κατά... προ-σέγγιση) από τηλεφωνήτρια της «Αυριανής» ότι παρέδωσε ένα φάκελο-βόμβα που προοριζόταν για τον συντάκτη Κ. Διακογιάννη! Στη συνέχεια αυτή είπε ότι μπορεί να μην ήταν ο Σκυφτούλης αλλά ο Κανάς! Φαίνεται πως έχει τη συνήθεια να «αναγνωρίζει» εκείνον που κάθε φορά δείχνουν οι ρουφιάνοι από την τηλεόραση. Παλιά ήταν ο Νώντας, τώρα είναι ο Κανάς. Βέβαια, ο Κανάς είναι ο μισός από το Νώντα (και σε μπόι και σε κιλά), αλλά αυτό

Οι κρατικοί τρομοκράτες και οι πάτρונές τους πρέπει αυτή τη φορά να πάρουν την απάντηση που τους αξίζει

1977-79, ως μέλος του ΕΛΑ, και αθωώθηκε πανηγυρικά. Τον ξαναφυλάκισαν το 2002, ως μέλος της 17N, και αθωώθηκε πάλι. Ο εισαγγελέας όμως έκανε έφεση και θα ξαναδικαστεί. Τώρα, τον «ξαναψάχνουν» ως μέλος του ΕΛΑ. Τυχαίο είναι νομίζετε που το Συμβούλιο συνεδρίασε στις 10 Δεκέμβρη, δυο μέρες μετά την αθώωση του Γιάννη από το τρομοδικείο του Κορυδαλλού; Περίμεναν να δουν την απόφαση, για να βγάλουν κι αυτοί την εκδικητική τους μανία πάνω στο βετεράνο αγωνιστή.

Τους το λέμε καθαρά. Μη τολμήσουν να συνεχίσουν τη βρομιά τους σε βάρος του Γιάννη και του Νώντα. Η τρομοκρατία τους δεν θα περάσει. Οφείλουμε, όμως, να πούμε και κάτι στον εαυτό μας. Ολοι. Θα δεχτούμε αυτό το δικαστικό πραξικόπημα σε βάρος των 5 που παραπέμπονται; Θα ανεχτούμε να περάσει στα μουλωχτά και αυτό το έκτακτο στρατοδικείο; Η σιωπή είναι συνενοχή.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννης 24 - Αιγαλεω

